Як і очікувалося, блискуча Яна Клочкова взяла золото на дистанції 400 м комплексного плавання на чемпіонаті світу в Фукуока (Японія).

(Спортивну добірку читайте на 16-й стор.).

№ 129 (2629) ▪ Вівторок, 24 липня 2001 року ▪ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

ЦЬОГО ДНЯ

■ *1887 р. Засновано Херсонський комбайновий завод.* ■ *1901 р. Народився видатний актор Ігор Ільїнський.* ■ *1910 р. Помер художник-пейзажист Архип Куїнджі. Багато творів на українські теми.* ■ *1917 р. У Києві відкрився І Всеукраїнський робітничий з'їзд.* ■ *1964 р. Не стало класика сучасної української поезії Максима Рильського.* ■ *1990 р. У Києві над будинком міськради поруч із синьо-червоним прапором УРСР піднято жовто-блакитний стяг.*

У центрі уваги — ядерна безпека

За роки незалежності Україна зробила досить багато для побудови демократії, розвитку реформ, зокрема в сфері ядерного регулювання, — заявив заступник Голови Верховної Ради Степан Гавриш під час урочистої зустрічі з делегацією Комісії з ядерного регулювання США. Степан Гавриш нагадав, що свого часу Україна добровільно відмовилася від ядерної зброї. «Ми сподіваємося, що колись на це підуть й інші», — зазначив він. Також Степан Гавриш нагадав, що наша держава прийняла «безпрецедентне рішення про закриття ЧАЕС». «Ми вдячні світовій спільноті, і насамперед США, які допомагають у вирішенні постчорнобильських проблем, а також у забезпеченні ядерної безпеки на наших АЕС», — наголосив він. Водночас заступник Голови Верховної Ради звернув увагу на те, що не всі зобов'язання світового співтовариства виконуються. Зокрема, на добудову об'єкта «Укриття» донори виділили лише 390 млн. доларів, тоді як вартість будівництва становить 758 мільйонів. Також, підкреслив Степан Гавриш, досі не вирішено питання кредитування добудови двох енергоблоків на Хмельницькій і Рівненській атомних станціях. Степан Гавриш заявив, що наша держава продовжуватиме власні дослідження у ядерній сфері, оскільки має солідну наукову базу, а також володіє ядерними технологіями.

! У номер

Уряд Криму працює

Рішення кримського парламенту про відставку Прем'єр-міністра автономії Сергія Куніцина призупинено судом. Тим часом Голова Верховної Ради Криму Леонід Грач видав розпорядження про скликання 25 липня позачергової сесії парламенту для призначення нового прем'єра автономії.

Глава кримського уряду подав скаргу до Центрального районного суду Сімферополя на рішення ВР АРК від 18 липня ц. р. про його звільнення з посади Голови Ради Міністрів Криму. Згідно з чинним законодавством, подання скарги призупиняє дію вищезгаданого рішення парламенту.

(Закінчення на 2-й стор.).

Відпочинок по-депутатськи

На той світ після... рапорту

В Індонезії новий президент

Бюджетний кодекс України

Повне взаєморозуміння

Учора завершився візит в Україну Голови Китайської Народної Республіки Цзян Цземіня. В Криму, де високий гість провів неділю, він мав зустріч з Головою Верховної Ради Іваном Плющем, головою Ради Міністрів Автономної республіки Крим Сергієм Куніциним. Загалом приймали у нас китайського лідера з підкресленою пошаною і увагою, що цілком зрозуміло: з майбутньою супердержавою слід починати активно дружити вже тепер. Президент України Леонід Кучма заявив, що відносини з Китаєм мають для нашої країни пріоритетне значення і що саме КНР Україна розглядає як основного партнера в азіатсько-тихоокеанському регіоні. У Києві Леонід Кучма та Цзян Цземінь підписали спільну українсько-китайську декларацію про дружбу та всебічне співробітництво в XXI столітті. Високий гість назвав її базовим документом, що визначить відносини наших держав у нинішньому сторіччі.

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Андрія КАНІЩЕВА.

Приїздить Кондоліза Райс

Сьогодні очікується прибуття в Україну радника президента США з питань національної безпеки Кондолізи Райс. Плановано, що вона зустрінеться з Президентом України Леонідом Кучмою, секретарем Ради національної безпеки та оборони Євгеном Марчуком, міністром закордонних справ нашої держави Анатолієм Зленком. Сторони обговорять розвиток українсько-американських відносин і обміняються думками з найважливіших міжнародних питань.

Врожай-2001

Старі комбайни — на лани!

Збирання зернових цього року в Харківській області розпочалося на два тижні пізніше, ніж звичайно. Перешкодою стали дощі. Однак примхи природи, схоже, сприятливо вплинуть на врожай. Деякі фахівці схильні стверджувати, що такого врожаю хліба не було давно.

(Закінчення на 3-й стор.).

Знак біди

Селяни пожинають збитки

Стихія, що пронеслася 18 липня над Березнівським, Сарненським і Дубровицьким районами Рівненщини, завдала сільському господарству збитків на 6,2 млн. грн.

Практично знищено споруди і врожай ПСП «Маяк», що в Сарненському районі. Одне з економічно наймiцніших господарств області зазнало збитків на 1,4 млн. грн., а його сусід СГПП «Нове життя» — на 1 млн. 50 тис. грн.

Керівник фермерського господарства «Нива», що в селі Москвин Березнівського району, Микола Люшин, підраховуючи втрати (а вони становлять більш як 800 тис. грн.), у розпачі: змарновано стільки праці — зернові знищено на 621 гектарі. Якщо у перші дні жнив фермер збирав по 27 центнерів збіжжя з гектара, то після стихії ледве три намолочує.

Трагічність ситуації підсилюється й тим, що в більшості постраждалих через брак коштів посіви і майно не застраховані...

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

P. S. Завтра в нашій газеті буде опубліковано Закон України «Про амністію»

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення О. Шевчука з посади Голови Державного комітету зв'язку та інформатизації України

Звільнити ШЕВЧУКА Олега Борисовича з посади Голови Державного комітету зв'язку та інформатизації України за серйозні недоліки в роботі.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 липня 2001 року.
№ 534/2001.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення С. Довгого Головою Державного комітету зв'язку та інформатизації України

Призначити ДОВГОГО Станіслава Олексійовича Головою Державного комітету зв'язку та інформатизації України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 липня 2001 року.
№ 535/2001.

Партійні рядки

Тривимірні вибори

Вибори до Верховної Ради 2002 року відбудуться не за схемою «червоні— не червоні», а «в тривимірному вимірі: праві—центристи—ліві», — вважає лідер парламентської фракції Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) Олександр ЗІНЧЕНКО.

Відповідаючи на запитання агентства «Інтерфакс-Україна», О. Зінченко зазначив, що не схильний поспішати з оцінкою новоствореного блоку «Наша Україна». Він назвав заяву екс-прем'єра В. Ющенка про створення такого блоку «дуже рамковою», оскільки це лише «протокол про наміри». «Коли теза про блок озвучується однією людиною, це свідчить про серйозні утруднення в формуванні його структури», — вважає депутат.

Говорячи про наступну виборчу кампанію, Олександр Зінченко заявив, що СДПУ (о) бачить одним із своїх першочергових завдань забезпечення максимальної явки виборців на дільниці для голосування. Він спростував думку низки політиків і спостерігачів про наміри об'єднаних соціал-демократів використати під час виборів так званий адміністративний ресурс. О. Зінченко підкреслив: виключити можливість використання адмінресурсу, маніпулювання голосами електорату та фальсифікацію результатів можна, лише забезпечивши широку участь населення у виборах.

Уряд Криму працює

(Початок на 1-й стор.).

Сергій Куніцин продовжує керувати урядом. «Дисципліна буде жорсткою, я нікому не дозволю займатися політиканством, — заявив він на селекторній нараді. — Щодо так званого виконувача обов'язків прем'єра — Лентуна Безазієва — нагадую: він є заступником Голови Ради міністрів і не більше». Сам Л. Безазієв нині перебуває у відпустці.

Прем'єр поінформував членів Радміну про останні наради у Президента України, результати зустрічей з Прем'єр-міністром країни Анатолієм Кінахом і досягнуті домовленості. У свою чергу учасники наради доповіли, як вирішуються найактуальніші питання життя Криму: погашення заборгованості із зарплати бюджетникам та соціальних виплат, за енергоносії, виконання регіонального замовлення під час збирання врожаю.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Відпочинок по-депутатськи

Як проводять парламентські канікули депутати? Скажімо, члени фракції Українського народного руху полюбляють відпочивати в горах, а дехто навіть у... небі.

Юрій КОСТЕНКО:

— У серпні відвідаю китайську частину Тянь-Шаню. У складі міжнародної команди альпіністів спробую зійти на вершину Мустагата (висота — 7 695 м). Загалом майже щороку намагаюся вирушати в міжнародні експедиції. Торік подорожували в Киргизії, а перед тим — в Альпах, Норвегії та ін.

Олександр СЛОБОДЯН:

— За останні кілька років — це моя перша відпустка. На жаль, не можу собі дозволити відпочивати більш як два тижні. Планую поїхати з сім'єю на море — треба вивезти сина з асфальту на природу. Обов'язково поїду на Хмельниччину, провідаю маму.

Іван БІЛАС:

— Відпустку проведу в небі над аеродромом «Чайка» — готуватимуся до чемпіонату України з літакової акробатики. (Для довідки: генерал-лейтенант Іван Білас є президентом Асоціації повітряних видів спорту України).

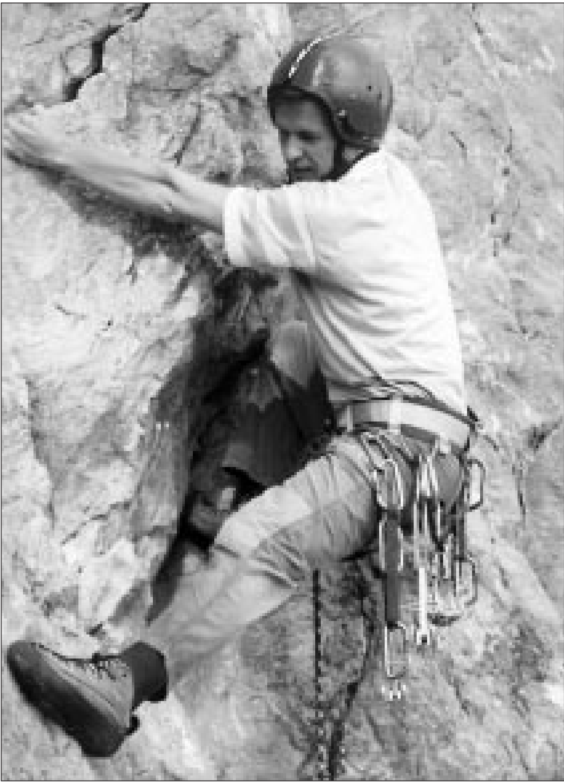
Борис КОЖИН:

— До кінця липня спілкуватимуся з людьми на Івано-Франківщині — в тому виборчому окрузі, де мене обрали 1994 року. Багато роботи буде з підготовки до з'їзду Спілки офіцерів України, який відбудеться 28 липня. Потім поїду на батьківщину, в Луцьк, а в серпні — до Криму, попрацювати з Кримською парторганізацією та пару днів позагорати.

Ігор ЮХНОВСЬКИЙ:

— Тиждень проведу у Львові, спілкуватимуся з ректорами вузів та порядкуватиму на городі (на дачі, що під Львовом). Потім їду в Карпати — найбільше люблю відпочивати в Карпатах та на Шацьких озерах. Ходитиму в гори, збиратиму гриби та писатиму монографію про лісове господарство України.

Записала Ірина ЛУКОМСЬКА.

На знімку: Юрій Костенко під час тренувального сходження в Криму.

Ліс у столиці

У комітетах ВР

До 10-ї річниці незалежності Голосіївський ліс у Києві планується проголосити Національним природним парком «Голосіїв», заявив голова Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Юрій САМОЙЛЕНКО.

Про збереження цінного лісового масиву в середині Києва вперше заговорила Академія наук УРСР ще 1924 року, але це питання так і не вирішено досі. Відтоді в Голосієво відбувається некерована забудова, ліс зменшився на 1000 га. 1988 року спілка «Порятунок Голосієва» запропонувала зупинити деградацію лісу шляхом створення Національного природного парку «Голосіїв».

Згідно із Законом «Про природно-заповідний фонд України» кожен землекористувач, розташований у межах створюваного парку, повинен дати письмову згоду на входження до нього своєї земельної ділянки. На сьогодні із загальної площі парку 9522 га погодилися ввійти до НПП землекористувачі 7500 га. Інші 15 установ, серед яких заклади освіти, бази відпочинку, військова частина, кар'єр, кладовище — відмовилися. За словами голови спілки «Порятунок Голосієва» Михайла Михалка, на території майбутнього парку нині триває несанкціонована забудова лісу, відведення частин лісового масиву під городи населенню, забруднення каналізаційними стоками, тож парк потребує державного захисту.

Хоча часу до святкування Дня незалежності залишилося обмаль, Юрій Самойленко сподівається, що всі невирішені питання навколо створення НПП «Голосіїв» з'ясуються, і кияни отримають чудовий подарунок до свята. А ті, хто перешкоджав, все одно відповідатимуть за кожне зрубане дерево унікального лісу.

Юлія ШЕЙКО.

Генпрокурор незадоволений підлеглими. І розраховує на підтримку преси

Коментар

Уже в чому, а в підтримці такої позиції ми не відмовимо. Пан Потебенько може бути спокійний: журналісти розуміють і поділяють його справедливе обурення діями жерців «меча покарання». І не тільки підлеглих...

Минулої п'ятниці на розширеній колегії ГПУ Михайло Потебенько не на жарт розійшовся. Його критиці власного відомства міг позаздрити найдошкульніший журналіст. Бо можливості Генпрокурора в боротьбі з прокурорською «компетенцією» усе ж більші, ніж у в'їдливих «пер». Епітети викласти — не наказ написати про звільнення.

А просто під час колегії М. Потебенько звільнив із посади військового прокурора Військово-морських сил Євгена Магдича — за недоліки у роботі. І це був не єдиний випадок принципового підходу до «посилення керівництва і боротьби з недоліками». За інформацією від Генпрокурора, на вулиці Різницькій зашкалює від кадрових перестановок.

Звільнено з посади (правда, у зв'язку з поданою заявою) заступника Генпрокурора Сергія Пластуна. Тепер заступником Генерального і начальником управління з нагляду за дотриманням законності у боротьбі з організованою злочинністю і корупцією буде Олександр Шинальський, який донедавна обіймав посаду заступника прокурора Києва. До речі, столична прокуратура викликала особливий гнів М. Потебенька. «Напряму вирішують, яку справу порушити, яку закрити», — розсекретив стиль діяльності київської прокуратури Генеральний і запропонував до 10 серпня скоротити кількість її працівників на 25 відсотків. Цікаво, чи то пан Шинальський не вписувався у «напряме вирішення», чи то таким чином уже почалося скорочення штатів на столичному рівні? Але це справді нахабство — вирішувати напряму, обійшовши «верховну ланку».

За оцінками М. Потебенька, рівень злочинності в Україні зменшився в порівнянні з минулим роком на 1,7 відсотка (скоєно всього-на-всього 270 тисяч злочинів). Але розслаблятися не варто, особливо мешканцям десяти областей, де злочинність «злочинно» порушила обнадійливі звіти, нахабно полізши вгору. Наприклад, за словами М. Потебенька, в Київській області злочинність виросла на 5,1 відсотка, а в Херсонській (де колись, пригадуємо, на стражі закону стояв сам Генеральний) — на 4,5 відсотка. З'ясовується, в Україні не розкрито кожне п'яте навмисне вбивство. А з початку року скоєно 168 таких убивств, якщо вірити статистиці Генпрокурора.

Після розширеної колегії можуть спокійно спати і ошукані клієнти банків, на кшталт вкладників «Україна». М. Потебенько наказав прокурорам поліпшити роботу у зовнішньоекономічній і банківсько-фінансовій діяльності. Тепер свято на вашій вулиці.

А на нашій — усе без перемін, хоча того самого дня заступник Генпрокурора Олексій Баганець на практиці реалізовував настанову свого шефа жити із журналістами дружно. Він відверто — як і завжди — розповів про здобутки слідства в резонансній справі Гонгадзе. Крім уже класичних заяв про «повне, компетентне і об'єктивне розслідування», нашу поінформованість доповнили й уточнили даними, в принципі також відомими. Очевидно, на Різницькій підозрюють, що журналісти уражені бацилою нетямущості. Отже, ГПУ не виключає жодної з версій убивства Гонгадзе. Але вона «жодного разу не казала про те, що достовірно встановлено, хто скоїв убивство Георгія Гонгадзе, про те, що є виконавці і замовники». В тому-то й справа, що не казала. І навіть не віриться, що колись скаже «про достовірно встановлене». Бо поки що тільки повторює: «є версія про те, що Гонгадзе могли вбити при випадковому контакті, коли він зупиняв машину і під'їждав на ній додому». Та й ця версія, за визначенням самого Баганця, не відпрацьована до кінця. І за одним рипом випадково голову людині відрізали, чи не так?

Невідома і подальша доля таращанського тіла. Куратор слідства О. Баганець пояснив: проти «прохання моргу про його захоронення Генпрокуратура не протестує». Але яж далі чинитиме морг, це його справа. А справа ГПУ — дочекатись української експертизи записів майора Мельниченка, яка триватиме до кінця року. Такий «великий проміжок часу потрібен експертам для того, щоб дослідити весь обсяг записів, котрий досить великий». Це вже «тепліше». Бо раніше і ГПУ, і експертчастині адміністрації Президента в особі п. Мартиненка зовсім не потрібно було «проміжку часу», аби заявити, що весь «обсяг записів» «ложний» (нині експертизу проводять фахівці Київського НДІ судових експертиз Міністерства юстиції).

Отже, шановні колеги, М. Потебенько закликав прокурорів «всіляко підтримувати діяльність преси». Цікаво, скільки ще журналістів повинні перетворитися на тіла, аби залишкова налякана маса повірила в щирість намірів ГПУ? А поки Генпрокурор «надіється на взаєморозуміння з боку преси», Президент Леонід Кучма вже призначив державну стипендію заслуженому журналісту Олегу Васильєву — з опальних «Сільських вістей». Можна спокійно стверджувати: влада гарантує свободу слова незалежно від політичної орієнтації. А ви як думали?..

Людмила КОХАНЕЦЬ.

На той світ після... рапорту

Репліка

Скасування пільг та мізерні зарплати, схоже, призвели до збільшення самогубств серед правоохоронців. Лише у червні добровільно пішли з життя троє працівників МВС.

А доки правоохоронці без надії сподіваються на соціальний захист, їх «морально підтримують» у міністерстві.

Нещодавно на адресу обласних управлінь надійшов доволі «життєрадісний» лист за підписом одного з заступників міністра «Про принципове ставлення керівництва МВС України до випадків самогубств працівників органів внутрішніх справ».

Ось рядки з цього листа: «Прошу організувати додаткові заняття з особовим складом, на яких довести до свідомості кожного працівника, що самогубство — це ганьба для органів і підрозділів внутрішніх справ і є несумісним із високим званням працівника системи МВС України». Далі — більше: «А тих, хто збирається вчинити самогубство, ми маємо право запитати, чи думають такі особи про авторитет системи МВС, про свій колектив, своїх друзів та близьких. Якщо ж ці моральні засади їм байдужі, то спочатку нехай вони наберуться мужності написати рапорт про звільнення з органів внутрішніх справ, а керівники — відчинять двері для виходу з колективів, які їм не до вподоби». Тобто з життям кінчай, але відомчу статистику бережи.

Наприкінці міліцейський чин лякає тим, що самогубців будуть зневажати товариші й колеги, вважаючи дезертирами. І пророчить, що діти їхні будуть соромитися відповідати на запитання про своїх батьків, істотно обмежається у соціальних правах та гарантіях тощо.

Слід сподіватися, що лист матиме позитивний вплив. Бо правоохоронці після його зачитування веселилися довго. Єдиною реакцією було: «Як заступник міністра міг таке підписати?».

Богдан ДОВНИЧ.

Знак біди

У Криму спека в диму

Від задушливого смогу в Севастополі вже кілька днів страждають маленькі пацієнти дитячого лікарняного комплексу на проспекті Генерала Острякова і мешканці Гагарінського району. Через брак у підприємства АТП-2628, якому комунальні служби міста заборгували майже мільйон гривень, коштів на пальне сміття в місті-герої не вивозять уже тиждень навіть з центральних вулиць. Непотріб спалюють на місці, погіршуючи і так неблагополучну екологічну ситуацію.

У пік спеки переживає справжню димову атаку і Сімферополь. Тут другий тиждень горить міське звалище, яке підступає до житлового масиву Кам'янка. Людям навіть не обіцяють перенести полігон відходів, дим від спалення яких загрожує цілим списком різноманітних захворювань.

Останніми днями кількість викликів «швидкої допомоги» збільшилась удвічі.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Акції

Таксист — професія небезпечна

Днями майже сто таксомоторів перегородили центральну вулицю Черкас перед будинком облдержадміністрації. Акції передував інцидент: пасажир-чеченець, не порозумівшися з водієм, завдав йому ножем тяжких тілесних ушкоджень. На допомогу колезі кинулися ще двоє водіїв. Однак вони також стали жертвами нападника з холодною зброєю у руках.

Правоохоронці затримали небезпечного пасажира. Проти нього порушено кримінальну справу.

За останні кілька років тільки у Черкасах було вбито бандитами чотири таксисти, а троє пропали безвісти. Стихійний протест водіїв таксомоторів нагадує: таксист — професія небезпечна. Перевізники потребують підтримки і захисту.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Кожний сотий новонароджений не доживає до року

Медицина

Про це повідомив міністр охорони здоров'я України Віталій Москаленко на підсумковій колегії за півріччя. Це, за словами Віталія Федоровича, відповідає європейським показникам. Значно знизився рівень материнської смертності, і вперше за останні десять років не перевищує 20 на 100 тисяч живонароджених.

Аби запобігти зростанню смертності на селі, і не лише серед людей похилого віку, за розпорядженням міністра медичні навчальні заклади 60 відсотків молодих спеціалістів направлятимуть на роботу в регіони.

Водночас перший заступник міністра, головний державний санітарний лікар України Ольга Бобильова відзначила, що в країні продовжуються епідемії туберкульозу і СНІДу, зростає кількість захворювань на гострі кишкові інфекції, вірусні гепатити. Основними причинами такого стану з інфекційними захворюваннями О. Бобильова вважає погіршення системи водопостачання у країні, порушення санітарних норм на водних об'єктах і харчових підприємствах.

В. Москаленко також підкреслив, що зарплата, незважаючи на підвищення, залишається вдвічі меншою, ніж у промисловості. (Середня зарплата працівників медичної галузі — 196 гривень).

Утім, як поінформував міністр, у країні триває робота зі створення ефективної нормативної бази охорони здоров'я, яка відповідала б вимогам Європейського союзу.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Фотофакт

Маріупольські портовики готуються підняти російське судно, яке затонуло тут на початку червня.

Фото Бориса ДЕМБИЦЬКОГО (Укрінформ).

! Новини регіону: Миколаївщина

Підкорилися й 200 тонн

З початку жнив в області розгорнувся рух комбайнерів за щоденні 100-тонні намолоти зерна на кожен агрегат, що неабияк посприяло високопродуктивному використанню машин, прискоренню збиральних робіт. Особливо ж умілим та старанним підкорилася навіть 200-тонна висота. Її здолав механізатор приватно-орендного підприємства «Зоря» Снігурівського району Віктор Пестрак, який за день видав із бункера «Дону-1500» 208 тонн зерна. А Анатолій Олійниченко з ПОП «Відродження» Миколаївського району «Джоном Діром» намолотив за добу 225 тонн збіжжя.

«Мобілка» — в полі воїн

АТ «Добробут» Братського району налагодило мобільний зв'язок між усіма виробничими підрозділами. Особливо виручає «мобілка» жнивної пори — дає можливість оперативно реагувати на поломки збиральної техніки тощо.

Луч віщає за океан

Після двох років мовчання знову запрацював радіоцентр у селі Луч Жовтневого району, рівних якому за унікальністю й потужністю устаткування, кажуть, у нашій країні немає. Саме через нього відновлено трансляцію програми «Іномовлення» Національної радіокомпанії України на США й Канаду — хай за океаном слухають про життя-буття нашої держави з перших уст.

Дешеве море для студентів

Чергова група студентів Українського державного морського технічного університету оселилася на базі відпочинку «Корабел» в Коблевому на березі Чорного моря. Путівка коштує 360 гривень, студенти платять 60 — за проживання та триразове харчування. Різницю оплачують адміністрація і профком вузу.

Ліфт — не розкіш,

а, відомо, засіб пересування в багатоповерхових будинках. У 670 із них старі й малі мешканці Миколаєва цієї спекотної пори змушені підніматися на високі поверхи пішки. Бо встановлені там ліфти розкурочили «металісти». В одному з будинків по вулиці Кірова встановлено своєрідний рекорд — розмонтовано й вивезено все устаткування машинного відділення: двигун, лебідку, станцію управління, вага яких, до речі, чимала. І того ніхто не чув і не бачив?

Повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.

Козак козака впізнає здалеку

У Миколаєві відбувся перший випуск у школі козацького вишколу, що на початку нинішнього року відкрилася при Миколаївській крайовій організації Буго-Чорноморського коша українського козацтва.

Випускники залежно від рівня підготовки нестимуть службу в системі охорони громадського порядку, в рятувальних командах з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, вестимуть боротьбу з контрабандою, *повідомляє* Євген ЛАСКІН.

Фото автора.

Полювання на неплатників податків

Волинські податківці через місцеві засоби масової інформації звернулися по допомогу до мешканців краю. Від слідства переховуються злісні неплатники податків, які заборгували державній казні від десяти тисяч гривень до півмільйона. Тому за будь-яку інформацію про місцеперебування порушників податкова міліція обіцяє солідну винагороду, розмір якої поки що не розголошується. Конфіденційність особи гарантується.

Уже нині податківці подали в розшук на трьох боржників: директора приватного підприємства з Володимира-Волинського Ігоря М., який ухилився від сплати 700 тисяч гривень; керівника фірми з Ковеля Юрія М. — не повернув валютних коштів на суму понад 100 тисяч доларів; підприємця Тетяну Б. із боргом у десять тисяч гривень.

Роман ЖИЖАРА.

Чи почують?

Одинадцять керівників сільськогосподарських підприємств Компаніївського району (всього в районі їх сімнадцять) звернулися до голови Кіровоградської облдержадміністрації, прокурора області та начальника управління СБУ з проханням захистити їх від сваволі голови райдержадміністрації Олексія Медведенка, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

Старі комбайни — на лани!

Врожай-2001

(Початок на 1-й стор.).

Протягом тижня жнива охопили всю територію Харківщини. Але вже нині можна сказати про попередні результати. Середня врожайність — 30 центнерів з гектара — майже вдвічі більше, ніж торік. Щодо пального, то, як запевнив заступник голови облдержадміністрації Микола Безуглий, проблем не буде — машини не простоюватимуть. Для хліборобів передбачено цілу програму заохочень, наприклад, після закінчення сезонної роботи, їм обіцяють видати по тонні збіжжя безкоштовно.

А в Нововодолазькому районі працюють комбайни, що давно вже виробили свій технічний ресурс. Планувалося задіяти 113 зернозбиральних машин. Відремонтовано — 80. Однак у поле змогли вийти поки що лише 39 агрегатів. Їх вік давно вже сягнув за четвертий десяток. Загалом в районі навантаження на комбайн становить 227 га, а в деяких господарствах — перевищує тисячу. І якщо «Дони» хоч якось витримують восьмигодинну роботу, то «Ниви» часто-густо працюють наполовину менше, а потім стають на аварійний ремонт.

Та, незважаючи на негаразди, збирання ранніх зернових передбачено закінчити за 15—18 днів. А загалом Харківщина планує зібрати більш як 2 млн. тонн зерна.

Микола КОСИЙ.

Харківська область.

В інформації про звіт «Східно-промислового комерційного банку», що надрукована в газеті № 128 (2628) від 21.07.01 слід читати:

Голова правління Н. О. Скріпнік

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щире співчуття заступнику керівника Управління кадрів Сидоріну Анатолію Яковичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю його рідної сестри

КАЛЬНИК Марії Яківни.

Повне взаєморозуміння

(Початок на 1-й стор.)

Окрім згаданої декларації, було підписано ще чотири документи: міждержавний договір про передачу осіб для відбування покарань, а також документи, що стосуються фінансової, гуманітарної сфер та туризму. Під час візиту підкреслювалося повне взаєморозуміння з важливих для обох держав проблем. Так, Україна вкотре підтвердила своє ставлення до питання Тайваню: острів є невід'ємною частиною КНР, офіційних відносин Київ з Тайбеєм не встановлюватиме. В спільній декларації також йдеться про договір з протиракетної оборони від 1972 року (з якого мають намір вийти США). «Цей договір є основою структури міжнародних домовленостей про скорочення й обмеження стратегічних наступальних озброєнь», — переконані Київ та Пекін. Під час переговорів Леонід Кучма і Цзян Цземінь заявили, що сучасний світоустрій має базуватися на безумовному праві кожної нації на самостійний вибір шляху свого розвитку і висловилися за «багатополюсний» світ. І Україна, і Китай виступають за підвищення ролі ООН і вважають, що саме ця організація є гарантом забезпечення миру та безпеки на нашій планеті.

Голова КНР Цзян Цземінь запросив Леоніда Кучму відвідати Китай з державним візитом. Запрошення було прийняте, і тепер сторони узгоджуватимуть терміни візиту.

Компромісу не вийшло

Саміт лідерів семи провідних індустріальних держав світу та Росії завершився у неділю в Генуї. Наприкінці зустрічі лідери «великої вісімки» схвалили спільний документ. Вони мають намір відкрити національні ринки для товарів з країн, що розвиваються. Отже, в подальшій глобалізації світової економіки будуть зацікавлені також найбідніші держави світу. На саміті не вдалося досягти компромісу ні з ратифікації Кіотського протоколу, ні з проблеми ПРО.

ЗМІ досить скептично прокоментували результати зустрічі, назвавши її провальною. Лондонська «Таймс» пише, що саміт у Генуї «перетворився на справжнє побоїще»: лідери «вісімки» не могли детально обговорювати такі важливі теми, як боротьба з торгівлею наркотиками, міжнародна торгівля чи тероризм. Замість усього цього вони змушені були звернути увагу на натовпи, котрі займалися підпалами і залякуванням мирних перехожих. На думку «Таймс», слід зменшити помпезність на подібних самітах.

Газета «Індепендент» пише, що політичні лідери світу мають якось скоротити розрив між елітою та суспільством. «Головний результат актів насилля в Генуї — той факт, що тепер політики ще більше відмежуються від турбот середнього виборця. Наприклад, саміт 2002 року мав відбутися в столиці Канади Оттаві, але побачивши, на що перетворили Геную протестанти, прем'єр-міністр Канади Жан Кретьєн оголосив, що канадський саміт відбудеться в лижному курорті в канадських Скелястих горах, куди пересічному громадянинові дістатися буде складно. «Іншими словами, політики будуть ще більше ізольовані», — пише «Індепендент». Як вказує газета, одним лише насиллям нічого не досягти. Проте воно відображає занепокоєння громадськості. І цим фактом політичні діячі не можуть нехтувати.

Політики в свою чергу залишилися незадоволені журналістами, котрі, на їхню думку, висвітлювали не так зустріч, як вуличні безпорядки.

Олег ДЕНИСОВ.

Посол Єгипту в Україні: «Я забрав би з собою 52 мільйони українців, щоб вони могли подивитися Єгипет»

Учора в Єгипті відзначали національне свято — День революції. «ГУ» звернувся до Надзвичайного і Повноважного Посла Єгипту в Україні Омара Ель-Фарука Хассана з проханням відповісти на кілька запитань.

— Ви — перший посол Єгипту в Україні. Кажуть, що першому завжди важко. Чи правда це?

— Ні. Принаймні не в моєму випадку. До мене тимчасовий повірений зробив дуже багато. Крім того, до офіційного відкриття посольства існувала «народна дипломатія». Тож починали ми не з нуля.

— Ваша дипломатична місія добігає завершення. Чи не могли б ви підбити певні підсумки?

— Протягом цього часу україно-єгипетські відносини розвивалися й міцніли. Було започатковано нові аспекти співробітництва у сфері культури, туризму, науково-технічній галузі. Ми намагалися постійно інформувати про можливості розвитку відносин та про досягнення в них. Не вдалося до кінця виправити баланс у торгівлі між Україною та Єгиптом. Засмучує, що в період моєї роботи в Києві не відбувся запланований візит до України президента Єгипту.

— Яка політична подія в житті України за ці роки вам запам'яталася найбільше й чому?

— Проголошення незалежності України.

— ?..

— Так, я був свідком того. Працював тоді тимчасовим повіреним у посольстві Єгипту в Москві і саме мені випала честь передати від імені Єгипту визнання ним незалежності України. А за чотири роки перебування в Києві запам'яталися президентські і парламентські вибори, що пройшли в мирній і демократичній обстановці. Багато які країни можуть позаздрити такому проведенню виборів.

— Як ви оцінюєте рівень наших економічних відносин?

— Нинішні економічні відносини надто слабкі. Є чудові можливості для збільшення обсягу торгівлі в 4—5 разів: практично завершено створення юридичної бази для плідної роботи бізнесменів (підписано угоди в усіх аспектах діяльності), обидві країни являють собою великі ринки, наявні второвані шляхи і морем, і повітряні, ми — не конкуренти одне одному у своїх промислових структурах. Єгипет зацікавлений у вашій сільськогосподарській продукції, тракторах, трубах, сталі. Водночас Україна потребує того, що виробляємо ми — текстилю, товарів широкого вжитку, рису. Є серйозні перспективи співробітництва у нафтогазовій галузі.

— То чому ж відносини не розвиваються?

— Ви ставите запитання, відповідь на яке я намагався знайти протягом усіх цих чотирьох років. Найімовірніше, причина — брак інформації. Протягом усього цього періоду я намагався пояснити в Україні, що треба співробітничати не тільки із західними бізнесменами. Чому українські компанії не беруть участі у виставках в Єгипті і навпаки? Чому вони не йдуть на зустрічі, щоб обмінятися новинами та інформацією? Чому, коли офіційні особи говорять про потребу активізувати співробітництво, то, попрощавшись, забувають дати відповідні вказівки своїм підлеглим?..

— Як мені відомо, останнім часом до Єгипту літають лише літаки українських авіаліній. Скажіть, чи заплановано поновити повітряні перевезення авіакомпаніями Єгипту і чому їх було припинено?

— Це болюче питання. Ми відчуваємо, що єгипетські авіалінії стали жертвами непорозуміння. Виникла суперечка між приватною єгипетською авіакомпанією і українськими авіалініями. Вона вийшла за межі однієї компанії, відтак потерпіли всі єгипетські авіалінії загалом. Звичайно, передбачено поновити перевезення. Зрештою, страждають люди, а це позначається на туризмі та бізнесі.

— Україна високо оцінює роль Єгипту в урегулюванні палестино-ізраїльського конфлікту. Які ваші прогнози щодо подальшого розвитку ситуації?

— Ми, у свою чергу, високо поціновуємо роль України як непостійного члена Ради Безпеки ООН у врегулюванні близькосхідних проблем. Я незадоволений від того, що відбувається між Палестиною та Ізраїлем. Ми не повинні бути песимістами. Слід і далі наполягати на виконанні Ізраїлем існуючих договорів і резолюцій ООН.

— Чи не переросте конфлікт у війну, в котру буде втягнуто сусідні з Ізраїлем арабські держави?

— Сподіваюся, ні.

— Чи згодні ви з думкою, що грандіозний спадок фараонів — то водночас і благо для Єгипту, оскільки приваблює тисячі туристів з усього світу, і зло — бо багаті й сильні держави не хочуть бачити в Єгипті нічого, окрім пірамід. А у країни, безперечно, чимало проблем.

— Не погоджуюсь. Проблеми в нас, звичайно, є. Та вони є в кожній країні. Навіть у США. Однак спадок фараонів — то наша перевага. Ми маємо таке, чого немає більш ні в кого, хоча водночас це належить усьому світові. А розвинуті країни мають виходити з того, що стабільний і сильний Єгипет — благо не тільки для нашого регіону, а й для цілого світу.

— Стародавні єгиптяни вірили у потойбічне життя і забезпечували померлих усім потрібним для життя в іншому світі. Гробниці фараонів — приклад того. А чи сучасні єгиптяни вірять у життя після смерті і чи дуже вони відрізняються від своїх історичних предків?

— У стародавніх єгиптян була мудра віра. Ми віримо в життя по смерті, але по-іншому. Переважно населення країни — мусульмани. Є також християни. Усі вірять у суд Божий, в пекло і рай. У кожному з сучасних єгиптян є часточка його прадавніх предків. Стародавні традиції й досі побутують у суспільстві у весільних, похоральних обрядах, у повсякденному житті.

— Яке враження від України повезете з собою до Єгипту?

— Чудові. Українці дуже близькі для нас. Я з радістю забрав би з собою 52 мільйони українців, щоб вони змогли побачити Єгипет, і привіз би сюди 60 мільйонів єгиптян, щоб вони змогли побачити Україну.

Яна СТАДІЛЬНА.

Солодку ягоду їмо разом...

У Бонні за участю шести тисяч делегатів з 180 країн проходить Міжнародна конференція ООН із захисту клімату на землі. Цього разу вони мають намір неодмінно домовитися про вступ у силу так званого Кіотського протоколу, прийнятого у 1997 році. Це перша міжнародна угода захисту довкілля. У ній йдеться про те, щоб протягом кількох років, починаючи з 2002 року, зменшити майже на шість відсотків, порівняно з 1990 роком, викид інертних газів в атмосферу. Документ набере чинності наступного року у випадку, якщо його ратифікують не менш як 55 з 160 країн-учасниць.

Але в тому-то й річ, що доки хороші наміри про спільне «латання» озонових дірок лише декларували, то всі учасники та ті, що їм симпатизували, мали вигляд таких собі благодійників охорони і захисту довкілля. Разом споживати дари природи дуже приємно.

Але як тільки справа дійшла до персональної відповідальності за це кожної держави, запал трохи зменшився. Першою відштовхнулася супер-держава: США категорично відмовилися ратифікувати договір.

Оглядаючись на сильних світу цього діють слабкіші, хоча далеко не бідні країни, щоб шкодувати кошти на захист довкілля. Не поспішають ратифікувати договір Японія, Канада, Нова Зеландія та багато західних високорозвинутих індустріальних держав, у тому числі й члени Європейського союзу. Вони за минуле десятиріччя не тільки не стабілізували викиди вуглекислого газу в атмосферу, а навіть збільшили їх. Винятком у Європі є лише Німеччина та Велика Британія, які послідовно проводять політику захисту довкілля.

Під час конференції було названо загрозливі цифри потепління світового клімату й утворення парникового ефекту. Вчені вважають, що коли не вживати дійових і невідкладних заходів, то до кінця століття слід чекати глобального потепління до 5,8 градуса за Цельсієм. Міжнародний форум із захисту світового клімату триває вже тиждень, але поки що не вдалося домогтися якихось конкретних рішень. Нині над розробкою відповідних документів працюють 35 міністрів і державних секретарів, які об'єдналися у групи: ЄС, США та інші країни, що розвиваються. Йдеться про те, щоб установити для підприємств ліміт на кількість викидів, за перевищення якого мають платити. Проблема у тому, що багато з країн-учасниць вважають ліцензію однією з форм більш високого оподаткування і не згодні з цим.

Великі надії захисники довкілля все-таки покладають на Японію, що її Герхард Шрьодер через прем'єр-міністра Коїцумі намагався умовити в Генуї. Японія відмовляється ратифікувати Кіотський протокол, мотивуючи це тим, що коли США його не підпишуть, то це створить їй труднощі з конкуренцією на ринку: американські товари будуть набагато дешевші. Якщо Японія погодиться, то для того, щоб протокол було ратифіковано, достатньо буде залучити Росію та Україну, якщо вони, певна річ, погодяться.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Фанкфурт-на-Майні.

В Індонезії новий президент

Першого демократично обраного 1999 року президента Індонезії відправлено у відставку. Парламент країни оголосив йому імпічмент, підтриманий абсолютною більшістю голосів. Главою держави стала Мегаваті Сукарнопутрі.

Юридичною підставою для усунення президента від влади стало рішення Абдуррахмана Вахіда про розпуск парламенту і введення надзвичайного стану. Президент, за його словами, оголосив «священну війну» обом палатам парламенту. Верховний суд Індонезії визнав рішення Вахіда неконституційним. До нього приєднався парламент країни, що проголосував 599 голосами при двох, які утрималися, проти указів Вахіда. На знак протесту проти дій Вахіда подали у відставку шість членів кабінету міністрів Індонезії.

Сам Вахід наполягає на тому, що не визнає рішення парламенту про імпічмент. Поліція та армія відмовилися підкоритися наказу Вахіда про введення надзвичайного стану і заявили, що підтримають прихильників парламенту.

***На знімку АП:** до вчорашнього дня Мегаваті Сукарнопутрі обіймала посаду віце-президента. Вона очолює найбільшу в Індонезії політичну партію. Мегаваті — донька колишнього президента країни Сукарно, якого 1966 року було усунено від влади у результаті масових заворушень.*

БЮДЖЕТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Цим Кодексом визначаються засади бюджетної системи України, її структура, принципи, правові засади функціонування, основи бюджетного процесу і міжбюджетних відносин та відповідальність за порушення бюджетного законодавства.

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА
Розділ І
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ
Глава 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Відносини, що регулюються Бюджетним кодексом України

1. Бюджетним кодексом України регулюються відносини, що виникають у процесі складання, розгляду, затвердження, виконання бюджетів та розгляду звітів про їх виконання, а також контролю за виконанням Державного бюджету України та місцевих бюджетів.

Стаття 2. Визначення основних термінів

1. У цьому Кодексі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) бюджет — план формування та використання фінансових ресурсів для забезпечення завдань і функцій, які здійснюються органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування протягом бюджетного періоду;.

2) бюджети місцевого самоврядування — бюджети територіальних громад сіл, селищ, міст та їх об'єднань;

3) бюджетна класифікація — єдине систематизоване згрупування доходів, видатків (в тому числі кредитування за вирахуванням погашення) та фінансування бюджету за ознаками економічної сутності, функціональної діяльності, організаційного устрою та іншими ознаками відповідно до законодавства України та міжнародних стандартів;

4) бюджетна програма — систематизований перелік заходів, спрямованих на досягнення єдиної мети та завдань, виконання яких пропонує та здійснює розпорядник бюджетних коштів відповідно до покладених на нього функцій;

5) бюджетна система України — сукупність державного бюджету та місцевих бюджетів, побудована з урахуванням економічних відносин, державного і адміністративно-територіальних устроїв і врегульована нормами права;

6) бюджетна установа — орган, установа чи організація, визначена Конституцією України, а також установа чи організація, створена у встановленому порядку органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим чи органами місцевого самоврядування, яка повністю утримується за рахунок відповідно державного бюджету чи місцевих бюджетів. Бюджетні установи є неприбутковими;

7) бюджетне асигнування — повноваження, надане розпоряднику бюджетних коштів відповідно до бюджетного призначення на взяття бюджетного зобов'язання та здійснення платежів з конкретною метою в процесі виконання бюджету;

8) бюджетне зобов'язання — будь-яке здійснене відповідно до бюджетного асигнування розміщення замовлення, укладення договору, придбання товару, послуги чи здійснення інших аналогічних операцій протягом бюджетного періоду, згідно з якими необхідно здійснити платежі протягом цього ж періоду або у майбутньому;

9) бюджетне призначення — повноваження, надане головному розпоряднику бюджетних коштів цим Кодексом, законом про Державний бюджет України або рішенням про місцевий бюджет, що має кількісні та часові обмеження та дозволяє надавати бюджетні асигнування;

10) бюджетний запит — документ, підготовлений розпорядником бюджетних коштів, що містить пропозиції з відповідними обгрунтуваннями щодо обсягу бюджетних коштів, необхідних для його діяльності на наступний бюджетний період;

11) бюджетний процес — регламентована нормами права діяльність, пов'язана із складанням, розглядом, затвердженням бюджетів, їх виконанням і контролем за їх виконанням, розглядом звітів про виконання бюджетів, що складають бюджетну систему України;

12) бюджетний розпис — документ, в якому встановлюється розподіл доходів та фінансування бюджету, бюджетних асигнувань головним розпорядникам бюджетних коштів по певних періодах року відповідно до бюджетної класифікації;

13) видатки бюджету — кошти, що спрямовуються на здійснення програм та заходів, передбачених відповідним бюджетом, за винятком коштів на погашення основної суми боргу та повернення надміру сплачених до бюджету сум;

14) витрати бюджету — видатки бюджету та кошти на погашення основної суми боргу;

15) головні розпорядники бюджетних коштів — бюджетні установи в особі їх керівників, які відповідно до статті 22 цього Кодексу отримують повноваження шляхом встановлення бюджетних призначень;

16) державний борг (борг Автономної Республіки Крим чи борг місцевого самоврядування) — загальна сума заборгованості держави (Автономної Республіки Крим чи місцевого самоврядування), яка складається з усіх випущених і непогашених боргових зобов'язань держави (Автономної Республіки Крим чи місцевого самоврядування), включаючи боргові зобов'язання держави (Автономної Республіки Крим чи міських рад), що вступають в дію в результаті виданих гарантій за кредитами, або зобов'язань, що виникають на підставі законодавства або договору;

17) дефіцит бюджету — перевищення видатків бюджету над його доходами;

18) дотація вирівнювання — міжбюджетний трансферт на вирівнювання доходної спроможності бюджету, який його отримує;

19) доходи бюджету — усі податкові, неподаткові та інші надходження на безповоротній основі, справляння яких передбачено законодавством України (включаючи трансферти, дарунки, гранти);

20) закон про Державний бюджет України — закон, який затверджує повноваження органам державної влади здійснювати виконання Державного бюджету України протягом бюджетного періоду;

21) запозичення — операції, пов'язані з отриманням бюджетом коштів на умовах повернення, платності та строковості, в результаті яких виникають зобов'язання держави, Автономної Республіки Крим чи місцевого самоврядування перед кредиторами;

22) кредитування за вирахуванням погашення — операції, пов'язані з наданням коштів з бюджету на умовах повернення, платності та строковості, в результаті яких з'являються зобов'язання перед бюджетом, та операції, пов'язані з поверненням цих коштів до бюджету;

23) кошик доходів бюджетів місцевого самоврядування — податки і збори (обов'язкові платежі), що закріплені цим Кодексом на постійній основі за бюджетами місцевого самоврядування та враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів;

24) коефіцієнт вирівнювання — коефіцієнт, що застосовується при розрахунку обсягу дотації вирівнювання та коштів, що передаються до Державного бюджету України з місцевих бюджетів, з метою зміцнення доходної бази бюджетів місцевого самоврядування;

25) міжбюджетні трансферти — кошти, які безоплатно і безповоротно передаються з одного бюджету до іншого;

26) місцеві бюджети бюджет Автономної Республіки Крим, обласні, районні бюджети, бюджети районів у містах та бюджети місцевого самоврядування;

27) місцевий фінансовий орган — установа, що відповідно до законодавства України здійснює функції по складанню, виконанню місцевих бюджетів, контролю за витрачанням коштів розпорядниками бюджетних коштів, а також інші функції, пов'язані з управлінням коштами місцевого бюджету. Для цілей цього Кодексу Міністерство фінансів Автономної Республіки Крим віднесено до місцевих фінансових органів;

28) надходження до бюджету — доходи бюджету та кошти, залучені в результаті взяття боргових зобов'язань органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим або органами місцевого самоврядування;

29) фінансовий норматив бюджетної забезпеченості — гарантований державою в межах наявних бюджетних ресурсів рівень фінансового забезпечення повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій та виконавчих органів місцевого самоврядування, що використовується для визначення обсягу міжбюджетних трансфертів;

30) органи стягнення — податкові, митні та інші державні органи, яким відповідно до закону надано право стягнення до бюджету податків, зборів (обов'язкових платежів) та інших надходжень;

31) платіж-погашення зобов'язання, що виникло в поточному або попередніх бюджетних періодах;

32) повноваження на майбутні бюджетні зобов'язання —повноваження на взяття бюджетного зобов'язання здійснювати платежі в бюджетному періоді, що настає після закінчення поточного бюджетного періоду;

33) проект бюджету — проект плану формування та використання фінансових ресурсів для забезпечення завдань і функцій, що здійснюються органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування протягом бюджетного періоду, який є невід'ємною частиною проекту закону про державний бюджет або проекту рішення відповідної ради про місцевий бюджет;

34) профіцит бюджету — перевищення доходів бюджету над його видатками;

35) рішення про місцевий бюджет — нормативно-правовий акт Верховної Ради Автономної Республіки Крим чи відповідної ради, виданий в установленому законодавством України порядку, що містить затверджені повноваження відповідно Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевій державній адміністрації або виконавчому органу місцевого самоврядування здійснювати виконання місцевого бюджету протягом бюджетного періоду;

36) розпорядники бюджетних коштів — бюджетні установи в особі їх керівників, уповноважені на отримання бюджетних асигнувань, взяття бюджетних зобов'язань та здійснення видатків з бюджету;

37) субвенції — міжбюджетні трансферти для використання на певну мету в порядку, визначеному тим органом, який прийняв рішення про надання субвенції;

38) фінансування бюджету — надходження та витрати у зв'язку із зміною обсягу боргу, а також зміною залишку готівкових коштів по бюджету, які використовуються для покриття різниці між доходами і видатками бюджету.

Стаття 3. Бюджетний період

1. Бюджетний період для всіх бюджетів, що складають бюджетну систему, становить один календарний рік, який починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того ж року. Неприйняття Верховною Радою України закону про Державний бюджет України до 1 січня не є підставою для встановлення іншого бюджетного періоду.

2. Відповідно до Конституції України бюджетний період для Державного бюджету України за особливих обставин може бути іншим, ніж передбачено частиною першою цієї статті.

3. Особливими обставинами, за яких Державний бюджет України може бути прийнято на інший, ніж передбачено частиною першою цієї статті, бюджетний період, є:

1) введення воєнного стану;

2) оголошення надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях;

3) оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації, необхідність усунення природних чи техногенних катастроф.

4. У разі прийняття Державного бюджету України на інший, ніж передбачено частиною першою цієї статті, бюджетний період місцеві бюджети можуть бути прийняті на такий же період.

Стаття 4. Склад бюджетного законодавства

1. Нормативно-правовими актами, що регулюють бюджетні відносини в Україні, є:

1) Конституція України;

2) цей Кодекс;

3) закон про Державний бюджет України;

4) інші закони, що регулюють бюджетні правовідносини, передбачені статтею 1 цього Кодексу;

5) нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, прийняті на підставі і на виконання цього Кодексу та інших законів України, передбачених пунктами 3 та 4 частини першої цієї статті;

6) нормативно-правові акти центральних органів виконавчої влади, прийняті на підставі і на виконання цього Кодексу, інших законів України та нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, передбачених пунктами 3, 4 та 5 частини першої цієї статті;

7) рішення органів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, прийняті відповідно до цього Кодексу, нормативно-правових актів, передбачених пунктами 3, 4, 5 і 6 частини першої цієї статті.

2. При здійсненні бюджетного процесу в Україні положення нормативно-правових актів застосовуються лише в частині, в якій вони не суперечать положенням Конституції України, цього Кодексу та закону про Державний бюджет України.

3. Якщо міжнародним договором України, поданим на ратифікацію, встановлено інші положення, ніж у відповідних нормах бюджетного законодавства України, такі положення приймаються окремими законами про внесення змін до відповідних законів і розглядаються Верховною Радою України одночасно з ратифікацією міжнародного договору України, яким такі положення передбачені.

4. Розгляд законопроектів, які впливають на доходну чи видаткову частину бюджетів, здійснюється за особливою процедурою, що визначається статтею 27 цього Кодексу.

Глава 2. БЮДЖЕТНА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ЇЇ ПРИНЦИПИ

Стаття 5. Структура бюджетної системи України

1. Бюджетна система України складається з державного бюджету та місцевих бюджетів.

2. Бюджетами місцевого самоврядування визнаються бюджети територіальних громад сіл, селищ, міст та їх об'єднань.

3. Місцевими бюджетами визнаються бюджет Автономної Республіки Крим, обласні, районні бюджети, бюджети районів у містах та бюджети місцевого самоврядування.

Стаття 6. Зведений бюджет

1. Зведений бюджет є сукупністю показників бюджетів, що використовуються для аналізу і прогнозування економічного і соціального розвитку держави.,

2. Зведений бюджет України включає показники Державного бюджету України, зведеного бюджету Автономної Республіки Крим та зведених бюджетів областей та міст Києва і Севастополя.

3. Зведений бюджет Автономної Республіки Крим включає показники бюджету Автономної Республіки Крим, зведених бюджетів її районів та бюджетів міст республіканського значення.

4. Зведений бюджет області включає показники обласного бюджету, зведених бюджетів районів і бюджетів міст обласного значення цієї області.

5. Зведений бюджет району включає показники районних бюджетів, бюджетів міст районного значення, селищних та сільських бюджетів цього району.

6. Зведений бюджет міста з районним поділом включає показники міського бюджету та бюджетів районів, що входять до його складу. У разі, коли місту або району у місті адміністративно підпорядковані інші міста, селища чи села, зведений бюджет міста або району в місті включає показники бюджетів цих міст, селищ та сіл.

Стаття 7. Принципи бюджетної системи України

1. Бюджетна система України грунтується на таких принципах:

1) принцип єдності бюджетної системи України — єдність бюджетної системи України забезпечується єдиною правовою базою, єдиною грошовою системою, єдиним регулюванням бюджетних відносин, єдиною бюджетною класифікацією, єдністю порядку виконання бюджетів та ведення бухгалтерського обліку і звітності;

2) принцип збалансованості — повноваження на здійснення витрат бюджету повинні відповідати обсягу надходжень до бюджету на відповідний бюджетний період;

3) принцип самостійності — Державний бюджет України та місцеві бюджети є самостійними. Держава коштами державного бюджету не несе відповідальності за бюджетні зобов'язання органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування. Органи влади Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування коштами відповідних бюджетів не несуть відповідальності за бюджетні зобов'язання одне одного, а також за бюджетні зобов'язання держави. Самостійність бюджетів забезпечується закріпленням за ними відповідних джерел доходів, правом відповідних органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування на визначення напрямів використання коштів відповідно до законодавства України, правом Верховної Ради Автономної Республіки Крим та відповідних рад самостійно і незалежно одне від одного розглядати та затверджувати відповідні бюджети;

4) принцип повноти — до складу бюджетів підлягають включенню всі надходження до бюджетів та витрати бюджетів, що здійснюються відповідно до нормативно-правових актів органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування;

5) принцип обгрунтованості — бюджет формується на реалістичних макропоказниках економічного і соціального розвитку держави та розрахунках надходжень до бюджету і витрат бюджету, що здійснюються відповідно до затверджених методик та правил;

6) принцип ефективності — при складанні та виконанні бюджетів усі учасники бюджетного процесу мають прагнути досягнення запланованих цілей при залученні мінімального обсягу бюджетних коштів та досягнення максимального результату при використанні визначеного бюджетом обсягу коштів;

7) принцип субсидіарності — розподіл видів видатків між державним бюджетом та місцевими бюджетами, а також між місцевими бюджетами повинен грунтуватися на максимально можливому наближенні надання суспільних послуг до їх безпосереднього споживача;

8) принцип цільового використання бюджетних коштів — бюджетні кошти використовуються тільки на цілі, визначені бюджетними призначеннями;

9) принцип справедливості і неупередженості — бюджетна система України будується на засадах справедливого і неупередженого розподілу суспільного багатства між громадянами і територіальними громадами;

10) принцип публічності та прозорості — Державний бюджет України та місцеві бюджети затверджуються, а рішення щодо звіту про їх виконання приймаються відповідно Верховною Радою України, Верховною Радою Автономної Республіки Крим та відповідними радами;

11) принцип відповідальності учасників бюджетного процесу — кожен учасник бюджетного процесу несе відповідальність за свої дії або бездіяльність на кожній стадії бюджетного процесу.

Стаття 8. Бюджетна класифікація

1. Бюджетна класифікація України застосовується для здійснення контролю за фінансовою діяльністю органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, інших розпорядників бюджетних коштів, проведення необхідного аналізу в розрізі доходів, а також організаційних, функціональних та економічних категорій видатків, забезпечення загальнодержавної і міжнародної порівнянності бюджетних показників.

2. З метою досягнення цілісності бюджетних категорій доходів і видатків та для забезпечення взаємозв'язку між функціональними призначеннями і економічним характером видатків бюджету Міністр фінансів України затверджує бюджетну класифікацію, а також зміни до неї та інформує про це в обов'язковому порядку Верховну Раду України.

3. Бюджетна класифікація має такі складові частини:

1) класифікація доходів бюджету;

2) класифікація видатків (у тому числі кредитування за вирахуванням погашення) бюджету;

3) класифікація фінансування бюджету;

4) класифікація боргу.

Стаття 9. Класифікація доходів бюджету

1. Доходи бюджету класифікуються за такими розділами:

1) податкові надходження;

2) неподаткові надходження;

3) доходи від операцій з капіталом;

4) трансферти.

2. Податковими надходженнями визнаються передбачені податковими законами України загальнодержавні і місцеві податки, збори та інші обов'язкові платежі.

3. Неподатковими надходженнями визнаються:

1) доходи від власності та підприємницької діяльності;

2) адміністративні збори та платежі, доходи від некомерційного та побічного продажу;

3) надходження від штрафів та фінансових санкцій;

4) інші неподаткові надходження.

4. Трансферти — це кошти, одержані від інших органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, інших держав або міжнародних організацій на безоплатній та безповоротній основі.

Стаття 10. Класифікація видатків бюджету

1. Видатки бюджету класифікуються за:

1) функціями, з виконанням яких пов'язані видатки (функціональна класифікація видатків);

2) економічною характеристикою операцій, при проведенні яких здійснюються ці видатки (економічна класифікація видатків);

3) ознакою головного розпорядника бюджетних коштів (відомча класифікація видатків);

4) за бюджетними програмами (програмна класифікація видатків).

2. Функціональна класифікація видатків має такі рівні деталізації:

1) розділи, в яких визначаються видатки бюджетів на здійснення відповідно загальних функцій держави, Автономної Республіки Крим чи місцевого самоврядування;

2) підрозділи та групи, в яких конкретизуються напрями спрямування бюджетних коштів на здійснення відповідно функцій держави, Автономної Республіки Крим чи місцевого самоврядування.

3. За економічною класифікацією видатки бюджету поділяються на поточні видатки, капітальні видатки та кредитування за вирахуванням погашення, склад яких визначається Мі-

(Закінчення на 6—12-й стор.).

(Початок на 5-й стор.).

ністром фінансів України.

4. Відомча класифікація видатків бюджету визначає перелік головних розпорядників бюджетних коштів. На її основі Державне казначейство України та місцеві фінансові органи ведуть реєстр усіх розпорядників бюджетних коштів.

5. Програмна класифікація видатків бюджету застосовується при формуванні бюджету за програмно-цільовим методом.

Стаття 11. Класифікація фінансування бюджету

1. Класифікація фінансування бюджету визначає джерела отримання фінансових ресурсів, необхідних для покриття дефіциту бюджету, і напрями витрачання фінансових ресурсів, що утворилися в результаті перевищення доходів бюджету над його видатками (до цієї категорії належать платежі з погашення основної суми боргу).

2. Класифікація фінансування бюджету здійснюється за такими ознаками:

1) фінансування за типом кредитора — за категоріями кредиторів або власників боргових зобов'язань;

2) фінансування за типом боргового зобов'язання — за засобами, що використовуються для фінансування дефіциту або профіциту.

Стаття 12. Класифікація боргу

1. Класифікація боргу систематизує інформацію про всі боргові зобов'язання держави, Автономної Республіки Крим, місцевого самоврядування.

2. Борг класифікується за типом кредитора та за типом боргового зобов'язання.

Стаття 13. Складові частини бюджету

1. Бюджет може складатися із загального та спеціального фондів.

2. Загальний фонд бюджету включає:

1) всі доходи бюджету, крім тих, що призначені для зарахування до спеціального фонду;

2) всі видатки бюджету за рахунок надходжень до загального фонду бюджету;

3) фінансування загального фонду бюджету.

3. Спеціальний фонд бюджету включає:

1) бюджетні призначення на видатки за рахунок конкретно визначених джерел надходжень;

2) гранти або дарунки (у вартісному обрахунку), одержані розпорядниками бюджетних коштів на конкретну мету;

3) різницю між доходами і видатками спеціального фонду бюджету.

4. Розподіл бюджету на загальний та спеціальний фонди визначається законом про Державний бюджет України. Джерела формування спеціального фонду визначаються виключно законами України.

5. Підставою для рішення відповідної ради про створення спеціального фонду у складі місцевого бюджету може бути виключно закон про Державний бюджет України.

6. Передача коштів між загальним та спеціальним фондами бюджету дозволяється тільки в межах бюджетних призначень шляхом внесення змін до закону про Державний бюджет України чи рішення відповідної ради.

7. Платежі за рахунок спеціального фонду здійснюються в межах коштів, що надійшли до цього фонду на відповідну мету.

8. Створення позабюджетних фондів органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування та іншими бюджетними установами не допускається.

Глава 3. ЗАПОЗИЧЕННЯ

Стаття 14. Дефіцит та профіцит бюджету

1. Прийняття Державного бюджету України або бюджету Автономної Республіки Крим, міського бюджету на відповідний бюджетний період з дефіцитом дозволяється у разі наявності обгрунтованих джерел фінансування дефіциту відповідного бюджету з урахуванням особливостей, визначених статтею 72 цього Кодексу.

2. Профіцит бюджету затверджується виключно з метою погашення основної суми боргу.

Стаття 15. Джерела фінансування дефіциту бюджету

1. Джерелами фінансування дефіциту бюджетів є державні внутрішні та зовнішні запозичення, внутрішні запозичення органів влади Автономної Республіки Крим, внутрішні та зовнішні запозичення органів місцевого самоврядування із дотриманням умов, визначених цим Кодексом.

2. Кабінет Міністрів України може брати позики в межах, визначених законом про Державний бюджет України. Запозичення не використовуються для забезпечення фінансовими ресурсами поточних видатків держави, за винятком випадків, коли це необхідно для збереження загальної економічної рівноваги.

3. Міністр фінансів України з урахуванням вимог частини другої цієї статті з метою економії коштів та ефективності їх використання має право вибрати кредитора, вид позики і валюту запозичення.

4. Витрати на погашення зобов'язань із боргу здійснюються відповідно до кредитних угод, а також нормативно-правових актів, за якими виникають державні боргові зобов'язання та боргові зобов'язання Автономної Республіки Крим чи місцевого самоврядування, незалежно від обсягу коштів, передбачених на цю мету в законі про Державний бюджет України або рішенні про місцевий бюджет.

5. Якщо витрати на обслуговування та погашення державного боргу перевищать обсяг коштів, передбачений в законі про Державний бюджет України на таку мету, Міністр фінансів України невідкладно інформує про це Кабінет Міністрів України. Кабінет Міністрів України невідкладно інформує про очікуване перевищення таких витрат Верховну Раду України та подає у двотижневий термін пропозиції про внесення змін до закону про Державний бюджет України.

6. Емісійні кошти Національного банку України не можуть бути джерелом фінансування дефіциту Державного бюджету України.

Стаття 16. Право на здійснення запозичень

1. Право на здійснення державних внутрішніх та зовнішніх запозичень у межах і на умовах, передбачених законом про Державний бюджет України, належить державі в особі Міністра фінансів України за дорученням Кабінету Міністрів України.

2. Виключно Верховна Рада Автономної Республіки Крим та міські ради мають право здійснювати внутрішні запозичення (за винятком випадків, передбачених статтею 73 цього Кодексу). Зовнішні запозичення можуть здійснювати лише міські ради міст з чисельністю населення понад вісімсот тисяч мешканців за офіційними даними державної статистики на час ухвалення рішення про здійснення запозичень.

Стаття 17. Гарантії щодо виконання боргових зобов'язань

1. Кабінет Міністрів України в особі Міністра фінансів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим в особі Міністра фінансів Автономної Республіки Крим та міські ради в особі керівників їх виконавчих органів можуть надавати гарантії щодо виконання боргових зобов'язань суб'єктам виключно у межах повноважень, встановлених відповідно законом про Державний бюджет України чи рішенням про місцевий бюджет.

2. Гарантії надаються лише на умовах платності, строковості, майнового забезпечення та зустрічних гарантій, отриманих від інших суб'єктів.

3. Платежі, пов'язані з виконанням гарантійних зобов'язань, належать до платежів по боргу.

4. У разі невиконання юридичними особами своїх зобов'язань щодо погашення та обслуговування наданих на умовах повернення кредитів, залучених державою або під державні гарантії, інших гарантованих державою зобов'язань, та стягнення заборгованості перед Державним бюджетом України з наданих підприємствам і організаціям позичок із державного бюджету, позичок, наданих за рахунок коштів, залучених державою або під державні гарантії, плати за користування цими позичками органи стягнення застосовують механізм стягнення цієї заборгованості у порядку, передбаченому законом для стягнення не внесених у строк податків і неподаткових платежів, включаючи погашення такої заборгованості за рахунок майна боржників.

Стаття 18. Граничний обсяг боргу

1. Граничний обсяг внутрішнього та зовнішнього державного боргу, боргу Автономної Республіки Крим чи місцевого самоврядування, граничний обсяг надання гарантій встановлюється на кожний бюджетний період відповідно законом про Державний бюджет України чи рішенням про місцевий бюджет.

2. Величина основної суми державного боргу не повинна перевищувати 60 відсотків фактичного річного обсягу валового внутрішнього продукту України.

3. У разі перевищення граничної величини, визначеної частиною другою цієї статті, Кабінет Міністрів України зобов'язаний вжити заходів для приведення цієї величини у відповідність з положеннями цього Кодексу.

Глава 4. БЮДЖЕТНИЙ ПРОЦЕС ТА ЙОГО УЧАСНИКИ

Стаття 19. Стадії бюджетного процесу

1. Стадіями бюджетного процесу визнаються:

1) складання проектів бюджетів;

2) розгляд та прийняття закону про Державний бюджет України, рішень про місцеві бюджети;

3) виконання бюджету, в тому числі у разі необхідності внесення змін до закону про Державний бюджет України, рішення про місцеві бюджети;

4) підготовка та розгляд звіту про виконання бюджету і прийняття рішення щодо нього.

2. На всіх стадіях бюджетного процесу здійснюються фінансовий контроль і аудит та оцінка ефективності використання бюджетних коштів.

Стаття 20. Учасники бюджетного процесу та їх повноваження

1. Учасниками бюджетного процесу є органи та посадові особи, які наділені бюджетними повноваженнями.

2. Бюджетними повноваженнями визнаються права і обов'язки учасників бюджетних правовідносин.

Стаття 21. Розпорядники бюджетних коштів

1. Для здійснення програм та заходів, які проводяться за рахунок коштів бюджету, бюджетні асигнування надаються розпорядникам бюджетних коштів. За обсягом наданих прав розпорядники бюджетних коштів поділяються на головних розпорядників бюджетних коштів та розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня.

2. Кошти бюджету, які отримують фізичні особи та юридичні особи, що не мають статусу бюджетної установи (одержувачі бюджетних коштів), надаються їм лише через розпорядника бюджетних коштів.

3. Бюджетна установа не має права здійснювати запозичення у будь-якій формі або надавати за рахунок бюджетних коштів позички юридичним та фізичним особам, крім випадків, передбачених законом про Державний бюджет України.

Стаття 22. Головні розпорядники бюджетних коштів та їх основні функції

1. Головними розпорядниками бюджетних коштів можуть бути виключно:

1) за бюджетними призначеннями, передбаченими законом про Державний бюджет України, — органи, уповноважені відповідно Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України забезпечувати їх діяльність, в особі їх керівників, а також міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Конституційний Суд України, Верховний Суд України та інші спеціалізовані суди; установи та організації, які визначені Конституцією України або входять до складу Кабінету Міністрів України, в особі їх керівників;

2) за бюджетними призначеннями, передбаченими бюджетом Автономної Республіки Крим, — уповноважені юридичні особи (бюджетні установи), що забезпечують діяльність Верховної Ради Автономної Республіки Крим та Ради міністрів Автономної Республіки Крим, а також міністерства та інші органи влади Автономної Республіки Крим в особі їх керівників;

3) за бюджетними призначеннями, передбаченими іншими місцевими бюджетами, — керівники місцевих державних адміністрацій, виконавчих органів рад та їх секретаріатів, керівники головних управлінь, управлінь, відділів та інших самостійних структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій, виконавчих органів рад.

2. Головні розпорядники коштів Державного бюджету України визначаються відповідно до пункту 1 частини першої цієї статті та затверджуються законом про Державний бюджет України шляхом встановлення їм бюджетних призначень.

3. Головні розпорядники коштів місцевих бюджетів визначаються рішенням про місцевий бюджет із дотриманням умов, визначених пунктами 2 і 3 частини першої цієї статті.

4. Головний розпорядник бюджетних коштів:

1) розробляє план своєї діяльності відповідно до завдань та функцій, визначених нормативно-правовими актами, виходячи з необхідності досягнення конкретних результатів за рахунок бюджетних коштів;

2) розробляє на підставі плану діяльності проект кошторису та бюджетні запити і подає їх Міністерству фінансів України чи місцевому фінансовому органу;

3) отримує бюджетні призначення шляхом їх затвердження у законі про Державний бюджет України чи рішенні про місцевий бюджет, доводить у встановленому порядку до розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня (одержувачів бюджетних коштів) відомості про обсяги асигнувань, забезпечує управління бюджетними асигнуваннями;

4) затверджує кошториси розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня, якщо інше не передбачене законодавством;

5) здійснює внутрішній контроль за повнотою надходжень, отриманих розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня та одержувачами бюджетних коштів, і витрачанням ними бюджетних коштів;

6) одержує звіти про використання коштів від розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня та одержувачів бюджетних коштів і аналізує ефективність використання ними бюджетних коштів.

Стаття 23. Бюджетні призначення

1. Будь-які бюджетні зобов'язання та платежі з бюджету можна здійснювати лише за наявності відповідного бюджетного призначення.

2. Бюджетні призначення встановлюються законом про Державний бюджет України чи рішенням про місцевий бюджет у порядку, визначеному цим Кодексом.

3. Якщо в процесі виконання бюджету зміна обставин вимагає менших асигнувань головним розпорядникам бюджетних коштів, Міністр фінансів України (керівник місцевого фінансового органу) приймає рішення про приведення у відповідність бюджетного призначення Державного бюджету України (місцевого бюджету). Кабінет Міністрів України (Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцева державна адміністрація, виконавчий орган відповідної ради) у двотижневий термін подає до Верховної Ради України (Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної ради) у встановленому порядку пропозиції про приведення у відповідність бюджетних призначень Державного бюджету України (місцевого бюджету).

4. Витрати спеціального фонду бюджету мають постійне бюджетне призначення, яке дає право провадити їх виключно в межах і за рахунок відповідних надходжень до спеціального фонду згідно з законодавством, якщо законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет) не встановлено інше.

5. Пропозиції про внесення змін до бюджетних призначень подаються та розглядаються у порядку, встановленому для подання пропозицій до проекту бюджету. Видатки відповідно до внесених у бюджетні призначення змін здійснюються лише після набрання чинності відповідним законом (рішенням відповідної ради), яким внесено такі зміни. Інші зміни розмірів і мети та обмеження в часі бюджетних призначень провадяться лише за наявності в законі про Державний бюджет України (рішенні про місцевий бюджет) відповідного положення.

6. Якщо після прийняття закону про Державний бюджет України (рішення про місцевий бюджет) відповідальність за виконання функцій або надання послуг, на які затверджено бюджетне призначення, передається відповідно до законодавства від одного головного розпорядника бюджетних коштів іншому головному розпоряднику бюджетних коштів, дія бюджетного призначення не припиняється і застосовується в порядку, встановленому законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет), для виконання тих самих функцій чи послуг іншим головним розпорядником бюджетних коштів, якому це доручено. У цьому випадку Міністерство фінансів України (місцевий фінансовий орган) повідомляє Кабінет Міністрів України (Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеву державну адміністрацію, виконавчий орган відповідної ради) та Верховну Раду України (Верховну Раду Автономної Республіки Крим, відповідну раду) про такі зміни в двотижневий термін.

7. Усі бюджетні призначення втрачають чинність після закінчення бюджетного періоду, за винятком тих випадків, коли окремим законом передбачені багаторічні бюджетні призначення.

Стаття 24. Резервний фонд бюджету

1. Резервний фонд бюджету формується для здійснення непередбачених видатків, що не мають постійного характеру і не могли бути передбачені при складанні проекту бюджету. Порядок використання коштів з резервного фонду бюджету визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Рішення про виділення коштів з резервного фонду бюджету приймаються відповідно Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями та виконавчими органами місцевого самоврядування.

3. Резервний фонд бюджету не може перевищувати одного відсотка обсягу видатків загального фонду відповідного бюджету.

4. Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та виконавчі органи місцевого самоврядування щомісячно звітують відповідно перед Верховною Радою України, Верховною Радою Автономної Республіки Крим та відповідною радою про витрачання коштів резервного фонду відповідного бюджету.

5. У Державному бюджеті України резервний фонд передбачається обов'язково. Рішення щодо необхідності створення резервного фонду місцевого бюджету приймає відповідна рада.

Стаття 25. Безспірне списання коштів бюджету

1. Державне казначейство України здійснює безспірне списання коштів з рахунків, на яких обліковуються кошти Державного бюджету України та місцевих бюджетів, за рішенням, яке було прийняте державним органом, що відповідно до закону має право на його застосування.

2. У разі списання коштів з реєстраційних рахунків бюджетних установ, з вини яких виникли відповідні зобов'язання, протягом місяця з часу проведення такої операції розпорядники бюджетних коштів повинні впорядкувати свої зобов'язання з урахуванням безспірного списання коштів і привести їх у відповідність з бюджетними призначеннями на відповідний бюджетний період. При цьому безспірне списання коштів з рахунків, на яких обліковуються кошти Державного бюджету України та місцевих бюджетів, в рахунок погашення зобов'язань таких бюджетних установ не допускається.

Стаття 26. Аудит та фінансовий контроль

1. Внутрішній фінансовий контроль, який здійснюється на всіх стадіях бюджетного процесу, повинен забезпечувати:

1) постійну оцінку достатності та відповідності діяльності бюджетної установи вимогам внутрішнього фінансового контролю;

2) оцінку діяльності на відповідність результатів встановленим завданням та планам;

3) інформування безпосередньо керівника бюджетної установи про результати кожної перевірки (оцінки, розслідування, вивчення чи ревізії), проведеної підрозділом внутрішнього фінансового контролю.

2. Керівник бюджетної установи відповідає за організацію ефективної системи внутрішнього контролю за фінансовою та господарською діяльністю цієї установи з урахуванням:

1) положень цього Кодексу та інших нормативно-правових актів;

2) вимог цілеспрямованого, ефективного і економного управління функціями кожного структурного підрозділу, правильного розмежування функціональних обов'язків;

3) правил бухгалтерського обліку та контролю щодо активів, пасивів, доходів та видатків бюджетної установи;

4) забезпечення відповідності діяльності бюджетної установи вимогам внутрішнього фінансового контролю.

3. Розпорядники бюджетних коштів несуть відповідальність за організацію і стан внутрішнього фінансового контролю та аудиту як у своїх закладах, так і в підвідомчих бюджетних установах.

4. Зовнішній контроль та аудит фінансової та господарської діяльності бюджетних установ здійснюються Рахунковою палатою — в частині контролю за використання коштів Державного бюджету України, Головним контрольно-ревізійним управлінням України — відповідно до його повноважень, визначених законом.

Стаття 27. Порядок подання та розгляду законопроектів, які впливають на доходну чи видаткову частину бюджетів

1. Кожен законопроект, внесений до Верховної Ради України, протягом семи днів подається до Комітету Верховної Ради України з питань бюджету для проведення експертизи щодо його впливу на доходну та/або видаткову частину бюджетів та виконання закону про Державний бюджет України у поточному бюджетному періоді.

2. Протягом двох тижнів, якщо Верховною Радою України не визначено інший термін, Комітет Верховної Ради України з питань бюджету забезпечує підготовку експертного висновку щодо впливу відповідного законопроекту на доходну та/або видаткову частину бюджетів. До проектів законів, набрання чинності якими в поточному чи наступному бюджетних періодах призведе до збільшення видатків або скорочення доходів бюджету, суб'єктом законодавчої ініціативи додаються пропозиції про видатки, які належить скоротити, та/або пропозиції про джерела додаткових доходів для покриття збільшення видатків. Жодна з таких змін не повинна призвести до збільшення державного боргу і державних гарантій, розмір яких встановлений законом про Державний бюджет України. При цьому:

1) законопроекти, які згідно з експертним висновком та рішенням Комітету Верховної Ради України з питань бюджету не впливають на доходну та/або видаткову частину бюджетів, вносяться до порядку денного пленарних засідань Верховної Ради України для їх розгляду у загальному порядку, встановленому Регламентом Верховної Ради України;

2) законопроекти, які згідно з експертним висновком та відповідним рішенням Комітету Верховної Ради України з питань бюджету впливають на доходну чи видаткову частину бюджетів, протягом трьох днів передаються Міністерству фінансів України для експертного висновку щодо визначення вартісної величини впливу законопроектів на доходну чи видаткову частину бюджетів та для пропозицій щодо доцільності їх прийняття, можливості та терміну набрання ними чинності. Міністерство фінансів України у двотижневий термін готує експертний висновок та пропозиції до законопроектів і передає Комітету Верховної Ради України з питань бюджету для підготовки висновків щодо доцільності їх прийняття Верховною Радою України і термінів набрання ними чинності.

3. Закони України, які впливають на формування доходної чи видаткової частини бюджетів, повинні бути офіційно оприлюднені до 15 серпня року, що передує плановому. В іншому разі норми відповідних законів, що впливають на формування доходної та/або видаткової частини бюджетів, застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, наступного за плановим.

Стаття 28. Доступність інформації про бюджет

1. Інформація про бюджет повинна бути оприлюднена. Міністерство фінансів України забезпечує доступність для публікації:

1) проекту закону про державний бюджет;

2) закону про Державний бюджет України на відповідний період з додатками, що є його невід'ємною частиною;

3) інформації про виконання Державного бюджету України за підсумками кварталу та року;

4) інформації про показники виконання зведеного бюджету України;

5) іншої інформації про виконання Державного бюджету України.

2. Проект закону про державний бюджет підлягає обов'язковій публікації в газеті «Урядовий кур'єр» не пізніше ніж через сім днів після його подання Верховній Раді України.

3. Верховна Рада Автономної Республіки Крим та Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування забезпечують публікацію інформації про місцеві бюджети, в тому числі рішень про місцевий бюджет та періодичних звітів про їх виконання. Рішення про місцевий бюджет повинно бути оприлюднене не пізніше десяти днів з дня його прийняття.

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

Розділ II

ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ УКРАЇНИ

Глава 5. ДОХОДИ І ВИДАТКИ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 29. Склад доходів Державного бюджету України

1. Доходи Державного бюджету України включають:

1) доходи (за винятком тих, що згідно з статтями 64, 66 та 69 цього Кодексу закріплені за місцевими бюджетами), що отримуються відповідно до законодавства про податки, збори і обов'язкові платежі та Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів», а також від плати за послуги, що надаються бюджетними установами, які утримуються за рахунок Державного бюджету України, та інших визначених законодавством джерел, включаючи кошти від продажу активів, що належать державі або підприємствам, установам та організаціям, а також процентні і дивіденди, нараховані на частку майна, що належить державі в майні господарських товариств;

2) гранти і дарунки у вартісному обрахунку;

3) міжбюджетні трансферти з місцевих бюджетів.

Стаття 30. Склад видатків Державного бюджету України

1. Видатки Державного бюджету України включають бюджетні призначення, встановлені законом про Державний бюджет України на конкретні цілі, що пов'язані з реалізацією державних програм, перелік яких визначено статтею 87 цього Кодексу.

Стаття 31. Таємні видатки

1. Державний бюджет України має містити пояснення всіх видатків, за винятком видатків, що пов'язані з державною таємницею (таємних видатків).

2. Таємні видатки, передбачені на діяльність органів державної влади, в інтересах національної безпеки включаються до Державного бюджету України без деталізації.

3. Контроль за проведенням таємних видатків здійснюється Рахунковою палатою та Міністерством фінансів України у порядку, визначеному Верховною Радою України.

4. Звіти про проведені таємні видатки розглядаються Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету, Комітетом Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, Комітетом Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, Комітетом Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони.

5. Окремі звіти про проведені таємні видатки розглядаються Верховною Радою України на закритому засіданні.

Глава 6. СКЛАДАННЯ ПРОЕКТУ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 32. Організаційні засади складання проекту Державного бюджету України

1. Кабінет Міністрів України розробляє проект закону про Державний бюджет України.

2. Міністр фінансів України відповідає за складання проекту закону про Державний бюджет України, визначає основні організаційно-методичні засади бюджетного планування, які використовуються для підготовки бюджетних запитів і розроблення пропозицій проекту Державного бюджету України.

3. Міністр фінансів України на підставі основних макропоказників економічного і соціального розвитку України на наступний бюджетний період та аналізу виконання бюджету у поточному бюджетному періоді визначає загальний рівень доходів та видатків бюджету і дає оцінку обсягу фінансування бюджету для складання пропозицій проекту Державного бюджету України.

Стаття 33. Визначення Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період

1. Не пізніше 1 червня або першого наступного за цією датою дня пленарних засідань Верховної Ради України у Верховній Раді України відбуваються парламентські слухання з питань бюджетної політики на наступний бюджетний період. З доповіддю про Основні напрями бюджетної політики на наступний бюджетний період виступає Прем'єр-міністр України або за його дорученням Міністр фінансів України.

2. Кабінет Міністрів України подає до Верховної Ради України проект Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період не пізніше, ніж за чотири робочих дні до початку проведення парламентських слухань з питань бюджетної політики на наступний бюджетний період.

3. Проект Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період містить пропозиції Кабінету Міністрів України щодо:

1) граничного розміру дефіциту (профіциту) Державного бюджету України у відсотках до прогнозного річного обсягу валового внутрішнього продукту;

2) частки прогнозного річного обсягу валового внутрішнього продукту, що перерозподіляється через зведений бюджет України;

3) граничного обсягу державного боргу та його структури;

4) питомої ваги обсягу міжбюджетних трансфертів у видатках Державного бюджету України і коефіцієнта вирівнювання для місцевих бюджетів;

5) питомої ваги капітальних вкладень у видатках Державного бюджету України та пріоритетних напрямів їх використання;

6) взаємовідносин Державного бюджету України з місцевими бюджетами в наступному бюджетному періоді;

7) змін до законодавства, прийняття яких є необхідним для реалізації бюджетної політики держави;

8) переліку головних розпорядників коштів Державного бюджету України;

9) захищених статей видатків бюджету;

10) обгрунтування необхідності поділу бюджету на загальний та спеціальний фонди.

4. Проект Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період грунтується на прогнозних макропоказниках економічного і соціального розвитку України на наступний бюджетний період із зазначенням показників обсягу валового внутрішнього продукту, індексів споживчих та гуртових цін, прогнозованого офіційного обмінного курсу гривні у середньому за рік та на кінець року, прогнозованого рівня безробіття.

5. Національний банк України до 1 квітня року, що передує плановому, подає до Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України:

1) проект основних засад грошово-кредитної політики на наступний бюджетний період;

2) проект кошторису доходів та видатків Національного банку України на наступний бюджетний період.

6. За результатами парламентських слухань Верховна Рада України приймає постанову про схвалення або взяття до відома Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період. Зазначена постанова може містити пропозиції Верховної Ради України до проекту Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період виключно з питань, визначених частиною третьою цієї статті, в тому числі відповідні доручення Кабінету Міністрів України.

Стаття 34. Інструкції з підготовки бюджетних запитів

1. Для підготовки пропозицій проекту Державного бюджету України Міністерство фінансів України розробляє і доводить до головних розпорядників бюджетних коштів інструкції щодо підготовки бюджетних запитів.

2. Інструкції щодо підготовки бюджетних запитів можуть запроваджувати організаційні, фінансові та інші обмеження, яких зобов'язані дотримуватися усі розпорядники бюджетних коштів у процесі підготовки бюджетних запитів.

Стаття 35. Розроблення бюджетного запиту

1. Головні розпорядники бюджетних коштів організують розроблення бюджетних запитів для подання Міністерству фінансів України в терміни та порядку, встановлені Міністерством фінансів України.

2. Головні розпорядники бюджетних коштів несуть відповідальність за своєчасність, достовірність та зміст поданих Міністерству фінансів України бюджетних запитів, які мають містити всю інформацію, необхідну для аналізу показників проекту Державного бюджету України, згідно з вимогами Міністерства фінансів України.

Стаття 36. Аналіз бюджетних запитів і розробка пропозицій проекту Державного бюджету України

1. Міністерство фінансів України на будь-якому етапі складання і розгляду проекту Державного бюджету України проводить аналіз бюджетного запиту, поданого головним розпорядником бюджетних коштів, з точки зору його відповідності меті, пріоритетності, а також ефективності використання бюджетних коштів. На основі результатів аналізу Міністр фінансів України приймає рішення про включення бюджетного запиту до пропозиції проекту Державного бюджету України перед поданням його на розгляд Кабінету Міністрів України.

2. На основі аналізу бюджетних запитів, що подаються відповідно до статті 35 цього Кодексу, Міністерство фінансів України готує проект закону про Державний бюджет України.

3. Міністерство фінансів України в період підготовки пропозицій проекту Державного бюджету України розглядає та вживає заходів щодо усунення розбіжностей з головними розпорядниками бюджетних коштів. У разі, коли узгодження не досягнуто, Міністерство фінансів України додає свій висновок з неузгоджених питань до зазначених пропозицій, які подаються Кабінету Міністрів України.

Стаття 37. Схвалення Кабінетом Міністрів України проекту закону про Державний бюджет України

1. Міністерство фінансів України подає проект закону про Державний бюджет України Кабінету Міністрів України для розгляду, а також вносить пропозиції щодо термінів і порядку розгляду цього проекту в Кабінеті Міністрів України.

2. Кабінет Міністрів України приймає постанову щодо схвалення проекту закону про Державний бюджет України та подає його разом з відповідними матеріалами Верховній Раді України не пізніше 15 вересня року, що передує плановому.

Стаття 38. Проект закону про Державний бюджет України та матеріали, що до нього додаються

1. Разом з проектом закону про Державний бюджет України, схваленим Кабінетом Міністрів України, подаються:

1) пояснювальна записка до проекту закону про Державний бюджет України, яка повинна містити:

а) інформацію про економічне становище держави та основні прогнозні макропоказники економічного і соціального розвитку України на наступний бюджетний період, покладені в основу проекту Державного бюджету України;

б) оцінку надходжень доходів та інших коштів (позик), що пропонуються для забезпечення фінансовими ресурсами витрат бюджету;

в) пояснення до основних положень проекту Державного бюджету України та проекту закону про Державний бюджет України, включаючи аналіз пропонованих обсягів видатків на виконання функцій, програм. Обгрунтування включають бюджетні показники за попередній, поточний, наступний бюджетні періоди в розрізі класифікації видатків бюджету;

г) інформацію щодо врахування пропозицій Верховної Ради України до Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період, якщо вони були прийняті Верховною Радою України відповідно до частини шостої статті 33 цього Кодексу;

ґ) обгрунтування особливостей міжбюджетних взаємовідносин;

д) інформацію щодо обсягів державного боргу, в тому числі за типом боргового зобов'язання, графіка його погашення, обсягів та умов запозичень;

е) прогноз основних макропоказників економічного і соціального розвитку України, показників зведеного бюджету України за основними видами доходів, видатків та фінансування на наступні три бюджетні періоди;

2) прогнозні показники зведеного бюджету України (включаючи оцінку Державного бюджету України та місцевих бюджетів) відповідно до бюджетної класифікації, а також зведений баланс фінансових ресурсів України;

3) перелік пільг по податках, зборах (інших обов'язкових платежах) із розрахунком втрат доходів бюджету від їх надання;

4) показники видатків Державного бюджету України, необхідних на наступні бюджетні періоди для завершення програм, що враховані в проекті Державного бюджету України, за умови реалізації цих програм протягом більш як одного бюджетного періоду;

5) зведення та структура фінансових зобов'язань із державного боргу та державних гарантій на поточний і наступний бюджетні періоди до повного погашення боргових зобов'язань, включаючи суми на обслуговування державного боргу;

6) перелік інвестиційних програм на наступний бюджетний період, під які можуть надаватися гарантії Кабінету Міністрів України;

7) доповідь про хід виконання Державного бюджету України у поточному бюджетному періоді;

8) проекти кошторисів усіх державних цільових фондів, які створюються за рахунок податків і зборів (обов'язкових платежів) відповідно до закону;

9) пояснення головних розпорядників бюджетних коштів до проекту Державного бюджету України (подаються до Комітету Верховної Ради України з питань бюджету);

10) інші матеріали, обсяг і форму яких визначає Кабінет Міністрів України.

2. Законом про Державний бюджет України визначаються:

1) загальна сума доходів і загальна сума видатків (з розподілом на загальний та спеціальний фонди, а також з розподілом видатків на поточні і капітальні);

2) граничний обсяг річного дефіциту (профіциту) Державного бюджету України в наступному бюджетному періоді і державного боргу на кінець наступного бюджетного періоду, повноваження щодо надання державних гарантій, а також обсяг цих гарантій відповідно до статті 17 цього Кодексу;

3) бюджетні призначення головним розпорядникам коштів Державного бюджету України за бюджетною класифікацією;

4) доходи бюджету за бюджетною класифікацією;

5) бюджетні призначення міжбюджетних трансфертів;

6) додаткові положення, що регламентують процес виконання бюджету.

3. Видатки проекту закону про Державний бюджет України по головних розпорядниках бюджетних коштів повинні бути деталізовані за підрозділами функціональної класифікації (програмної класифікації у разі складання проекту бюджету за програмно-цільовим методом).

Глава 7. РОЗГЛЯД ТА ПРИЙНЯТТЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 39. Представлення проекту закону про Державний бюджет України Верховній Раді України

1. Не пізніше ніж через п'ять днів після подання Кабінетом Міністрів України проекту закону про Державний бюджет України до Верховної Ради України Міністр фінансів України представляє його на пленарному засіданні Верховної Ради України. Голова Комітету Верховної Ради України з питань бюджету доповідає про відповідність проекту закону про Державний бюджет України вимогам цього Кодексу, Основним напрямам бюджетної політики на наступний бюджетний період та пропозиціям Верховної Ради України до Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період, прийнятим згідно з частиною шостою статті 33 цього Кодексу.

2. За результатами обговорення проекту закону про Державний бюджет України Верховна Рада України може прийняти вмотивоване рішення про його відхилення у разі невідповідності цьому Кодексу та Основним напрямам бюджетної політики на наступний бюджетний період.

3. У разі відхилення проекту закону про Державний бюджет України Кабінет Міністрів України зобов'язаний у тижневий термін з дня набрання чинності рішенням про відхилення подати проект закону про Державний бюджет України на повторне представлення з обгрунтуванням внесених змін, пов'язаних з відповідним рішенням Верховної Ради України. Міністр фінансів України повторно представляє проект закону про Державний бюджет України не пізніше трьох днів після його повторного подання до Верховної Ради України.

Стаття 40. Підготовка Верховною Радою України проекту закону про Державний бюджет України до першого читання

1. Після прийняття до розгляду представленого проекту закону про Державний бюджет України не пізніше 1 жовтня (6 жовтня, якщо проект бюджету був прийнятий до розгляду після повторного подання Кабінетом Міністрів України) року, який передує плановому, проект закону про Державний бюджет України розглядається народними депутатами України, а також у комітетах, депутатських фракціях та групах Верховної Ради України. Комітети Верховної Ради України формують свої пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України і передають їх до Комітету Верховної Ради України з питань бюджету та призначають представників для участі у роботі Комітету Верховної Ради України з питань бюджету. Після 1 жовтня (6 жовтня, якщо проект бюджету був прийнятий до розгляду після повторного подання Кабінетом Міністрів України) року, який передує плановому, прийняття пропозицій Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету припиняється.

2. Пропозиції стосовно збільшення видатків Державного бюджету України мають визначати джерела покриття таких видатків; пропозиції стосовно зменшення доходів Державного бюджету України мають визначати джерела компенсації втрат доходів Державного бюджету України або види та обсяги видатків, що підлягають відповідному скороченню. Жодна з таких пропозицій не повинна призводити до збільшення державного боргу і гарантій порівняно з їх обсягом, передбаченим у представленому проекті закону про Державний бюджет України. Якщо принаймні одна із вимог не виконується, відповідна пропозиція до розгляду Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету не приймається. Не допускається внесення пропозицій щодо змін до прогнозу податкових надходжень, крім випадку, коли за висновком Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, Міністерства фінансів України та Рахункової палати виявлені неточності в їх розрахунку.

3. Комітет Верховної Ради України з питань бюджету не пізніше 15 жовтня (20 жовтня, якщо проект бюджету був прийнятий до розгляду після повторного подання Кабінетом Міністрів України) року, який передує плановому, спільно з уповноваженими представниками Кабінету Міністрів України розглядає пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України і готує Висновки та пропозиції до нього, а також таблиці пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи, які пропонується підтримати чи відхилити, і приймає з цього приводу відповідне рішення. Показники, що містяться у Висновках та пропозиціях до проекту закону про Державний бюджет України, мають бути збалансованими.

4. Висновки та пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України, а також таблиці пропозицій Апаратом Верховної Ради України розповсюджуються серед народних депутатів України не пізніше ніж за два дні до розгляду проекту закону про Державний бюджет України у першому читанні на пленарному засіданні Верховної Ради України.

Стаття 41. Розгляд проекту закону про Державний бюджет України у першому читанні

1. Перше читання проекту закону про Державний бюджет України починається з доповіді Голови Комітету Верховної Ради України з питань бюджету щодо Висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України. В обговоренні цього питання беруть участь представники комітетів Верховної Ради України, депутатських фракцій та груп, народні депутати України, представники Кабінету Міністрів України та Рахункової палати.

2. Висновки та пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України голосуються в цілому. Якщо позитивне рішення не прийнято, відбувається постатейне голосування. Під час постатейного голосування розглядаються пропозиції, які Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету пропонується відхилити і на розгляді яких наполягають їх автори. Прийняття рішення щодо Висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України вважається прийняттям проекту закону про Державний бюджет України у першому читанні. Показники бюджету, що містяться у Висновках та пропозиціях до проекту закону про Державний бюджет України, мають бути збалансованими. Схвалені Верховною Радою України Висновки та пропозиції Комітету Верховної Ради України з питань бюджету набувають статусу Бюджетних висновків Верховної Ради України.

3. Верховна Рада України приймає проект закону про Державний бюджет України у першому читанні не пізніше 20 жовтня (25 жовтня, якщо проект бюджету був прийнятий до розгляду після повторного подання Кабінетом Міністрів України) року, що передує плановому.

Стаття 42. Підготовка проекту закону про Державний бюджет України на друге читання

1. Після прийняття проекту закону про Державний бюджет України у першому читанні Кабінет Міністрів України у двотижневий термін готує і подає не пізніше 3 листопада (8 листопада, якщо проект бюджету був прийнятий до розгляду після повторного подання Кабінетом Міністрів України) року, що передує плановому, проект закону про Державний бюджет України, доопрацьований відповідно до Бюджетних висновків Верховної Ради України, і порівняльну таблицю щодо їх врахування з вмотивованими поясненнями щодо неврахованих пропозицій.

2. Доопрацьований до другого читання проект закону про Державний бюджет України має містити текстові статті та показники, які пропонувались Кабінетом Міністрів України в першому читанні, або схвалені Бюджетними висновками Верховної Ради України. У разі, якщо Кабінет Міністрів України пропонує нові текстові статті, до них додається детальне обгрунтування їх необхідності. Ці вимоги щодо цифрових показників можуть бути змінені виключно у випадку, якщо основні прогнозні макропоказники економічного і соціального розвитку України на наступний бюджетний період, покладені Кабінетом Міністрів України в основу проекту Державного бюджету України, поданого до Верховної Ради України 15 вересня року, що передує плановому, змінилися на час розгляду в другому читанні більше ніж на два відсотки.

3. Проект закону про Державний бюджет

(Закінчення на 8—12-й стор.).

(Початок на 5—7-й стор.).

України, підготовлений Кабінетом Міністрів України з порушенням вимог частини другої цієї статті, повертається Кабінету Міністрів України на доопрацювання і подається ним на повторне друге читання у тижневий термін з дня прийняття Верховною Радою України відповідного рішення.

4. Комітет Верховної Ради України з питань бюджету протягом трьох днів після внесення проекту закону про Державний бюджет України, підготовленого Кабінетом Міністрів України до другого читання, готує висновки щодо розгляду проекту закону про Державний бюджет України у другому читанні.

Стаття 43. Розгляд проекту закону про Державний бюджет України у другому читанні

1. При розгляді проекту закону про Державний бюджет України у другому читанні пропозиції народних депутатів України, комітетів Верховної Ради України, депутатських груп та фракцій щодо змін до проекту закону про Державний бюджет України не розглядаються, крім висновків Комітету Верховної Ради України з питань бюджету щодо розгляду проекту закону про Державний бюджет України у другому читанні, в тому числі щодо врахування Кабінетом Міністрів України Бюджетних висновків Верховної Ради України при підготовці проекту закону про Державний бюджет України до другого читання.

2. Друге читання розпочинається з доповіді Міністра фінансів України щодо доопрацьованого з урахуванням Бюджетних висновків Верховної Ради України проекту закону про Державний бюджет України. Голова Комітету Верховної Ради України з питань бюджету доповідає висновки Комітету Верховної Ради України з питань бюджету щодо врахування Кабінетом Міністрів України Бюджетних висновків Верховної Ради України при підготовці проекту закону про Державний бюджет України до другого читання.

Друге читання проекту закону про Державний бюджет України передбачає в першу чергу затвердження загального обсягу дефіциту (профіциту), доходів і видатків Державного бюджету України з подальшим постатейним голосуванням проекту закону про Державний бюджет України, поданого Кабінетом Міністрів України на друге читання.

3. Друге читання проекту закону про Державний бюджет України завершується не пізніше 20 листопада року, що передує плановому. При цьому загальний обсяг дефіциту (профіциту), доходів і видатків Державного бюджету України на наступний бюджетний період, обсяг міжбюджетних трансфертів та інші положення, необхідні для формування місцевих бюджетів, повинні бути прийняті у другому читанні в обов'язковому порядку і не підлягають розгляду у третьому читанні.

4. Статті проекту закону про Державний бюджет України, не прийняті у другому читанні, переносяться на розгляд у третьому читанні.

Стаття 44. Розгляд проекту закону про Державний бюджет України у третьому читанні

1. Комітет Верховної Ради України з питань бюджету доопрацьовує проект закону про Державний бюджет України та вносить його на розгляд Верховної Ради України у третьому читанні не пізніше 25 листопада року, що передує плановому.

2. Третє читання проекту закону про Державний бюджет України починається з доповіді Голови Комітету Верховної Ради України з питань бюджету та співдоповіді Міністра фінансів України.

3. Після доповіді Голови Комітету Верховної Ради України з питань бюджету та співдоповіді Міністра фінансів України Верховна Рада України проводить голосування по пропозиціях Комітету Верховної Ради України з питань бюджету щодо статей проекту закону про Державний бюджет України, що не були прийняті у другому читанні, та по проекту закону в цілому.

4. У разі якщо рішення про схвалення закону про Державний бюджет України із запропонованими пропозиціями Комітету Верховної Ради України з питань бюджету в цілому не прийнято, проводиться голосування по кожній запропонованій Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету пропозиції.

5. Закон про Державний бюджет України приймається Верховною Радою України до 1 грудня року, що передує плановому.

Стаття 45. Особливості розгляду проекту закону про Державний бюджет України

1. Терміном перебування проекту закону про Державний бюджет України на розгляді у Верховній Раді України є час з моменту його офіційного подання Кабінетом Міністрів України Верховній Раді України до його прийняття Верховною Радою України за вирахуванням часу, коли цей проект знаходився в Кабінеті Міністрів України згідно з процедурою, визначеною цим Кодексом.

2. У разі відхилення Верховною Радою України проекту закону про Державний бюджет України відлік терміну перебування проекту на розгляді у Верховній Раді України поновлюється з моменту повторного його подання Кабінетом Міністрів України.

3. Термін перебування прийнятого Верховною Радою України закону про Державний бюджет України на розгляді у Президента України, а також термін повторного розгляду Верховною Радою України, у разі повернення його Президентом України із вмотивованими і сформульованими пропозиціями до цього закону з наступним його поверненням до Верховної Ради України на повторний розгляд, не включається до загального терміну перебування проекту закону про Державний бюджет України у Верховній Раді України.

Стаття 46. Бюджетні призначення в разі несвоєчасного прийняття закону про Державний бюджет України

1. Якщо до початку нового бюджетного періоду не набрав чинності закон про Державний бюджет України, Кабінет Міністрів України має право здійснювати витрати Державного бюджету України відповідно до цієї статті Кодексу з наступними обмеженнями:

1) витрати Державного бюджету України можуть здійснюватися лише на цілі, які визначені у законі про Державний бюджет України на попередній бюджетний період і одночасно передбачені у проекті закону про Державний бюджет України на наступний бюджетний період, поданому Кабінетом Міністрів України до Верховної Ради України;

2) щомісячні видатки Державного бюджету України не можуть перевищувати 1/12 обсягу видатків, визначених законом про Державний бюджет України на попередній бюджетний період, крім випадків, передбачених частиною четвертою статті 15 та частиною четвертою статті 23 цього Кодексу;

3) до прийняття закону про Державний бюджет України на поточний бюджетний період провадити капітальні видатки забороняється, крім випадків, пов'язаних з введенням воєнного чи надзвичайного стану, оголошенням окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації.

2. Не пізніше двох місяців з дня набрання чинності законом про Державний бюджет України Міністр фінансів України інформує Верховну Раду України про взяті бюджетні зобов'язання та здійснені платежі згідно з частиною першою цієї статті, по яких бюджетні призначення у затвердженому Державному бюджеті України не передбачені.

3. До прийняття закону про Державний бюджет України на поточний бюджетний період запозичення можуть здійснюватися лише з метою погашення основної суми державного боргу.

4. До прийняття закону про Державний бюджет України на поточний бюджетний період податки, збори (обов'язкові платежі) та інші надходження справляються відповідно до закону про Державний бюджет України на попередній бюджетний період та інших нормативно-правових актів.

Глава 8. ВИКОНАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 47. Організація виконання державного бюджету

1. Кабінет Міністрів України забезпечує виконання Державного бюджету України. Міністерство фінансів України здійснює загальну організацію та управління виконанням Державного бюджету України, координує діяльність учасників бюджетного процесу з питань виконання бюджету.

Стаття 48. Казначейське обслуговування Державного бюджету України

1. В Україні застосовується казначейська форма обслуговування Державного бюджету України, яка передбачає здійснення Державним казначейством України:

1) операцій з коштами державного бюджету;

2) розрахунково-касового обслуговування розпорядників бюджетних коштів;

3) контролю бюджетних повноважень при зарахуванні надходжень, прийнятті зобов'язань та проведенні платежів;

4) бухгалтерського обліку та складання звітності про виконання державного бюджету.

Стаття 49. Бюджетний розпис

1. Державний бюджет України виконується за розписом, який затверджується Міністром фінансів України відповідно до бюджетних призначень у місячний термін після набрання чинності законом про Державний бюджет України. До затвердження розпису Міністром фінансів України затверджується тимчасовий розпис на відповідний період.

Примірник затвердженого бюджетного розпису передається до Комітету Верховної Ради України з питань бюджету з подальшим інформуванням про внесені до нього зміни.

2. Міністр фінансів України протягом бюджетного періоду забезпечує відповідність розпису Державного бюджету України встановленим бюджетним призначенням.

Стаття 50. Виконання Державного бюджету України за доходами

1. Міністерство фінансів України здійснює прогнозування та аналіз доходів бюджету і має виключне право надання відстрочок по сплаті податків, зборів (обов'язкових платежів) на умовах податкового кредиту за поданнями органів стягнення на термін до трьох місяців в межах поточного бюджетного періоду.

2. Державне казначейство України веде бухгалтерський облік всіх надходжень, що належать Державному бюджету України, та за поданням органів стягнення здійснює повернення коштів, що були помилково або надмірно зараховані до бюджету.

3. Органи стягнення забезпечують своєчасне та в повному обсязі надходження до державного бюджету податків, зборів (обов'язкових платежів) та інших доходів відповідно до законодавства.

4. Податки, збори (обов'язкові платежі) та інші доходи державного бюджету зараховуються безпосередньо на єдиний казначейський рахунок Державного бюджету України і не можуть акумулюватися на рахунках органів стягнення.

5. Податки, збори (обов'язкові платежі) та інші доходи державного бюджету визнаються зарахованими в доход державного бюджету з моменту зарахування на єдиний казначейський рахунок Державного бюджету.

Стаття 51. Виконання Державного бюджету України за видатками

1. Стадіями виконання Державного бюджету України за видатками визнаються:

1) встановлення бюджетних асигнувань розпорядникам бюджетних коштів на основі затвердженого бюджетного розпису;

2) затвердження кошторисів розпорядникам бюджетних коштів;

3) взяття бюджетних зобов'язань;

4) отримання товарів, робіт та послуг;

5) здійснення платежів;

6) використання товарів, робіт та послуг на виконання бюджетних програм.

2. Відповідно до затвердженого бюджетного розпису розпорядники коштів Державного бюджету України одержують бюджетні асигнування, що є підставою для затвердження кошторисів. Кошторис є основним плановим документом бюджетної установи, який надає повноваження щодо отримання доходів і здійснення видатків, визначає обсяг і спрямування коштів для виконання бюджетної установою своїх функцій та досягнення цілей, визначених на бюджетний період відповідно до бюджетних призначень.

3. Державне казначейство України здійснює контроль за відповідністю кошторисів розпорядників бюджетних коштів розпису Державного бюджету України.

4. Розпорядники бюджетних коштів несуть відповідальність за управління бюджетними асигнуваннями і здійснення контролю за виконанням процедур та вимог, встановлених цим Кодексом.

5. Розпорядники бюджетних коштів беруть бюджетні зобов'язання та провадять видатки тільки в межах бюджетних асигнувань, встановлених кошторисами.

6. Будь-які зобов'язання, взяті фізичними та юридичними особами за коштами Державного бюджету України без відповідних бюджетних асигнувань або ж з перевищенням повноважень, встановлених цим Кодексом та законом про Державний бюджет України, не вважаються бюджетними зобов'язаннями. Витрати державного бюджету на покриття таких зобов'язань не можуть здійснюватися.

7. Після отримання товарів, робіт та послуг відповідно до умов взятого бюджетного зобов'язання розпорядник бюджетних коштів приймає рішення про їх оплату та подає доручення на здійснення платежу органу Державного казначейства України, якщо інше не передбачено нормативно-правовими актами.

8. Державне казначейство України здійснює платежі за дорученнями розпорядників бюджетних коштів у разі:

1) наявності відповідного бюджетного зобов'язання для платежу у бухгалтерському обліку виконання Державного бюджету України;

2) відповідності напрямів витрачання бюджетних коштів бюджетному асигнуванню;

3) наявності у розпорядників бюджетних коштів невикористаних бюджетних асигнувань.

Глава 9. ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ЗАКОНУ ПРО ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ УКРАЇНИ

Стаття 52. Порядок внесення змін до закону про Державний бюджет України

1. Зміни до закону про Державний бюджет України можуть вноситися у випадках виникнення відхилення оцінки прогнозу надходжень до бюджету від прогнозу, врахованого при затвердженні Державного бюджету України на відповідний період, а також зміни структури видатків державного бюджету та в інших випадках, передбачених цим Кодексом. Міністерство фінансів України проводить щомісячну оцінку відповідності прогнозу надходжень показникам, встановленим Державним бюджетом України.

2. Зміни до закону про Державний бюджет України подаються у формі проекту закону про внесення змін до закону про Державний бюджет України.

Стаття 53. Перевиконання доходної частини Державного бюджету України

1. Доходи, що перевищують враховані у законі про Державний бюджет України показники доходної частини Державного бюджету України, розподіляються відповідно до закону про внесення змін до закону про Державний бюджет України.

2. Факт перевиконання доходної частини Державного бюджету України визнається за результатами офіційних висновків Рахункової палати та Міністерства фінансів України щодо виконання Державного бюджету України за підсумками трьох кварталів у разі перевищення показників доходів, врахованих у розписі державного бюджету на відповідний період, більше ніж на 15 відсотків. Такі висновки подаються Комітету Верховної Ради України з питань бюджету до 15 жовтня поточного року.

3. Кабінет Міністрів України протягом двох тижнів з дня оголошення зазначених офіційних висновків зобов'язаний подати Верховній Раді України відповідний проект закону про внесення змін до закону про Державний бюджет України.

Стаття 54. Скорочення видатків загального фонду Державного бюджету України

1. У разі якщо за результатами місячного звіту про виконання загального фонду Державного бюджету України виявиться, що отриманих надходжень недостатньо для здійснення бюджетних асигнувань відповідно до бюджетних призначень з урахуванням граничного рівня дефіциту (профіциту), затвердженого законом про Державний бюджет України, Міністерство фінансів України встановлює тимчасове обмеження асигнувань загального фонду Державного бюджету України.

2. У разі якщо за результатами квартального звіту про виконання Державного бюджету України має місце недоотримання доходів загального фонду Державного бюджету України більше ніж на 15 відсотків від суми, передбаченої розписом державного бюджету на відповідний період, Міністерство фінансів України готує пропозиції про внесення змін до Державного бюджету України. Кабінет Міністрів України, розглянувши ці пропозиції, подає до Верховної Ради України розроблений на їх основі проект закону про внесення змін до закону про Державний бюджет України не пізніше двох тижнів з дня подання пропозицій Міністром фінансів України.

3. Верховна Рада України приймає рішення щодо зазначеного проекту закону стосовно скорочення видатків Державного бюджету України у двотижневий термін з дня відповідного подання Кабінетом Міністрів України. До прийняття Верховною Радою України відповідного рішення видатки провадяться з урахуванням тимчасових обмежень бюджетних асигнувань, встановлених Міністерством фінансів України.

Стаття 55. Захищені статті видатків бюджету

1. Захищеними статтями видатків бюджету визнаються статті видатків Державного бюджету України, обсяг яких не може змінюватися при проведенні скорочення затверджених бюджетних призначень.

2. Перелік захищених статей видатків Державного бюджету України визначається законом про Державний бюджет України.

Глава 10. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ТА ЗВІТНІСТЬ ПРО ВИКОНАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 56. Ведення бухгалтерського обліку виконання Державного бюджету України

1. Єдині правила бухгалтерського обліку всіх фінансових операцій, активів і фінансових зобов'язань держави визначаються Державним казначейством України за погодженням з Міністерством фінансів України.

2. Бухгалтерський облік усіх операцій щодо виконання Державного бюджету України здійснюють органи Державного казначейства України. Цей облік повинен відображати всі активи та зобов'язання держави.

3. Розпорядники бюджетних коштів ведуть бухгалтерський облік відповідно до правил, встановлених Державним казначейством України.

4. Усі надходження до бюджету та витрати бюджету обліковуються у валових показниках незалежно від того, передбачається чи не передбачається у бюджетних призначеннях взаємозарахування цих показників.

5. Усі надходження до бюджету та витрати бюджету повинні заноситися на рахунки в хронологічному порядку відповідно до встановленої законодавством процедури. Всі бухгалтерські записи повинні підтверджуватися документально.

Стаття 57. Порядок закриття рахунків після закінчення бюджетного періоду

1. Не пізніше 31 грудня або на останній день іншого бюджетного періоду Державне казначейство України закриває всі рахунки, відкриті у поточному бюджетному періоді. За виняткових обставин Міністр фінансів України може визначити інший термін закриття рахунків, який повинен настати не пізніш як через п'ять робочих днів після закінчення бюджетного періоду.

2. На кінець бюджетного періоду Державне казначейство України зберігає залишки коштів на рахунках спеціального фонду Державного бюджету України для покриття відповідних витрат у наступному бюджетному періоді з урахуванням їх цільового призначення. Рахунки спеціального фонду Державного бюджету України відкриваються в наступному бюджетному періоді із записом про всі не витрачені в попередньому бюджетному періоді кошти, які були одержані на виконання бюджетних завдань.

3. Усі надходження і витрати записуються в тому бюджетному періоді, в якому вони були здійснені.

Стаття 58. Звітність про виконання Державного бюджету України

1. Зведення, складання та надання звітності про виконання Державного бюджету України здійснюється Державним казначейством України.

2. Розпорядники бюджетних коштів відповідно до єдиної методики звітності складають та подають детальні звіти, що містять бухгалтерські баланси, дані про виконання кошторисів, результати діяльності та іншу інформацію за формами, встановленими законодавством України.

3. Єдині форми звітності про виконання Державного бюджету України встановлюються Державним казначейством України за погодженням з Рахунковою палатою та Міністерством фінансів України.

4. Звітність про виконання Державного бюджету України є оперативною, місячною, квартальною та річною.

Стаття 59. Місячна звітність про виконання Державного бюджету України

1. Місячна звітність про виконання Державного бюджету України надається Державним казначейством України Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, Рахунковій палаті та Міністерству фінансів України не пізніше 15 числа місяця, наступного за звітним.

2. Зведені показники звітів про виконання бюджетів, інформація про виконання захищених статей Державного бюджету України, інформація про використання коштів з резервного фонду Кабінету Міністрів України надається Державним казначейством України Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, Рахунковій палаті та Міністерству фінансів України не пізніше 25 числа місяця, наступного за звітним. Звіт про бюджетну заборгованість надається не пізніше 15 числа другого місяця, наступного за звітним.

3. Місячний звіт про фактичні надходження податків і зборів (обов'язкових платежів) та інших доходів до бюджету, місячний звіт про податкову заборгованість, включаючи суми недоїмки та переплат (у галузевому і територіальному розрізі, а також у розрізі джерел доходів та форм власності), надається органами стягнення Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, Рахунковій палаті та Міністерству фінансів України не пізніше 12 числа місяця, наступного за звітним.

Стаття 60. Квартальний звіт про виконання Державного бюджету України

1. Квартальний звіт про виконання Державного бюджету України надається Державним казначейством України Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, Рахунковій палаті та Міністерству фінансів України не пізніше 35 днів після закінчення звітного кварталу.

2. Квартальний звіт про виконання Державного бюджету України включає такі частини:

1) звіт про фінансовий стан (баланс) Державного бюджету України;

2) звіт про рух грошових коштів;

3) звіт про виконання Державного бюджету України;

4) інформацію про стан державного боргу;

5) зведені показники звітів про виконання бюджетів;

6) звіт про кредити та операції, що стосуються державних гарантійних зобов'язань.

3. Органи стягнення надають інформацію Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, Рахунковій палаті та Міністерству фінансів України про втрати доходів бюджету внаслідок податкових пільг, а також про суми реструктуризованої та списаної податкової заборгованості (у галузевому і територіальному розрізі, а також у розрізі джерел доходів та форм власності) і суми відстрочених та розстрочених платежів не пізніше 35 днів після закінчення кварталу.

Стаття 61. Річний звіт про виконання закону про Державний бюджет України

1. Річний звіт про виконання закону про Державний бюджет України подається Кабінетом Міністрів України Верховній Раді України не пізніше 1 травня року, наступного за звітним.

2. Річний звіт про виконання закону про Державний бюджет України включає такі частини:

1) звіт про фінансовий стан (баланс) Державного бюджету України;

2) звіт про виконання Державного бюджету України;

3) звіт про рух грошових коштів;

4) інформацію про виконання захищених статей видатків Державного бюджету України;

5) звіт про бюджетну заборгованість;

6) звіт про використання коштів з резервного фонду Кабінету Міністрів України;

7) інформацію про стан державного боргу;

8) звіт про кредити та операції, що стосуються державних гарантійних зобов’язань;

9) зведені показники звітів про виконання бюджетів;

10) інформацію про виконання місцевих бюджетів;

11) іншу інформацію, визнану Кабінетом Міністрів України необхідною для пояснення звіту.

Стаття 62. Розгляд звіту про виконання закону про Державний бюджет України

1. Рахункова палата протягом двох тижнів з дня офіційного подання Кабінетом Міністрів України річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України готує висновки щодо використання коштів Державного бюджету України.

2. Верховна Рада України розглядає звіт про виконання закону про Державний бюджет України у двотижневий термін з дня отримання висновків Рахункової палати щодо використання коштів Державного бюджету України.

3. Звіт Кабінету Міністрів України перед Верховною Радою України про виконання закону про Державний бюджет України представляє Міністр фінансів України. Верховна Рада України може заслухати головних розпорядників коштів Державного бюджету України щодо використання ними бюджетних коштів.

4. Із співдоповіддю про виконання закону про Державний бюджет України виступають Голова Комітету Верховної Ради України з питань бюджету та Голова Рахункової палати.

5. За результатами розгляду Верховна Рада України приймає рішення щодо звіту про виконання закону про Державний бюджет України.

Розділ III
МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ
Глава 11. НАДХОДЖЕННЯ ТА ВИТРАТИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Стаття 63. Структура місцевих бюджетів

1. Місцевий бюджет відповідно до цього Кодексу містить в собі надходження і витрати на виконання повноважень органів влади Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування. Ці надходження і витрати складають єдиний баланс відповідного бюджету.

Стаття 64. Склад доходів, що закріплюються за бюджетами місцевого самоврядування та враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів

1. До доходів, що закріплюються за бюджетами місцевого самоврядування та враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів, належать такі податки і збори (обов’язкові платежі):

1) прибутковий податок з громадян у частині, визначеній статтею 65 цього Кодексу;

2) державне мито в частині, що належить відповідним бюджетам;

3) плата за ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності та сертифікати, що видаються виконавчими органами відповідних рад;

4) плата за державну реєстрацію суб’єктів підприємницької діяльності, що справляється виконавчими органами відповідних рад;

5) плата за торговий патент на здійснення деяких видів підприємницької діяльності (за винятком плати за придбання торгових патентів пунктами продажу нафтопродуктів (автозаправними станціями, заправними пунктами), що справляється виконавчими органами відповідних рад;

6) надходження адміністративних штрафів, що накладаються виконавчими органами відповідних рад або утвореними ними в установленому порядку адміністративними комісіями;

7) єдиний податок для суб’єктів малого підприємництва у частині, що належить відповідним бюджетам.

2. Податки і збори (обов’язкові платежі), зазначені у цій статті, складають кошик доходів, що закріплюються за бюджетами місцевого самоврядування та враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів.

Стаття 65. Нормативи відрахувань від прибуткового податку з громадян до бюджетів місцевого самоврядування

1. До доходів бюджетів міст Києва і Севастополя зараховується 100 відсотків загального обсягу прибуткового податку з громадян, що справляється на території цих міст.

2. До доходів бюджетів міст республіканського (в Автономній Республіці Крим) та обласного значення зараховується 75 відсотків від загального обсягу прибуткового податку з громадян, що справляється на території цих міст.

3. До доходів бюджетів міст районного значення, сіл, селищ чи їх об’єднань зараховується 25 відсотків від загального обсягу прибуткового податку з громадян, що справляється на цій території.

Стаття 66. Склад доходів бюджету Автономної Республіки Крим, обласних та районних бюджетів, які враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів

1. Для забезпечення реалізації спільних соціально-економічних і культурних програм територіальних громад доходи бюджету Автономної Республіки Крим та обласних бюджетів, які враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів, формуються за рахунок:

1) 25 відсотків прибуткового податку з громадян, що справляється на відповідній території;

2) 25 відсотків плати за землю, що справляється на території Автономної Республіки Крим та відповідної області;

3) плати за ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності та сертифікати, що видаються Радою міністрів Автономної Республіки Крим та обласними державними адміністраціями.

2. Для забезпечення реалізації спільних соціально-економічних і культурних програм територіальних громад доходи районних бюджетів, які враховуються при визначенні обсягів міжбюджетних трансфертів, формуються за рахунок:

1) 50 відсотків прибуткового податку з громадян, що справляється на території сіл, селищ, міст районного значення та їх об’єднань;

2) 15 відсотків плати за землю, що сплачується на території сіл, селищ, міст районного значення та їх об’єднань;

3) плати за ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності та сертифікати, що видаються районними державними адміністраціями;

4) плати за державну реєстрацію суб’єктів підприємницької діяльності, що справляється районними державними адміністраціями;

5) надходження адміністративних штрафів, що накладаються районними державними адміністраціями або утвореними ними в установленому порядку адміністративними комісіями.

Стаття 67. Особливості формування бюджету Автономної Республіки Крим та бюджетів міст Києва і Севастополя

1. Надходження та витрати бюджету Автономної Республіки Крим та бюджетів міст Києва і Севастополя формуються в порядку, встановленому цим Кодексом, із урахуванням Закону України «Про затвердження Конституції Автономної Республіки Крим», Закону України «Про столицю України — місто-герой Київ» та закону, що визначає особливий статус міста Севастополя. При цьому:

1) склад видатків бюджетів міст Києва та Севастополя визначається відповідно до переліку видатків, передбачених статтями 88 — 91 цього Кодексу;

2) фінансові нормативи бюджетної забезпеченості, що застосовуються для визначення обсягу міжбюджетних трансфертів для бюджетів міст Києва та Севастополя, визначаються на основі фінансових нормативів бюджетної забезпеченості для обласних бюджетів та бюджетів міст республіканського (Автономної Республіки Крим) та міст обласного значення з урахуванням особливостей їх статусу.

Стаття 68. Склад доходів та видатків бюджетів районів у містах

1. Склад доходів та видатків бюджетів районів у містах (у разі їх створення) визначається міською радою відповідно до повноважень, переданих районним у містах радам.

Стаття 69. Доходи місцевих бюджетів, що не враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів

1. До доходів місцевих бюджетів, що не враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів, належать:

1) місцеві податки і збори, що зараховуються до бюджетів місцевого самоврядування;

2) 100 відсотків плати за землю — для бюджетів міст Києва та Севастополя; 75 відсотків плати за землю — для бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення; 60 відсотків плати за землю — для бюджетів сіл, селищ, міст районного значення та їх об’єднань;

3) податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів у частині, що зараховується до відповідного бюджету;

4) надходження сум відсотків за користування тимчасово вільними бюджетними коштами;

5) податок на промисел, що зараховується до бюджетів місцевого самоврядування;

6) надходження дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, що є у власності відповідної територіальної громади;

7) плата за забруднення навколишнього природного середовища у частині, що зараховується до відповідного бюджету;

8) кошти від відчуження майна, яке знаходиться у комунальній власності, в тому числі від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення, що перебуває у комунальній власності;

9) фіксований сільськогосподарський податок у частині, що зараховується до бюджетів місцевого самоврядування;

10) плата за оренду майнових комплексів, що знаходяться у комунальній власності;

11) надходження від місцевих грошово-речових лотерей;

12) плата за гарантії, надані з дотриманням умов, визначених статтею 17 цього Кодексу;

13) гранти та дарунки у вартісному обрахунку;

14) власні надходження бюджетних установ, що утримуються за рахунок коштів відповідного бюджету;

15) податок на прибуток підприємств комунальної власності;

16) платежі за спеціальне використання природних ресурсів місцевого значення;

17) інші надходження, передбачені законом.

Стаття 70. Видатки місцевих бюджетів

1. Видатки місцевих бюджетів включають бюджетні призначення, встановлені рішенням про місцевий бюджет, на конкретні цілі, що пов’язані з реалізацією програм, перелік яких визначено статтями 88 — 91 цього Кодексу.

Стаття 71. Бюджет розвитку місцевих бюджетів

1. Надходження до бюджету розвитку місцевих бюджетів включають:

1) кошти від відчуження майна, яке знаходиться у комунальній власності, в тому числі від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення;

2) надходження дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, що є у власності відповідної територіальної громади;

3) кошти від повернення позик, які надавалися з відповідного бюджету до набрання чинності цим Кодексом, та відсотки, сплачені за користування ними;

4) кошти, які передаються з іншої частини місцевого бюджету за рішенням відповідної ради;

5) запозичення, здійснені у порядку, визначеному цим Кодексом та іншими законами України (крім випадку, передбаченого статтею 73 цього Кодексу);

6) субвенції з інших бюджетів на виконання інвестиційних проектів.

2. До витрат бюджету розвитку місцевих бюджетів належать:

1) погашення основної суми боргу відповідно Автономної Республіки Крим та місцевого самоврядування (крім боргу, що утворюється за умовами, визначеними статтею 73 цього Кодексу);

2) капітальні вкладення;

3) внески органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування у статутні фонди суб’єктів підприємницької діяльності.

3. Бюджет розвитку місцевих бюджетів є складовою частиною спеціального фонду місцевих бюджетів.

Стаття 72. Дефіцит бюджету Автономної Республіки Крим та міських бюджетів

1. Бюджет Автономної Республіки Крим та міські бюджети можуть прийматися з дефіцитом виключно у частині дефіциту бюджету розвитку.

2. Дефіцит бюджету Автономної Республіки Крим та міських бюджетів покривається за рахунок запозичень.

3. Затвердження обласних, районних, районних у містах, сільських та селищних бюджетів з дефіцитом не допускається.

Стаття 73. Позички місцевим бюджетам

1. Для покриття тимчасових касових розривів, що виникають під час виконання загального фонду місцевого бюджету, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, виконавчі органи відповідних рад за рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим чи відповідної ради можуть отримувати короткотермінові позички у фінансово-кредитних установах на термін до трьох місяців, але у межах поточного бюджетного періоду. Порядок отримання таких позичок визначається Міністерством фінансів України.

2. Надання позичок з одного бюджету іншому забороняється.

Стаття 74. Запозичення до місцевих бюджетів

1. Запозичення до місцевих бюджетів здійснюються на визначену мету і підлягають обов’язковому поверненню. Запозичення до відповідних бюджетів можуть бути здійснені лише до бюджету розвитку, крім випадку, передбаченого статтею 73 цього Кодексу.

2. Держава не несе відповідальності по зобов’язаннях за запозиченнями до місцевих бюджетів.

3. Видатки на обслуговування боргу здійснюються за рахунок коштів загального фонду бюджету.

4. Видатки на обслуговування боргу місцевих бюджетів не можуть щорічно перевищувати 10 відсотків видатків від загального фонду відповідного місцевого бюджету протягом будь-якого бюджетного періоду, коли планується обслуговування боргу.

5. Якщо у процесі погашення основної суми боргу та платежів по його обслуговуванню, обумовленої договором між кредитором та позичальником, має місце порушення графіка погашення з вини позичальника, відповідна рада не має права здійснювати нові запозичення протягом 5 наступних років.

6. Порядок здійснення запозичень до місцевих бюджетів встановлюється Кабінетом Міністрів України відповідно до умов, визначених цим Кодексом.

Глава 12. СКЛАДАННЯ, РОЗГЛЯД, ЗАТВЕРДЖЕННЯ, ВИКОНАННЯ ТА ЗВІТНІСТЬ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Стаття 75. Порядок складання проектів місцевих бюджетів

1. Міністерство фінансів України доводить Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям та виконавчим органам відповідних рад особливості складання розрахунків до проектів бюджетів на наступний бюджетний період.

2. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та виконавчі органи відповідних рад зобов’язані надавати необхідну інформацію: Міністерству фінансів України — для проведення розрахунків обсягів міжбюджетних трансфертів та інших показників; Верховній Раді України — для перевірки достовірності цих розрахунків.

3. Згідно з типовою формою бюджетних запитів, визначеною Міністерством фінансів України, і відповідно до статті 34 цього Кодексу та з урахуванням особливостей складання проектів місцевих бюджетів місцеві фінансові органи розробляють і доводять до головних розпорядників бюджетних коштів інструкції з підготовки бюджетних запитів.

4. Головні розпорядники бюджетних коштів організують розроблення бюджетних запитів для подання місцевим фінансовим органам в терміни та порядку, встановлені цими органами. Головні розпорядники бюджетних коштів несуть відповідальність за своєчасність, достовірність та зміст поданих місцевим фінансовим органам бюджетних запитів, які мають містити всю інформацію, необхідну для аналізу показників проекту місцевого бюджету, згідно з вимогами місцевих фінансових органів.

5. Місцеві фінансові органи на будь-якому етапі складання і розгляду проектів місцевих бюджетів проводять аналіз бюджетного запиту, поданого головним розпорядником бюджетних коштів, з точки зору його відповідності меті, пріоритетності, а також дієвості та ефективності використання бюджетних коштів. На основі результатів аналізу керівник місцевого фінансового органу приймає рішення про включення бюджетного запиту до пропозиції проекту місцевого бюджету перед поданням його на розгляд відповідно Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям та виконавчим органам відповідних рад.

6. Виконавчі органи сільських, селищних, міських (міст районного значення) рад, районні державні адміністрації в містах Києві та Севастополі подають відповідно районним чи міським фінансовим органам пропозиції щодо показників проектів відповідних бюджетів, визначених з урахуванням вимог частин третьої — п’ятої цієї статті.

7. Після схвалення Кабінетом Міністрів України проекту закону про Державний бюджет України Міністерство фінансів України доводить Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям та виконавчим органам відповідних рад розрахунки прогнозних обсягів міжбюджетних трансфертів, методику їх визначення та інші показники, необхідні для складання проектів місцевих бюджетів, а також пропозиції щодо форми проекту рішення про місцевий бюджет (типова форма рішення).

8. У тижневий термін після ухвалення закону про Державний бюджет України в другому читанні Кабінет Міністрів України доводить Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям та виконавчим органам відповідних рад положення та показники міжбюджетних відносин (обсяги міжбюджетних трансфертів для відповідних бюджетів і текстові статті, що визначають особливості міжбюджетних відносин на наступний бюджетний період), які були проголосовані Верховною Радою України при прийнятті проекту закону про Державний бюджет України в другому читанні.

9. На підставі інформації, отриманої відповідно до частин п’ятої —восьмої цієї статті, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та виконавчі органи відповідних рад готують проекти рішень про відповідні місцеві бюджети.

Стаття 76. Проект рішення про місцевий бюджет та матеріали, що до нього додаються

1. Проект рішення про місцевий бюджет перед його розглядом на сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної ради схвалюється Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевою державною адміністрацією чи виконавчим органом відповідної ради. Разом з ним необхідно подавати:

1) пояснювальну записку до проекту рішення, яка повинна містити:

а) інформацію про соціально-економічний стан відповідної адміністративно-територіальної одиниці і прогноз її розвитку на наступний бюджетний період, які покладено в основу проекту місцевого бюджету;

б) оцінку надходжень доходів з урахуванням втрат доходів у результаті наданих відповідною радою податкових пільг;

в) пояснення до основних положень проекту рішення про місцевий бюджет, включаючи аналіз пропонованих обсягів видатків щодо функцій та програм. Обгрунтування включають бюджетні показники за попередній, поточний, наступний бюджетні періоди в розрізі класифікації видатків бюджету;

г) обгрунтування особливостей міжбюджетних взаємовідносин (для районних, міських з районним поділом, міських, що об’єднують бюджети села, селища, міста районного значення) та надання субвенцій на виконання інвестиційних проектів (для бюджету Автономної Республіки Крим, бюджетів міст Києва та Севастополя, обласних бюджетів);

ґ) інформацію щодо погашення боргу Автономної Республіки Крим та місцевого самоврядування, обсягів та умов запозичень;

2) прогноз показників відповідного бюджету за основними видами доходів, видатків та фінансування на наступні три бюджетні періоди;

3) проект показників зведеного бюджету району, міста з районним поділом, міста, що об’єднує бюджети села, селища, міста районного значення;

4) показники видатків, необхідні на наступні бюджетні періоди для завершення проектів, що враховані в бюджеті, за умови, якщо реалізація проекту триває більше одного бюджетного періоду;

5) перелік інвестиційних програм на наступний бюджетний період та на наступні три бюджетні періоди;

6) інформацію про хід виконання відповідного бюджету у поточному бюджетному періоді;

7) пояснення головних розпорядників бюджетних коштів до проекту відповідного бюджету (подаються до бюджетної комісії відповідної ради);

8) інші матеріали, обсяг і форму яких визначає Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцева державна адміністрація чи виконавчий орган відповідної ради.

2. Рішенням про місцевий бюджет визначаються:

1) загальна сума доходів і видатків (з розподілом на загальний та спеціальний фонди), а також з розподілом видатків на поточні і капітальні;

2) граничний обсяг річного дефіциту (профіциту) місцевого бюджету в наступному бюджетному періоді і боргу Автономної Республіки Крим чи місцевого самоврядування на кінець наступного бюджетного періоду; повноваження щодо надання гарантій Автономної Республіки Крим та місцевого самоврядування, а також розміри цих гарантій з урахуванням положень статті 17 цього Кодексу;

3) бюджетні призначення головним розпорядникам коштів за бюджетною класифікацією;

4) доходи бюджету за бюджетною класифікацією;

5) бюджетні призначення міжбюджетних трансфертів;

6) додаткові положення, що регламентують процес виконання бюджету.

3. Перелік захищених статей місцевого бюджету визначається відповідно до статті 55 цього Кодексу.

Стаття 77. Затвердження місцевих бюджетів

1. Відповідно до частин восьмої та дев’ятої статті 75 цього Кодексу Верховна Рада Автономної Республіки Крим та відповідні ради при затвердженні місцевих бюджетів повинні врахувати обсяги міжбюджетних трансфертів та інші положення, необхідні для формування місцевих бюджетів, що були затверджені Верховною Радою України при прийнятті проекту закону про Державний бюджет України у другому читанні.

2. Бюджет Автономної Республіки Крим, обласні і районні бюджети, міські (міст Києва та Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення) бюджети на наступний бюджетний період

(Закінчення на 10—12-й стор.).

(Початок на 5—9-й стор.).

затверджуються рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної обласної, районної чи міської ради не пізніше ніж у двотижневий термін після офіційного опублікування закону про Державний бюджет України.

3. Міські (міст районного значення) бюджети, районні у містах (якщо такі створено), селищні та сільські бюджети на наступний бюджетний період затверджуються відповідно рішеннями міської, районної в місті, селищної або сільської ради не пізніше ніж у двотижневий термін після затвердження районного чи міського (міст Києва і Севастополя, міста республіканського Автономної Республіки Крим чи міста обласного значення) бюджету.

Стаття 78. Виконання місцевих бюджетів

1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, виконавчі органи відповідних рад або міські, селищні чи сільські голови (в разі, якщо відповідні виконавчі органи не створені) забезпечують виконання відповідних місцевих бюджетів. Місцеві фінансові органи здійснюють загальну організацію та управління виконанням відповідного місцевого бюджету, координують діяльність учасників бюджетного процесу з питань виконання бюджету.

2. Казначейське обслуговування місцевих бюджетів здійснюється територіальними органами Державного казначейства України за функціями, визначеними статтею 48 цього Кодексу.

3. Місцевий бюджет виконується за розписом, який затверджується керівником місцевого фінансового органу. До затвердження розпису керівником місцевого фінансового органу затверджується тимчасовий розпис на відповідний період. Керівник місцевого фінансового органу протягом бюджетного періоду забезпечує відповідність розпису місцевого бюджету встановленим бюджетним призначенням.

4. Місцевий фінансовий орган у процесі виконання місцевого бюджету за доходами здійснює прогнозування та аналіз доходів відповідного бюджету.

5. Податки, збори (обов'язкові платежі) та інші доходи місцевого бюджету зараховуються безпосередньо на рахунок відповідного бюджету, відкритий в територіальному органі Державного казначейства України, і не можуть акумулюватися на рахунках органів стягнення. Податки, збори (обов'язкові платежі) та інші доходи визнаються зарахованими в доход місцевого бюджету з моменту зарахування на рахунок відповідного бюджету, відкритий в територіальному органі Державного казначейства України.

6. Виконання місцевих бюджетів за видатками здійснюється за процедурою, визначеною статтею 51 цього Кодексу.

7. Рішення про внесення змін до рішення про місцевий бюджет ухвалюється відповідною радою за поданням офіційного висновку місцевого фінансового органу про перевиконання чи недовиконання доходної частини загального фонду відповідного бюджету. Факт перевиконання доходної частини загального фонду місцевого бюджету визнається на підставі офіційних висновків місцевого фінансового органу за підсумками трьох кварталів при перевищенні доходів загального фонду місцевого бюджету, врахованих у розписі місцевого бюджету на відповідний період, більше ніж на 15 відсотків. Факт недоотримання доходів загального фонду місцевого бюджету визнається на підставі офіційних висновків місцевого фінансового органу за підсумками квартального звіту при недоотриманні доходів загального фонду місцевого бюджету, врахованих у розписі місцевого бюджету на відповідний період, більше ніж на 15 відсотків.

8. Рішення про внесення змін до рішення про місцевий бюджет можуть бути також ухвалені відповідною радою у разі настання інших випадків, передбачених цим Кодексом.

9. Ведення бухгалтерського обліку виконання місцевих бюджетів і порядок закриття рахунків місцевих бюджетів після закінчення бюджетного періоду здійснюються з урахуванням положень статей 56 і 57 цього Кодексу.

10. Після введення в дію закону про Державний бюджет України органам державної влади та їх посадовим особам забороняється приймати рішення, що призводять до виникнення нових бюджетних зобов'язань місцевих бюджетів, які не забезпечені бюджетними асигнуваннями, без визначення джерел коштів виділених державою для виконання цих зобов'язань.

Стаття 79. Особливості затвердження та виконання місцевих бюджетів у разі несвоєчасного їх прийняття

1. Якщо до початку нового бюджетного періоду не прийнято відповідне рішення про місцевий бюджет, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та виконавчі органи відповідних рад мають право здійснювати витрати з відповідного бюджету лише на цілі, які визначені у рішенні про місцевий бюджет на попередній бюджетний період. При цьому щомісячні видатки не можуть перевищувати 1/12 обсягу видатків, визначених рішенням відповідної ради про бюджет на попередній бюджетний період, крім випадків, передбачених частиною четвертою статті 15 та частиною четвертою статті 23 цього Кодексу. До прийняття рішення про місцевий бюджет на поточний бюджетний період проводити капітальні видатки забороняється.

Стаття 80. Періодичність, структура та терміни подання звітності про виконання місцевих бюджетів

1. Періодичність, структура та терміни подання звітності про виконання місцевих бюджетів визначаються Державним казначейством України відповідно до вимог, встановлених для подання звітності про виконання Державного бюджету України в статтях 58—61 цього Кодексу.

2. Територіальні органи Державного казначейства України складають та подають відповідним місцевим фінансовим органам баланси, звіти про виконання місцевих бюджетів та інші фінансові звіти за правилами та формами, встановленими Державним казначейством України за погодженням з Міністерством фінансів України та Рахунковою палатою. Зведені показники звітів про виконання бюджетів одночасно подаються територіальними органами Державного казначейства України відповідно Міністерству фінансів Автономної Республіки Крим, фінансовим органам місцевих державних адміністрацій та виконавчих органів відповідних рад на умовах, передбачених частиною першою цієї статті.

3. Органи стягнення надають місцевим фінансовим органам відповідні звіти, передбачені частиною третьою статті 59 цього Кодексу.

4. Квартальний та річний звіти про виконання місцевого бюджету подаються до Верховної Ради Автономної Республіки Крим, відповідної ради Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевою державною адміністрацією, виконавчим органом відповідної ради чи міським, селищним, сільським головою (у разі, якщо відповідні виконавчі органи не створені) у двомісячний строк після завершення відповідного бюджетного періоду. Перевірка звіту здійснюється Рахунковою палатою Верховної Ради Автономної Республіки Крим (щодо використання органами виконавчої влади коштів бюджету Автономної Республіки Крим) чи комісією з питань бюджету відповідної ради, після чого відповідні ради затверджують звіт про виконання бюджету або приймають інше рішення з цього приводу.

Розділ IV
МІЖБЮДЖЕТНІ ВІДНОСИНИ
Глава 13. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 81. Поняття та мета регулювання міжбюджетних відносин

1. Міжбюджетні відносини — це відносини між державою, Автономною Республікою Крим та місцевим самоврядуванням щодо забезпечення відповідних бюджетів фінансовими ресурсами, необхідними для виконання функцій, передбачених Конституцією України та законами України.

2. Метою регулювання міжбюджетних відносин є забезпечення відповідності між повноваженнями на здійснення видатків, закріплених законодавчими актами України за бюджетами, та бюджетними ресурсами, які повинні забезпечувати виконання цих повноважень.

Стаття 82. Види видатків на здійснення повноважень

1. Видатки на здійснення повноважень, що виконуються за рахунок коштів державного бюджету та місцевих бюджетів, поділяються на:

1) видатки на забезпечення конституційного ладу держави, державної цілісності та суверенітету, незалежного судочинства, а також інші передбачені цим Кодексом видатки, які не можуть бути передані на виконання Автономній Республіці Крим та місцевому самоврядуванню;

2) видатки, які визначаються функціями держави та можуть бути передані на виконання Автономній Республіці Крим та місцевому самоврядуванню з метою забезпечення найбільш ефективного їх виконання на основі принципу субсидіарності;

3) видатки на реалізацію прав та обов'язків Автономної Республіки Крим та місцевого самоврядування, які мають місцевий характер та визначені законами України.

Стаття 83. Джерела здійснення видатків бюджетів

1. Видатки, визначені пунктом 1 статті 82 цього Кодексу, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України.

2. Видатки, визначені пунктами 2 і 3 статті 82 цього Кодексу, здійснюються за рахунок коштів місцевих бюджетів, у тому числі трансфертів з Державного бюджету України.

Стаття 84. Відповідальність за здійснення видатків

1. Відповідальність за здійснення видатків, визначених пунктом 1 статті 82 цього Кодексу, покладається на відповідні органи державної влади.

2. Відповідальність за здійснення видатків, визначених пунктами 2 і 3 статті 82 цього Кодексу, покладається на Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, виконавчі органи відповідних рад, міських, селищних, сільських голів (якщо відповідні виконавчі органи не створені).

Стаття 85. Передача державою права на здійснення видатків

1. Держава може передати Раді міністрів Автономної Республіки Крим чи органам місцевого самоврядування право на здійснення видатків лише за умови відповідної передачі бюджетних ресурсів у вигляді закріплених за відповідними бюджетами загальнодержавних податків і зборів (обов'язкових платежів) або їх частки, а також трансфертів з Державного бюджету України.

2. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, виконавчі органи відповідних рад, міські, селищні, сільські голови (якщо відповідні виконавчі органи не створені) зобов'язані забезпечити здійснення видатків, визначених пунктами 2 і 3 статті 82 цього Кодексу, з відповідних місцевих бюджетів з додержанням розподілу цих видатків між бюджетами, визначеного статтями 88— 91 цього Кодексу. Забороняється планувати та здійснювати видатки, не віднесені до місцевих бюджетів цим Кодексом, а також здійснювати впродовж бюджетного періоду видатки на фінансування бюджетних установ одночасно з різних бюджетів.

Стаття 86. Критерії розмежування видів видатків між місцевими бюджетами

1. Розмежування видів видатків, визначених пунктами 2 і 3 статті 82 цього Кодексу, між місцевими бюджетами здійснюється на основі принципу субсидіарності з урахуванням критеріїв повноти надання послуги та наближення її до безпосереднього споживача. Відповідно до цих критеріїв види видатків поділяються на такі групи:

1) перша група — видатки на фінансування бюджетних установ та заходів, які забезпечують необхідне першочергове надання соціальних послуг, гарантованих державою, і які розташовані найближче до споживачів;

2) друга група — видатки на фінансування бюджетних установ та заходів, які забезпечують надання основних соціальних послуг, гарантованих державою для всіх громадян України;

3) третя група — видатки на фінансування бюджетних установ та заходів, які забезпечують гарантовані державою соціальні послуги для окремих категорій громадян, або фінансування програм, потреба в яких існує в усіх регіонах України.

2. Видатки першої групи здійснюються з бюджетів сіл, селищ, міст та їх об'єднань.

3. Видатки другої групи здійснюються з бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення, а також районних бюджетів.

4. Видатки третьої групи здійснюються з бюджету Автономної Республіки Крим та обласних бюджетів.

5. З бюджетів міст Києва та Севастополя здійснюються видатки всіх трьох груп.

Глава 14. РОЗМЕЖУВАННЯ ВИДАТКІВ МІЖ БЮДЖЕТАМИ

Стаття 87. Видатки, що здійснюються з Державного бюджету України

1. До видатків, що здійснюються з Державного бюджету України, належать видатки на:

1) державне управління:

а) законодавчу владу;

б) виконавчу владу;

в) Президента України;

2) судову владу;

3) міжнародну діяльність;

4) фундаментальні та прикладні дослідження і сприяння науково-технічному прогресу державного значення, міжнародні наукові та інформаційні зв'язки державного значення;

5) національну оборону;

6) правоохоронну діяльність та забезпечення безпеки держави;

7) освіту:

а) загальну середню освіту:

спеціалізовані школи (в тому числі школи-інтернати), засновані на державній формі власності;

загальноосвітні школи соціальної реабілітації;

б) професійно-технічну освіту (навчальні та інші заклади освіти, засновані на державній формі власності);

в) вищі навчальні заклади, засновані на державній формі власності;

г) післядипломну освіту (крім закладів і заходів, визначених підпунктом «г» пункту 2 статті 90 цього Кодексу);

ґ) позашкільні навчальні заклади та заходи з позашкільної роботи з дітьми, згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України;

д) інші заклади та заходи в галузі освіти, що забезпечують виконання загальнодержавних функцій, згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України;

8) охорону здоров'я:

а) первинну медико-санітарну, амбулаторно-поліклінічну та стаціонарну допомогу (багатопрофільні лікарні та поліклініки, що виконують специфічні загальнодержавні функції, згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України);

б) спеціалізовану, високоспеціалізовану амбулаторно-поліклінічну та стаціонарну допомогу (клініки науково-дослідних інститутів, спеціалізовані лікарні, центри, лепрозорії, госпіталі для інвалідів Великої Вітчизняної війни, спеціалізовані медико-санітарні частини, спеціалізовані поліклініки, спеціалізовані стоматологічні поліклініки, згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України);

в) санаторно-реабілітаційну допомогу (загальнодержавні санаторії для хворих на туберкульоз, загальнодержавні спеціалізовані санаторії для дітей та підлітків, спеціалізовані санаторії для ветеранів Великої Вітчизняної війни);

г) санітарно-епідеміологічний нагляд (санітарно-епідеміологічні станції, дезінфекційні станції, заходи боротьби з епідеміями);

ґ) інші програми в галузі охорони здоров'я, що забезпечують виконання загальнодержавних функцій, згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України;

9) соціальний захист та соціальне забезпечення:

а) державні спеціальні пенсійні програми (пенсії військовослужбовцям рядового, сержантського та старшинського складу строкової служби та членам їх сімей, пенсії військовослужбовцям та особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, пенсії, призначені за іншими пенсійними програмами);

б) державні програми соціальної допомоги (грошову допомогу біженцям; компенсації на медикаменти; програма протезування; програми і заходи із соціального захисту інвалідів, у тому числі програми і заходи Фонду України соціального захисту інвалідів; відшкодування збитків, заподіяних громадянам; заходи, пов'язані з поверненням в Україну кримськотатарського народу та осіб інших національностей, які були незаконно депортовані з України; щорічна разова грошова допомога ветеранам Великої Вітчизняної війни; довічна стипендія для учасників бойових дій; кошти, що передаються до Фонду соціального страхування на випадок безробіття; часткове покриття витрат на виплату заборгованості з регресних позовів шахтарів);

в) державну програму громадських організацій інвалідів і ветеранів, які мають статус всеукраїнських;

г) державні програми і заходи стосовно дітей, молоді, жінок, сім'ї;

ґ) державну підтримку молодіжних громадських організацій на виконання загальнодержавних програм і заходів стосовно дітей, молоді, жінок, сім'ї;

д) державні програми підтримки будівництва (реконструкції) житла для окремих категорій громадян;

10) культуру і мистецтво:

а) державні культурно-освітні програми (національні та державні бібліотеки, музеї і виставки національного значення, заповідники національного значення, міжнародні культурні зв'язки, державні культурно-освітні заходи);

б) державні театрально-видовищні програми (національні театри, національні філармонії, національні та державні музичні колективи і ансамблі та інші заклади і заходи мистецтва згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України);

в) державну підтримку громадських організацій культури і мистецтва, що мають статус національних;

г) державні програми розвитку кінематографії;

ґ) державну архівну справу;

11) державні програми підтримки телебачення, радіомовлення, преси, книговидання, інформаційних агентств;

12) фізичну культуру і спорт:

а) державні програми підготовки резерву та складу національних команд та забезпечення їх участі у змаганнях державного і міжнародного значення (утримання центральних спортивних шкіл вищої спортивної майстерності, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, формування національних команд, проведення навчально-тренувальних зборів і змагань державного значення з традиційних та нетрадиційних видів спорту; підготовка і участь національних збірних команд в олімпійських та параолімпійських іграх, у тому числі фінансова підтримка баз олімпійської підготовки);

б) державні програми з інвалідного спорту та реабілітації (центр «Інваспорт», участь у міжнародних змаганнях з інвалідного спорту, навчально-тренувальні збори до них);

в) державні програми фізкультурно-спортивної спрямованості;

13) державні програми підтримки регіонального розвитку та пріоритетних галузей економіки;

14) програми реставрації пам'яток архітектури державного значення;

15) державні програми розвитку транспорту, дорожнього господарства, зв'язку, телекомунікацій та інформатики;

16) державні інвестиційні проекти;

17) державні програми з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки, попередження та ліквідації надзвичайних ситуацій та наслідків стихійного лиха;

18) створення та поповнення державних запасів і резервів;

19) обслуговування державного боргу;

20) проведення виборів та референдумів;

21) інші програми, які мають виключно державне значення.

Стаття 88. Видатки, що здійснюються з бюджетів сіл, селищ, міст районного значення та їх об'єднань та враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів

1. До видатків, які здійснюються з бюджетів сіл, селищ, міст районного значення та їх об'єднань та враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів, належать видатки на:

1) органи місцевого самоврядування сіл, селищ, міст районного значення;

2) освіту:

дошкільну освіту;

загальну середню освіту (школи-дитячі садки);

3) первинну медико-санітарну, амбулаторно-поліклінічну та стаціонарну допомогу (дільничні лікарні, медичні амбулаторії, фельдшерсько-акушерські та фельдшерські пункти);

4) сільські, селищні та міські палаци культури, клуби та бібліотеки.

Стаття 89. Видатки, що здійснюються з районних бюджетів та бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим і міст обласного значення та враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів

1. До видатків, які здійснюються з районних бюджетів та бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим і міст обласного значення та враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів, належать видатки на:

1) державне управління:

а) органи місцевого самоврядування міст республіканського Автономної Республіки Крим і міст обласного значення;

б) органи місцевого самоврядування районного значення;

2) освіту:

а) дошкільну освіту (у містах республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення);

б) загальну середню освіту: загальноосвітні навчальні заклади, у тому числі: школи-дитячі садки (для міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення), спеціалізовані школи, ліцеї, гімназії, колегіуми, вечірні (змінні) школи;

в) заклади освіти для громадян, які потребують соціальної допомоги та реабілітації: загальноосвітні школи-інтернати, загальноосвітні школи-інтернати для дітей-сиріт і дітей, які позбавлені піклування батьків, дитячі будинки (у разі, якщо не менше 70 відсотків кількості учнів загальноосвітніх шкіл-інтернатів, загальноосвітніх шкіл-інтернатів для дітей-сиріт і дітей, які позбавлені піклування батьків, дитячих будинків формується на території відповідного міста чи району), дитячі будинки сімейного типу та прийомні сім'ї, допомога на дітей, які перебувають під опікою і піклуванням;

г) інші державні освітні програми;

3) охорону здоров'я:

а) первинну медико-санітарну, амбулаторно-поліклінічну та стаціонарну допомогу (лікарні широкого профілю, пологові будинки, станції швидкої та невідкладної медичної допомоги, поліклініки і амбулаторії, загальні стоматологічні поліклініки);

б) програми медико-санітарної освіти (міські та районні центри здоров'я і заходи по санітарній освіті);

4) соціальний захист та соціальне забезпечення:

а) державні програми соціального забезпечення: притулки для неповнолітніх (у разі, якщо не менше 70 відсотків кількості дітей, які перебувають в цих закладах, формується на території відповідного міста чи району), територіальні центри і відділення соціальної допомоги на дому;

б) державні програми соціального захисту: пільги ветеранам війни і праці, допомога сім'ям з дітьми, додаткові виплати населенню на покриття витрат з оплати житлово-комунальних послуг, компенсаційні виплати за пільговий проїзд окремих категорій громадян;

в) державні програми підтримки будівництва (реконструкції) житла для окремих категорій громадян;

г) районні та міські програми і заходи щодо

реалізації державної політики стосовно дітей, молоді, жінок, сім'ї;

5) державні культурно-освітні та театрально-видовищні програми (театри, бібліотеки, музеї, виставки, палаци і будинки культури, школи естетичного виховання дітей);

6) державні програми розвитку фізичної культури і спорту: утримання та навчально-тренувальна робота дитячо-юнацьких спортивних шкіл всіх типів (крім шкіл республіканського Автономної Республіки Крим і обласного значення), заходи з фізичної культури і спорту та фінансова підтримка організацій фізкультурно-спортивної спрямованості і спортивних споруд місцевого значення.

Стаття 90. Видатки, що здійснюються з бюджету Автономної Республіки Крим та обласних бюджетів і враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів

1. До видатків, які здійснюються з бюджету Автономної Республіки Крим і обласних бюджетів та враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів, належать видатки на:

1) державне управління:

а) представницьку і виконавчу владу Автономної Республіки Крим;

б) обласні ради;

2) освіту:

а) загальну середню освіту для громадян, які потребують соціальної допомоги та реабілітації: спеціальні загальноосвітні навчальні заклади для дітей, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку, санаторні школи-інтернати; загальноосвітні школи-інтернати, загальноосвітні школи-інтернати для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, дитячі будинки (крім загальноосвітніх шкіл-інтернатів, загальноосвітніх шкіл-інтернатів для дітей-сиріт і дітей, які позбавлені батьківського піклування, дитячих будинків, визначених у підпункті «в» пункту 2 статті 89 цього Кодексу, та дитячих будинків сімейного типу і прийомних сімей);

б) заклади професійно-технічної освіти, що перебувають у власності Автономної Республіки Крим і виконують державне замовлення;

в) вищу освіту (вищі заклади освіти I, II, III та IV рівнів акредитації, що перебувають у власності Автономної Республіки Крим та спільній власності територіальних громад);

г) післядипломну освіту (інститути післядипломної освіти вчителів та центри і заходи з підвищення кваліфікації державних службовців місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, постійно діючі курси (центри) підвищення кваліфікації працівників соціально-культурної сфери та агропромислового комплексу, що знаходяться у комунальній власності);

г) інші державні освітні програми;

3) охорону здоров'я:

а) первинну медико-санітарну, амбулаторно-поліклінічну та стаціонарну допомогу (лікарні республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення);

б) спеціалізовану амбулаторно-поліклінічну та стаціонарну допомогу (спеціалізовані лікарні, поліклініки, включаючи стоматологічні, центри, диспансери, госпіталі для інвалідів Великої Вітчизняної війни, будинки дитини, станції переливання крові);

в) санаторно-курортну допомогу (санаторії для хворих на туберкульоз, санаторії для дітей та підлітків, санаторії медичної реабілітації);

г) інші державні програми медичної та санітарної допомоги (медико-соціальні експертні комісії, бюро судмедекспертизи, центри медичної статистики, бази спецмедпостачання, центри здоров'я і заходи санітарної освіти, інші програми і заходи);

4) соціальний захист та соціальне забезпечення:

а) державні програми соціального захисту та соціального забезпечення: допомога по догляду за інвалідами I чи II групи внаслідок психічного розладу; адресна соціальна допомога малозабезпеченим сім'ям; виплати компенсації реабілітованим; дитячі будинки-інтернати; навчання та трудове влаштування інвалідів; будинки-інтернати для престарілих і інвалідів; будинки-інтернати для дітей-інвалідів; центри по нарахуванню пенсій; притулки для неповнолітніх (крім притулків, визначених у підпункті «а» пункту 4 статті 89 цього Кодексу);

б) республіканські Автономної Республіки Крим і обласні програми і заходи з реалізації державної політики стосовно дітей, молоді, жінок, сім'ї;

в) інші державні соціальні програми;

5) культуру і мистецтво:

а) державні культурно-освітні програми (республіканські Автономної Республіки Крим та обласні бібліотеки, музеї та виставки);

б) державні театрально-видовищні програми (філармонії, музичні колективи і ансамблі, театри, палаци і будинки культури республіканського Автономної Республіки Крим і обласного значення, інші заклади та заходи у галузі мистецтва);

в) інші державні культурно-мистецькі програми;

6) фізичну культуру і спорт:

а) державні програми з розвитку фізичної культури і спорту (навчально-тренувальна робота дитячо-юнацьких спортивних шкіл усіх типів республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення, заходи з фізичної культури і спорту республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення);

б) державні програми з інвалідного спорту і реабілітації (республіканський Автономної Республіки Крим та обласні центри з інвалідного спорту і дитячо-юнацькі спортивні школи інвалідів та спеціалізовані спортивні школи параолімпійського резерву; проведення навчально-тренувальних зборів і змагань з інвалідного спорту республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення).

Стаття 91. Видатки місцевих бюджетів, що не враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів

1. До видатків місцевих бюджетів, що не враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів, належать видатки на:

1) місцеву пожежну охорону;

2) позашкільну освіту;

3) соціальний захист та соціальне забезпечення:

а) програми місцевого значення стосовно дітей, молоді, жінок, сім'ї;

б) місцеві програми соціального захисту окремих категорій населення;

4) місцеві програми розвитку житлово-комунального господарства та благоустрою населених пунктів;

5) культурно-мистецькі програми місцевого значення;

6) програми підтримки кінематографії та засобів масової інформації місцевого значення;

7) місцеві програми з розвитку фізичної культури і спорту;

8) типове проектування, реставрацію та охорону пам'яток архітектури місцевого значення;

9) транспорт, дорожнє господарство:

а) регулювання цін на послуги метрополітену за рішеннями органів місцевого самоврядування;

б) експлуатацію дорожньої системи місцевого значення (в тому числі роботи, що проводяться спеціалізованими монтажно-експлуатаційними підрозділами);

в) будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання доріг місцевого значення;

10) заходи з організації рятування на водах;

11) обслуговування боргу органів місцевого самоврядування;

12) програми природоохоронних заходів місцевого значення;

13) управління комунальним майном;

14) регулювання земельних відносин;

15) інші програми, затверджені відповідною радою згідно із законом.

Стаття 92. Передача видатків на виконання власних повноважень між місцевими бюджетами

1. Територіальні громади сіл, селищ і міст можуть об'єднувати на договірних засадах кошти відповідних бюджетів для виконання власних повноважень.

2. Міські (міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення) ради та районні ради можуть передати видатки на виконання всіх або частини власних повноважень Верховній Раді Автономної Республіки Крим чи обласній раді з передачею відповідних коштів до бюджету Автономної Республіки Крим чи до обласного бюджету у вигляді міжбюджетного трансферту.

3. Сільські, селищні та міські (міст районного значення) ради можуть передавати видатки на виконання всіх або частини власних повноважень районній раді чи раді іншої територіальної громади з передачею коштів до відповідного бюджету у вигляді міжбюджетного трансферту.

4. Передача видатків здійснюється за спільним рішенням відповідних рад на договірних засадах. Всі угоди про передачу видатків укладаються до 1 серпня року, що передує плановому.

Стаття 93. Передача видатків на виконання делегованих державних повноважень

1. Передача прав на здійснення видатків на виконання делегованих державних повноважень до бюджетів сіл, селищ, міст районного значення та їх об'єднань може здійснюватися за рішеннями районної або міської (міст республіканського Автономної Республіки Крим чи міст обласного значення) ради з відповідними коштами у вигляді міжбюджетного трансферту.

2. Міські (міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення) ради можуть передати частину видатків на виконання делегованих державних повноважень районній раді з відповідними коштами районному бюджету у вигляді міжбюджетного трансферту. Районні ради можуть передавати частину видатків на виконання делегованих державних повноважень міській раді (міста республіканського Автономної Республіки Крим та міста обласного значення) з відповідними коштами міському бюджету у вигляді міжбюджетного трансферту. Ця передача здійснюється на підставі спільних рішень відповідних рад і укладення договору.

3. Якщо інше не визначено договором, розмір переданих коштів на виконання делегованих державних повноважень має бути пропорційний частці користувачів зазначеними послугами в повній вартості цих послуг, розрахованих за фінансовими нормативами бюджетної забезпеченості для органу влади Автономної Республіки Крим чи органу місцевого самоврядування, який передає ці повноваження.

4. Якщо на території міста (республіканського Автономної Республіки Крим чи міста обласного значення) чи району недостатньо бюджетних установ, які забезпечують надання послуг, визначених пунктом 2 частини першої статті 86 цього Кодексу в обсязі, визначеному фінансовими нормативами бюджетної забезпеченості, обрахований обсяг видатків на фінансування цих послуг враховується при визначенні міжбюджетного трансферту бюджету, з якого утримуються бюджетні установи, що надають ці послуги.

5. Всі угоди про передачу видатків на виконання делегованих державних повноважень укладаються до 1 серпня року, що передує плановому.

Глава 15. РОЗРАХУНОК ВИДАТКІВ, ЩО ВРАХОВУЮТЬСЯ ПРИ ВИЗНАЧЕННІ ОБСЯГУ МІЖБЮДЖЕТНИХ ТРАНСФЕРТІВ

Стаття 94. Фінансові нормативи бюджетної забезпеченості

1. Фінансовий норматив бюджетної забезпеченості використовується для визначення розподілу міжбюджетних трансфертів.

2. Фінансовий норматив бюджетної забезпеченості визначається шляхом ділення загального обсягу фінансових ресурсів, що спрямовуються на реалізацію бюджетних програм, на кількість мешканців чи споживачів соціальних послуг тощо.

3. Загальний обсяг фінансових ресурсів, що спрямовується на виконання бюджетних програм місцевими бюджетами, розподіляється між видами видатків відповідно до пріоритетів бюджетної політики держави.

4. При розрахунку фінансового нормативу бюджетної забезпеченості може передбачатися обсяг нерозподілених видатків, який об'єднує види видатків на ті повноваження, встановлення нормативів по яких є недоцільним.

Стаття 95. Коригуючі коефіцієнти фінансових нормативів бюджетної забезпеченості

1. Фінансові нормативи бюджетної забезпеченості для місцевих бюджетів коригуються коефіцієнтами, що враховують відмінності у вартості надання соціальних послуг залежно від:

1) кількості населення та споживачів соціальних послуг;

2) соціально-економічних, демографічних, кліматичних, екологічних та інших особливостей (з часу їх визначення) адміністративно-територіальних одиниць.

2. Коригуючі коефіцієнти затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Глава 16. МІЖБЮДЖЕТНІ ТРАНСФЕРТИ

Стаття 96. Види міжбюджетних трансфертів

1. Міжбюджетні трансферти поділяються на:

1) дотацію вирівнювання;

2) субвенцію;

3) кошти, що передаються до Державного бюджету України та місцевих бюджетів з інших місцевих бюджетів;

4) інші дотації.

Стаття 97. Трансферти, які надаються з Державного бюджету України місцевим бюджетам

1. У Державному бюджеті України можуть передбачатися такі міжбюджетні трансферти місцевим бюджетам:

1) дотація вирівнювання бюджету Автономної Республіки Крим, обласним бюджетам, бюджетам міст Києва та Севастополя, районним бюджетам та бюджетам міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення;

2) субвенція на здійснення програм соціального захисту;

3) субвенція на компенсацію втрат доходів бюджетів місцевого самоврядування на виконання власних повноважень внаслідок надання пільг, встановлених державою;

4) субвенція на виконання інвестиційних проектів;

5) інші субвенції.

2. У Державному бюджеті України затверджується обсяг дотації вирівнювання та субвенцій окремо для бюджету Автономної Республіки Крим, кожного з обласних бюджетів, бюджетів міст Києва та Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим, міст обласного значення та районних бюджетів, а також коштів, що передаються до Державного бюджету України з місцевих бюджетів, якщо є підстави для надання та отримання відповідних міжбюджетних трансфертів.

Стаття 98. Дотація вирівнювання бюджетам міст Києва та Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим, міст обласного значення і районним бюджетам

1. Дотація вирівнювання бюджетам міст Києва та Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим, міст обласного значення і районним бюджетам визначається як перевищення обсягу видатків, перелік яких визначено статтею 89 цього Кодексу (для бюджетів міст Києва та Севастополя — статтями 88 — 90 цього Кодексу), і який обраховано із застосуванням фінансових нормативів бюджетної забезпеченості та коригуючих коефіцієнтів:

над кошиком доходів бюджетів місцевого самоврядування — для бюджетів міст Києва та Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення;

над доходами, визначеними частиною другою статті 66 цього Кодексу, —для районних бюджетів.

2. Розподіл обсягу міжбюджетних трансфертів, визначених пунктами 1 та 3 частини першої статті 96 цього Кодексу, затвердженого законом про Державний бюджет України, між бюджетами міст Києва та Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим, міст обласного значення і районними бюджетами, визначається на основі формули.

3. Формула розподілу обсягу міжбюджетних трансфертів, визначених пунктами 1 та 3 частини першої статті 96 цього Кодексу, затверджується Кабінетом Міністрів України і повинна враховувати такі параметри:

1) фінансові нормативи бюджетної забезпеченості та коригуючі коефіцієнти до них;

2) кількість мешканців та кількість споживачів соціальних послуг;

3) індекс відносної податкоспроможності відповідного міста чи району;

4) прогнозний показник кошика доходів бюджетів місцевого самоврядування для бюджетів міст Києва та Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення, і прогноз доходів, визначених частиною другою статті 66 цього Кодексу, —для районних бюджетів;

5) коефіцієнт вирівнювання.

4. Обсяг кошика доходів відповідного бюджету визначається із застосуванням індексу відносної податкоспроможності бюджету міста чи району на основі даних про фактичне виконання відповідного бюджету за три останні бюджетні періоди.

5. Індекс відносної податкоспроможності є коефіцієнтом, що визначає рівень податкоспроможності адміністративно-територіальної одиниці у порівнянні з аналогічним середнім показником по Україні у розрахунку на одного мешканця.

6. Для визначення індексу відносної податкоспроможності відповідних бюджетів використовується кошик доходів бюджетів місцевого самоврядування, визначений відповідно до статті 64 цього Кодексу, а також доходи, передбачені пунктами 1, 3—5 частини другої статті 66 цього Кодексу.

7. При визначенні індексу відносної податкоспроможності кошик доходів місцевого самоврядування збільшується на суму втрат у доходах, що виникли внаслідок надання пільг платникам податків згідно з рішеннями Верховної Ради Автономної Республіки Крим та відповідних рад.

8. Індекси відносної податкоспроможності відповідних бюджетів не можуть змінюватися і переглядатися частіше, ніж раз на три роки.

9. Коефіцієнт вирівнювання застосовується до обчисленого за формулою обсягу дотації вирівнювання і визначається в межах від 0,60 до одиниці. При цьому загальний обсяг коштів, на який зменшується сума дотацій вирівнювання, є тотожним загальному обсягу коштів, на який зменшується сума коштів, що передаються до Державного бюджету України з місцевих бюджетів у разі застосування коефіцієнту вирівнювання.

Стаття 99. Дотація вирівнювання бюджету Автономної Республіки Крим та обласним бюджетам

1. Дотація вирівнювання бюджету Автономної Республіки Крим та обласним бюджетам визначається як перевищення обсягу видатків цих бюджетів, перелік яких визначено статтею 90 цього Кодексу, і який обраховано із застосуванням фінансових нормативів бюджетної забезпеченості та коригуючих коефіцієнтів, над прогнозними показниками доходів бюджету Автономної Республіки Крим та обласних бюджетів, що зараховуються до них відповідно до частини першої статті 66 цього Кодексу.

2. Обсяг доходів бюджету Автономної Республіки Крим та обласних бюджетів обчислюється на основі прогнозних показників доходів, що зараховуються до цих бюджетів відповідно до частини першої статті 66 цього Кодексу, із застосуванням індексу відносної податкоспроможності з дотриманням умов його обчислення, визначених частинами п'ятою, сьомою та восьмою статті 98 цього Кодексу.

Стаття 100. Кошти, що передаються до Державного бюджету України з бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів, міських (міст Києва і Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення) бюджетів

1. Якщо прогнозні показники доходів бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів, міських (міст Києва і Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення) бюджетів, визначених відповідно до статей 64 та 66 цього Кодексу, перевищують розрахунковий обсяг видатків відповідного бюджету, обрахований із застосуванням фінансових нормативів бюджетної забезпеченості та коригуючих коефіцієнтів, для такого бюджету встановлюється обсяг коштів, що підлягають передачі до Державного бюджету України.

2. Коефіцієнт вирівнювання застосовується до обчисленого за формулою обсягу коштів, що підлягають передачі до Державного бюджету України, і визначається в межах від 0,60 до одиниці.

Стаття 101. Міжбюджетні трансферти між місцевими бюджетами

1. Міські (міст Києва і Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення) та районні ради можуть передбачати у відповідних бюджетах дотації вирівнювання бюджетам районів у містах, бюджетам сіл, селищ, міст районного значення та їх об'єднань, а також кошти, що передаються з цих бюджетів.

2. Верховна Рада Автономної Республіки Крим та відповідні ради можуть передбачати у відповідних бюджетах такі види міжбюджетних трансфертів:

1) субвенції на утримання об'єктів спільного користування чи ліквідацію негативних наслідків діяльності об'єктів спільного користування;

2) субвенції на виконання власних повноважень територіальних громад сіл, селищ, міст та їх об'єднань;

3) субвенції на виконання інвестиційних проектів;

4) інші субвенції.

Стаття 102. Субвенція з Державного бюджету України місцевим бюджетам на здійснення програм соціального захисту

1. Видатки місцевих бюджетів, передбачені у підпункті «б» пункту 4 частини першої статті 89 цього Кодексу, фінансуються за рахунок субвенцій з Державного бюджету України у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 103. Субвенція на компенсацію втрат доходів бюджетів місцевого самоврядування на виконання власних повноважень внаслідок надання державою податкових пільг

1. Надання державою податкових пільг, що зменшують доходи бюджетів місцевого самоврядування на виконання власних повноважень, має супроводжуватися внесенням змін до закону про Державний бюджет України на поточний бюджетний період, що передбачають надання субвенції на компенсацію відповідних втрат доходів бюджетів місцевого самоврядування.

Стаття 104. Субвенції на утримання об'єктів спільного користування чи ліквідацію негативних наслідків діяльності об'єктів спільного користування

1. Субвенція на утримання об'єктів спільного користування чи ліквідацію негативних наслідків діяльності об'єктів спільного користування надається з одного місцевого бюджету іншому для компенсації цих видатків.

2. Умови утримання об'єктів спільного користування чи ліквідації негативних наслідків діяльності об'єктів спільного користування та надання субвенції визначаються на договірних засадах між надавачем субвенції та її отримувачем.

Стаття 105. Субвенції з Державного бюджету України на виконання інвестиційних проектів

1. Субвенції з Державного бюджету України на виконання інвестиційних проектів надають-

(Закінчення на 12-й стор.).

(Початок на 5—11-й стор.).

ся з Державного бюджету України бюджету Автономної Республіки Крим, обласним бюджетам, бюджетам міст Києва та Севастополя з їх подальшим перерозподілом для бюджетів місцевого самоврядування.

2. Субвенції на виконання інвестиційних проектів надаються на засадах конкурентності між бюджетами місцевого самоврядування та передбачають фінансову участь бюджету отримувача субвенції у здійсненні програми чи проекту. Органи місцевого самоврядування, у яких середньорічний фактичний обсяг видатків на утримання бюджетних установ за три останні бюджетні періоди менший за обсяг, визначений згідно з фінансовими нормативами бюджетної забезпеченості, мають пріоритетне право на отримання субвенції на виконання інвестиційних проектів.

3. Основні засади надання субвенцій визначаються окремим законом, порядок та умови їх надання визначаються Кабінетом Міністрів України, а обсяг субвенцій на наступний бюджетний період визначається законом про Державний бюджет України.

Стаття 106. Субвенції на виконання власних повноважень територіальних громад сіл, селищ, міст та їх об'єднань

1. Субвенції на виконання власних повноважень територіальних громад можуть передбачатися в складі їх бюджетів у разі, якщо інший орган державної влади чи місцевого самоврядування може виконати цю функцію ефективніше.

2. Умови та порядок надання субвенції на виконання власних повноважень територіальних громад визначаються відповідною угодою сторін.

Стаття 107. Субвенції на виконання інвестиційних проектів з місцевих бюджетів

1. Субвенції на виконання інвестиційних проектів надаються з одного місцевого бюджету іншому на підставі договору між надавачем субвенції та її отримувачем.

Стаття 108. Порядок надання міжбюджетних трансфертів

1. Дотація вирівнювання та субвенції з Державного бюджету України місцевим бюджетам перераховуються з рахунків Державного бюджету України органами Державного казначейства України бюджету Автономної Республіки Крим, обласним бюджетам, бюджетам міст Києва і Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення і районним бюджетам. Перерахування коштів, що передаються до Державного бюджету України з бюджету Автономної Республіки Крим, бюджетів міст Києва і Севастополя, бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення, районних і обласних бюджетів, забезпечується відповідними органами Державного казначейства України.

2. Порядок перерахування дотації вирівнювання та субвенцій з Державного бюджету України місцевим бюджетам, коштів, що передаються до Державного бюджету України з місцевих бюджетів, а також порядок перерахування міжбюджетних трансфертів між місцевими бюджетами визначаються Кабінетом Міністрів України і повинні забезпечувати своєчасність, рівномірність, гарантованість та повноту перерахування трансфертів.

Розділ V
КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ БЮДЖЕТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА БЮДЖЕТНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Глава 17. КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ БЮДЖЕТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Стаття 109. Повноваження Верховної Ради України по контролю за дотриманням бюджетного законодавства

1. До повноважень Верховної Ради України належить контроль за дотриманням бюджетного законодавства на кожній стадії бюджетного процесу.

2. Комітети Верховної Ради України беруть участь у підготовці до розгляду Верховною Радою України проекту закону про Державний бюджет України, готують і попередньо розглядають питання щодо контролю за виконанням та звіту про виконання Державного бюджету України в частині, що віднесена до компетенції комітетів.

3. До повноважень Верховної Ради України по контролю за дотриманням бюджетного законодавства належить:

1) заслуховування звітів про стан виконання Державного бюджету України, в тому числі заслуховування звітів розпорядників бюджетних коштів про використання коштів Державного бюджету України;

2) контроль за використанням коштів резервного фонду державного бюджету.

4. До повноважень Комітету Верховної Ради України з питань бюджету по контролю за дотриманням бюджетного законодавства належить:

1) контроль за відповідністю поданого Кабінетом Міністрів України проекту закону про Державний бюджет України Основним напрямам бюджетної політики на наступний бюджетний період та підготовка відповідного висновку;

2) контроль за відповідністю законопроектів, поданих на розгляд Верховної Ради України, бюджетному законодавству.

Стаття 110. Повноваження Рахункової палати по контролю за дотриманням бюджетного законодавства

1. До повноважень Рахункової палати по контролю за дотриманням бюджетного законодавства належить здійснення контролю за:

1) використанням коштів Державного бюджету України відповідно до закону про Державний бюджет України;

2) утворенням, обслуговуванням і погашенням державного боргу України;

3) ефективністю використання та управління коштами Державного бюджету України;

4) використанням бюджетних коштів у частині фінансування повноважень місцевих державних адміністрацій та делегованих місцевому самоврядуванню повноважень органів виконавчої влади по доходах і видатках.

Стаття 111. Повноваження Міністерства фінансів України по контролю за дотриманням бюджетного законодавства

1. Міністерство фінансів України здійснює контроль за дотриманням бюджетного законодавства на кожній стадії бюджетного процесу як стосовно державного бюджету, так і місцевих бюджетів, якщо інше не передбачено законодавством України.

Стаття 112. Повноваження Державного казначейства України по контролю за дотриманням бюджетного законодавства

1. Державне казначейство України:

1) здійснює бухгалтерський облік всіх надходжень та витрат Державного бюджету України;

2) встановлює єдині правила ведення бухгалтерського обліку та складання звітності про виконання бюджетів, кошторисів, видає інструкції з цих питань та здійснює контроль за їх дотриманням;

3) здійснює контроль за відповідністю платежів взятим зобов'язанням та бюджетним асигнуванням.

Стаття 113. Повноваження органів Державної контрольно-ревізійної служби України за дотриманням бюджетного законодавства

1. Органи Державної контрольно-ревізійної служби України здійснюють контроль за:

1) цільовим та ефективним використанням коштів державного бюджету і місцевих бюджетів;

2) цільовим використанням і своєчасним поверненням кредитів, одержаних під гарантію Кабінету Міністрів України;

3) порядком ведення бухгалтерського обліку та достовірністю звітності про виконання Державного бюджету України та місцевих бюджетів, кошторисів.

2. Державна контрольно-ревізійна служба України щомісячно надає Верховній Раді України та Міністерству фінансів України узагальнені результати звітів про проведені перевірки.

Стаття 114. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим та відповідних рад по контролю за дотриманням бюджетного законодавства

1. Верховна Рада Автономної Республіки Крим та відповідні ради у сфері контролю за дотриманням бюджетного законодавства здійснюють:

1) контроль за виконанням рішення відповідної ради про бюджет;

2) інші повноваження, передбачені цим Кодексом та законом про Державний бюджет України.

Стаття 115. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій та виконавчих органів відповідних рад по контролю за дотриманням бюджетного законодавства

1. Контроль за відповідністю бюджетному законодавству України показників затверджених бюджетів, бюджетного розпису та кошторисів бюджетних установ здійснюється:

1) Радою міністрів Автономної Республіки Крим — стосовно бюджетів міст республіканського значення та районних бюджетів Автономної Республіки Крим;

2) обласними державними адміністраціями — стосовно районних та міських (міст обласного значення) бюджетів;

3) міськими державними адміністраціями в містах Києві та Севастополі — стосовно районних у цих містах бюджетів;

4) районними державними адміністраціями — стосовно міських (міст районного значення), сільських, селищних та їх об'єднань бюджетів;

5) виконавчими органами міських рад — стосовно бюджетів районів у місті, сільських, селищних чи міст районного значення, що входять до складу цих міст.

Глава 18. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА БЮДЖЕТНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Стаття 116. Поняття бюджетного правопорушення

1. Бюджетним правопорушенням визнається недотримання учасником бюджетного процесу встановленого цим Кодексом та іншими нормативно-правовими актами порядку складання, розгляду, затвердження, внесення змін, виконання бюджету чи звіту про виконання бюджету.

Стаття 117. Підстави для призупинення бюджетних асигнувань

1. Міністерство фінансів України, Державне казначейство України, Державна контрольно-ревізійна служба України, місцеві фінансові органи, голови виконавчих органів міських міст районного значення, селищних та сільських рад, головні розпорядники бюджетних коштів у межах своїх повноважень можуть призупиняти бюджетні асигнування у разі:

1) несвоєчасного і неповного подання звітності про виконання бюджету;

2) невиконання вимог щодо бухгалтерського обліку, складання звітності та внутрішнього фінансового контролю за бюджетними коштами і недотримання порядку перерахування цих коштів;

3) подання недостовірних звітів та інформації про виконання бюджету;

4) порушення розпорядниками бюджетних коштів вимог щодо прийняття ними бюджетних зобов'язань;

5) нецільового використання бюджетних коштів.

Стаття 118. Заходи, що застосовуються до розпорядників та одержувачів бюджетних коштів за вчинені ними бюджетні правопорушення

1. У разі виявлення бюджетного правопорушення Міністерство фінансів України, Державне казначейство України, органи Державної контрольно-ревізійної служби України, місцеві фінансові органи, голови виконавчих органів міських міст районного значення, селищних та сільських рад і головні розпорядники бюджетних коштів у межах своєї компетенції можуть вчиняти такі дії щодо тих розпорядників бюджетних коштів та одержувачів, яким вони довели відповідні бюджетні асигнування:

1) застосування адміністративних стягнень до осіб, винних у бюджетних правопорушеннях відповідно до закону;

2) зупинення операцій з бюджетними коштами.

2. Накладення на особу заходу стягнення за бюджетне правопорушення не звільняє її від відшкодування заподіяної таким правопорушенням матеріальної шкоди в порядку, встановленому законом.

Стаття 119. Нецільове використання бюджетних коштів

1. Нецільове використання бюджетних коштів, тобто витрачання їх на цілі, що не відповідають бюджетним призначенням, встановленим законом про Державний бюджет України чи рішенням про місцевий бюджет, виділеним бюджетним асигнуванням чи кошторису, має наслідком зменшення асигнувань розпорядникам бюджетних коштів на суму коштів, що витрачені не за цільовим призначенням, і притягнення відповідних посадових осіб до дисциплінарної, адміністративної чи кримінальної відповідальності у порядку, визначеному законами України.

2. У разі нецільового використання бюджетних коштів, отриманих у вигляді субвенції, зазначені кошти підлягають обов'язковому поверненню до відповідного бюджету у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Відповідні посадові особи притягаються до відповідальності згідно з законом.

Стаття 120. Зупинення операцій з бюджетними коштами

1. Зупинення операцій з бюджетними коштами полягає у зупиненні будь-яких операцій по здійсненню платежів з рахунку порушника бюджетного законодавства. Механізм зупинення операцій з бюджетними коштами визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Зупинення операцій з бюджетними коштами можливе на термін до тридцяти днів, якщо інше не передбачено законом.

Стаття 121. Відповідальність за бюджетні правопорушення

1. Особи, винні у порушенні бюджетного законодавства, несуть цивільну, дисциплінарну, адміністративну або кримінальну відповідальність згідно з законами України.

2. Бюджетне правопорушення, вчинене розпорядником чи одержувачем бюджетних коштів, може бути підставою для притягнення до відповідальності згідно з законом його керівника чи інших відповідальних посадових осіб, залежно від характеру вчинених ними діянь.

3. Посадові особи органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, а також підприємств, установ та організацій, які вчинили бюджетне правопорушення, несуть передбачену законом цивільно-правову відповідальність згідно з законом незалежно від накладення передбачених цим Кодексом заходів стягнення на розпорядника чи одержувача бюджетних коштів.

Стаття 122. Відповідальність органів місцевого самоврядування за порушення бюджетного планування

1. У разі порушення вимог цього Кодексу та закону про Державний бюджет України щодо формування відповідного бюджету в частині державних делегованих повноважень Кабінету Міністрів України надається право протягом місяця з дня прийняття рішення про обласний бюджет, бюджети міст Києва та Севастополя призупиняти дію цього рішення з одночасним зверненням до суду. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації наступного дня після підписання Головою Верховної Ради Автономної Республіки Крим чи відповідної ради рішення про місцевий бюджет або внесення до нього змін надсилають його Міністерству фінансів України.

2. У разі порушення вимог щодо формування бюджету згідно з цим Кодексом та законом про Державний бюджет України в частині державних делегованих повноважень Голові Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голові обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій надається право протягом місяця з дня прийняття рішення про районний, міський (міст республіканського Автономної Республіки Крим чи міст обласного значення), районний у містах Києві та Севастополі бюджети призупинити дію рішення про відповідний бюджет з одночасним зверненням до суду. Районні державні адміністрації, виконавчі органи міських (міст республіканського Автономної Республіки Крим і міст обласного значення) та районних рад у містах наступного дня після підписання керівником відповідної ради рішення про місцевий бюджет або внесення до нього змін надсилають його Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, виконавчим органам міських рад.

3. У разі порушення вимог щодо формування бюджету згідно з цим Кодексом, законом про Державний бюджет України чи рішенням районної чи міської (міста республіканського Автономної Республіки Крим та міст обласного значення) ради про бюджет в частині державних делегованих повноважень голові районної державної адміністрації, голові виконавчого органу міської (міста республіканського Автономної Республіки Крим чи міста обласного значення) ради надається право протягом місяця з дня прийняття рішення про міський (міст районного значення), сільський, селищний та районний у місті бюджети призупиняти дію рішення про відповідний бюджет з одночасним зверненням до суду. Виконавчі органи міських міст районного значення, сільської, селищної, районної у місті ради наступного дня після підписання керівником рішення про відповідний бюджет або внесення до нього змін надсилає його районній державній адміністрації чи виконавчому органу міської (міста республіканського Автономної Республіки Крим чи міста обласного значення) ради.

4. У разі призупинення рішення про місцевий бюджет видатки з нього здійснюються у порядку, визначеному статтею 79 цього Кодексу.

Стаття 123. Відповідальність органів Державного казначейства України

1. Органи Державного казначейства України відповідно до закону несуть відповідальність за невиконання вимог щодо ведення бухгалтерського обліку та складання звітності про виконання бюджетів.

2. Керівники органів Державного казначейства України несуть персональну відповідальність у разі вчинення ними бюджетного правопорушення та невиконання вимог щодо казначейського обслуговування бюджетів, встановлених цим Кодексом.

Стаття 124. Порядок накладення стягнення за бюджетні правопорушення

1. Передбачені цим Кодексом стягнення за бюджетні правопорушення накладаються за рішенням Міністра фінансів України, керівника органу Державного казначейства України, керівника органу Державної контрольно-ревізійної служби України, Міністра фінансів Автономної Республіки Крим, керівника місцевого фінансового органу, голови виконавчого органу міської міста районного значення, селищної та сільської ради.

2. Рішення про накладення стягнення за бюджетне правопорушення приймається особами, визначеними в частині першій цієї статті, на підставі протоколу про бюджетне правопорушення або акта ревізії та доданих до нього документів.

3. Рішення про накладення заходу стягнення за бюджетне правопорушення набирає чинності з дня його підписання і підлягає негайному виконанню.

4. Форма, порядок складання та передачі за належністю протоколу про бюджетне правопорушення встановлюється Міністерством фінансів України.

Стаття 125. Оскарження рішення про накладення стягнення за бюджетне правопорушення

1. Рішення про накладення стягнення за бюджетне правопорушення може бути оскаржене у порядку, встановленому законом. Рішення може бути оскаржене в органі, що його виніс, або в суді протягом 10 днів з дня його винесення, якщо інше не передбачено законом.

2. Оскарження рішення про накладення стягнення за бюджетне правопорушення не зупиняє виконання зазначеного рішення.

3. У разі визнання судом рішення про накладення заходу стягнення за бюджетне правопорушення повністю чи в частині незаконним особі, щодо якої воно було винесене, перераховуються недоотримані бюджетні кошти та поновлюються інші обмежені таким рішенням її права.

4. Рішення суду може бути оскаржене у порядку, встановленому законом.

Розділ VI
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Кодекс набирає чинності з дня його опублікування, а статті 16, 29-31, 49, 61, 63-72, 77, 78, 83-85, 87-91, 97, 102-107 — з 1 січня 2002 року.

2. З набранням чинності цим Кодексом інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить йому.

3. Протягом п'яти років після набрання чинності цим Кодексом може застосовуватися міжбюджетний трансферт з Державного бюджету України на зменшення фактичних диспропорцій між місцевими бюджетами через нерівномірність мережі бюджетних установ. Розмір цього міжбюджетного трансферту встановлюється в таких пропорціях:

1) перший рік — 5 відсотків від загального обсягу дотації вирівнювання з Державного бюджету України місцевим бюджетам;

2) другий рік — 4 відсотки від загального обсягу дотації вирівнювання з Державного бюджету України місцевим бюджетам;

3) третій рік — 3 відсотки від загального обсягу дотації вирівнювання з Державного бюджету України місцевим бюджетам;

4) четвертий рік — 2 відсотки від загального обсягу дотації вирівнювання з Державного бюджету України місцевим бюджетам;

5) п'ятий рік — 1 відсоток від загального обсягу дотації вирівнювання з Державного бюджету України місцевим бюджетам.

4. При розробці проектів законів про Державний бюджет України на 2002 рік та 2003 рік індекси відносної податкоспроможності розраховуються щороку. Положення частини восьмої статті 98 цього Кодексу застосовуються для розрахунків обсягів місцевих бюджетів при розробці проекту закону про Державний бюджет України на 2004 рік.

5. Розробити та внести на розгляд Верховної Ради України проект закону України про державний контроль за дотриманням бюджетного законодавства та відповідальність за бюджетні правопорушення.

6. Кабінету Міністрів України:

1) протягом шести місяців підготувати та внести на розгляд до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із цим Кодексом, у тому числі про зміни до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» у частині визначення бюджетних установ неприбутковими;

2) протягом шести місяців привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Кодексом та забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади прийнятих ними нормативно-правових актів у відповідність з цим Кодексом;

3) протягом року забезпечити прийняття центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів відповідно до цього Кодексу, в тому числі необхідних інструкцій, правил;

4) протягом двох років відповідно до цього Кодексу підготувати та внести на розгляд до Верховної Ради України законопроект про врегулювання міжбюджетних відносин на рівні села, селища, міста районного значення та району;

5) до 1 березня 2002 року забезпечити у порядку, визначеному законом, передачу бюджетних установ відповідно до розмежування видатків між бюджетами, визначеного цим Кодексом.

7. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про бюджетну систему України» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 1, ст.1, № 50, ст.705; Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 26, ст.277; 1995 р., № 26, ст.195; 1996 р., № 27, ст.126; 1998 р., № 11-12, ст.43; 2000 р., № 8, ст.51, № 35, ст.282).

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
21 червня 2001 року.
№ 2542-III.

ЗВІТНІСТЬ АКЦІОНЕРНОГО СХІДНО-УКРАЇНСЬКОГО БІРЖОВОГО БАНКУ "ГРАНТ" (м. Харків) на 1 липня 2001 року

Звіт про прибутки та збитки

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	
1.1.	Процентний дохід	5 745
1.2.	Процентні витрати	-5 672
1.	**Чистий процентний дохід**	**73**
2.1.	Комісійний дохід	2 640
2.2.	Комісійні витрати	-102
2.	**Чистий комісійний дохід**	**2 538**
3.	Дивідендний дохід	0
4.	Чистий торговельний дохід	328
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0
6.	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані й дочірні установи та інших інвестицій	0
7.	Інший операційний дохід	137
8.	**Операційний дохід**	**3 076**
9.	Загальноадміністративні витрати	-2 070
10.	Витрати на персонал	-947
11.	**Прибуток від операцій**	**59**
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	134
13.	**Прибуток до оподаткування**	**193**
14.	Податок на прибуток	-37
15.	**Прибуток після оподаткування**	**156**
16.	Непередбачені доходи/витрати	0
17.	**Чистий прибуток/збиток банку**	**156**

Балансовий звіт

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	
	АКТИВИ	
1.	Кошти та залишки в НБУ	9 227
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0
3.	Кошти в інших банках	6 109
4.	Цінні папери на продаж	57
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	48 929
6.	Інвестиційні цінні папери	578
7.	Довгострокові вкладення до асоційованих та дочірніх компаній	35
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	10 110
9.	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0
10.	Нараховані доходи до отримання	300
11.	Інші активи	488
12.	***Усього активів***	***75 833***
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
13.	Кошти банків	5 000
14.	Кошти клієнтів	44 880
15.	Інші депозити	0
16.	Боргові цінні папери емітовані банком	100
17.	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0
18.	Нараховані витрати до сплати	96
19.	Інші зобов'язання	1 180
20.	***Усього зобов'язань***	***51 256***
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
21.	Статутний капітал	9 000
22.	Капіталізовані дивіденди	7
23.	Акції, викуплені у акціонерів	0
24.	Емісійні різниці	0
25.	Резерви	2 948
26.	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	7 129
27.	Нерозподілений прибуток	5 493
28.	**Усього власного капіталу**	**24 577**
29.	***Усього пасивів***	***75 833***

Объединенный коммерческий банк

Бухгалтерский баланс (тыс.гривень)	01.07.01	01.01.01
АКТИВ		
Касса и корр.счет в НБУ	24626,7	12374,8
Корр.счета в других банках	5137,2	13102,2
Ценные бумаги на продажу	0,0	4915,0
Кредиты под задолженность Клиентов	40333,5	28198,8
Инвестиционные ценные бумаги	2158,8	2221,0
Основные средства и нематериальные активы	3488,2	4933,6
Начисленные доходы к получению	5002,6	4485,6
Другие активы	18488,7	8744,0
Всего актив	**99235,7**	**78975,0**
ПАССИВ		
Средства банков	2173,2	3926,9
Средства клиентов	74159,1	54597,2
Начисленные расходы к оплате	413,9	454,7
Прочие обязательства	719,7	4483,0
Всего пассив	**77465,9**	**63461,8**
АКЦИОНЕРНЫЙ КАПИТАЛ		
Уставной фонд	19414,5	13365,6
Акции,выкупленные у акционеров	-375,0	-300,0
Финансовый результат текущего года	**282,7**	**294,7**
Резервы	176,4	161,4
Переоценка основных средств	25,6	25,6
Нераспределенная прибыль	2245,6	1965,9
Акционерный капитал всего	**21769,8**	**15513,2**
Акционерный капитал и обязательства	**99235,7**	**78975,0**

Председатель Правления **Нефед Р.Б.**
Главный бухгалтер **Кинева Л.Н.**

Отчет о прибылях и убытках (тыс.гривень)	01.07.01	01.01.01
1.1. Процентный доход	**5608,6**	**9575,0**
1.2. Процентный расход	-4480,7	-7906,1
1. Чистый процентный доход	1127,9	1669,0
2.1. Комиссионный доход	1293,3	2084,5
2.2. Комиссионные расходы	-443,9	-764,0
2. Чистый комиссионный доход	849,5	1320,5
3. Дивидентный доход	0,0	1,7
4. Чистый торговый доход	1460,8	2904,1
5. Прибыль/убытки от инвестиционных ценный бумаг	324,4	0,0
7. Прочий операционный доход	300,5	83,9
8. Операционный доход	4063,1	5979,1
9. Общеадминистративные расходы	-1712,6	-3239,4
10. Расходы на персонал	-1167,3	-1572,8
11. Прибыль от операций	1183,2	1166,8
12. Расходы на безнадежную и сомнительную задолженность	-897,5	-770,4
13. Прибыль до налогообложения	285,7	396,5
14. Налог на прибыль	0,0	-100,0
15. Прибыль после налогообложения	285,7	296,5
16. Непредвиденные доходы/расходы	-2,9	-1,8
17. Чистая прибыль/убыток банка	**282,7**	**294,7**

Председатель Правления **Нефед Р.Б.**
Главный бухгалтер **Кинева Л.Н.**

Балансовий звіт АБ "Банк регіонального розвитку" на 1 липня 2001 року

(тис.грн.)

Найменування статті	01.07.01	01.01.01
Активи		
Кошти та залишки у НБУ	37 111	8 103
Кошти в інших банках	44 456	23 036
Кредити та заборгованіст клієнтів	30 958	29 223
Інвестиційні цінні папери	7 758	4 202
Основні засоби та нематеріальні активи	2 782	1 801
Нараховані доходи до отримання	1 117	840
Інші активи банку	2 450	618
Усього активів	**126 632**	**67 823**
Зобов'язання		
Кошти інших банків	10 620	2 700
Кошти клієнтів	89 298	48 806
Боргові цінні папери, емітовані банком	0	630
Нараховані витрати до сплати	127	51
Інші зобов'язання	5 703	134
Усього зобов'язань	**105 748**	**52 321**
Власний капітал		
Статутний капітал	18 803	14 103
Резерви	125	89
Нерозподілений прибуток	1 956	1 310
Усього власного капіталу	**20 884**	**15 502**
Усього пасивів	**126 632**	**67 823**

Звіт про прибутки та збитки АБ "Банк регіонального розвитку" на 1 липня 2001 року

Статті	01.07.01
Процентний дохід	5907
Процентні витрати	1960
Чистий процентний дохід	3947
Комісійний дохід	1280
Комісійні витрати	196
Чистий комісійний дохід	1084
Чистий торговельний дохід	257
Інший операційний дохід	1
Операційний дохід	5289
Загальноадміністративні витрати	2182
Витрати на персонал	1215
Всього інших витрат	3397
Відрахування у резерви	887
Прибуток до оподаткування	1005
Податок на прибуток	323
Прибуток після оподаткування	682
Чистий прибуток/збиток банку	682

ПОВІДОМЛЕННЯ

Філія «Київська Ресурсна Палата» Товарної біржі «Західно-Українська біржа нерухомості» у відповідності до укладених угод ФДМУ, ДПА та ліквідаційними комісіями організовує та проводить торги з продажу (закупівлі) на конкурсних засадах такого майна:

1. Конденсатори, мікросхеми та кульки початковою вартістю з ПДВ 76 286,53 грн.

Продавець — Ліквідаційна комісія ВО «Київський радіозавод».

Час проведення торгів - щочетверга.

2. Автотранспортні засоби та сільгосптехніка початковою вартістю 38 120 грн. (з ПДВ), що знаходиться за адресою: Київська обл., Бориспільский р-н, с. Кірово.

Час проведення торгів — щочетверга.

3. Вагони поштового типу 61-505 в кількості 52 шт. загальною вартістю 1 172 597 грн. з ПДВ.

Продавець — Українське державне підприємство поштового зв'язку «Укрпошта».

Час проведення торгів — щовівторка.

Гарантійний внесок — 5%. Час проведення торгів: о 14-00.

Місце проведення торгів: м. Київ, Музейний провулок, 10, (044) 293-13-25, 293-82-68.

Оголошення в газеті «Голос України» від 13 липня 2001 р., про банкрутство підприємства ВАТ Генічеський рибоконсервний завод, правління Рибопромислового кооперативу ім. Ольшанського просить вважати помилковим.

Господарчий суд Харківської обл. (61022, м. Харків, Свободи 5, Держпром, 8-й під.) порушив провадження у справі № 7676/2-32 про банкрутство приватного підприємства комерційно-індустріальної фірми «Астрон» (м. Харків, вул. Космічна, 21а), п/р 26009001687 в АКРБ «Регіон банк», МФО 351254. Розпорядник майна Паркулаб Володимир Григорович.

Дочірнє підприємство «Вапнярка-постач»,
ідентифікаційний код 30006279,
повідомляє про свою ліквідацію.
Претензії приймаються
протягом 2-х місяців за адресою:
Вінницька область, смт. Вапнярка, вул. Леніна, 231.

ВАТ «Київський завод «Граніт»

повідомляє, що позачергові збори акціонерів відбудуться 17 вересня 2001 року о 15 годині в актовому залі заводу.

Реєстрація акціонерів починається з 14.00.

Порядок денний:

1. Прийняття нової редакції Статуту Товариства.

2. Прийняття внутрішніх положень Товариства:

положення про Спостережну Раду;
положення про Правління;
положення про ревізійну комісію;
положення про загальні збори.

3. Затвердження незалежного реєстратора.

Акціонерний комерційний банк ПРИКАРПАТТЯ

Балансовий звіт

Найменування статті	Залишок на 01 липня 2001 р., тис. грн.
Активи	
Кошти та залишки в НБУ	7518
Кошти в інших банках	16192
Цінні папери на продаж	19
Кредити та заборгованість клієнтів	34050
Інвестиційні цінні папери	121
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	4
Основні засоби та нематеріальні активи	9932
Нараховані доходи до отримання	450
Інші активи	1963
Всього, активи	**70249**
Зобов'язання	
Кошти банків	7000
Кошти клієнтів	50560
Нараховані витрати до сплати	287
Інші зобов'язання	346
Всього, зобов'язання	**58193**
Власний капітал	
Статутний капітал	7840
Резерви	365
Переоцінка основних засобів	2616
Нерозподілений прибуток	1235
Всього, власний капітал	**12056**
Всього, пасиви	**70249**

Звіт про прибутки та збитки

Найменування статті	Залишок на 01 липня 2001 р., тис. грн.
Процентний дохід	*4366*
Процентні витрати	*-3391*
Чистий процентний дохід	975
Комісійний дохід	*1124*
Комісійні витрати	*-102*
Чистий комісійний дохід	1022
Дивідендний дохід	0
Чистий торговельний дохід	211
Інший операційний дохід	36
Операційний дохід	**2244**
Загальноадміністративні витрати	-818
Витрати на персонал	-728
Прибуток від операцій	**698**
Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-402
Прибуток до оподаткування	**296**
Податок на прибуток	-13
Прибуток після оподаткування	**283**
Непередбачені доходи/витрати	0
Чистий прибуток/збиток банку	**283**

Голова Правління **Б.Т.Заріцький**
Головний бухгалтер **М.В.Марціновська**

21 вересня 2001 року о 12 годині відбудуться позачергові загальні збори акціонерів **ВАТ СКТБ «Комплекс»** за адресою: м. Київ, вул. Святошинська, 34 (приміщення актового залу) реєстрація з 9.00 годин.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати діяльності Товариства за 1999-2000 р. і перспективи розвитку на 2001 р.
2. Звіт Спостережної Ради.
3. Звіт ревізійної комісії ВАТ за 1999 і 2000 р.
4. Перевибори членів і кандидатів у члени Спостережної Ради ВАТ.
5. Перевибори членів і кандидатів у члени ревізійної комісії ВАТ.
6. Перевибори членів Правління, Голови Правління ВАТ.
7. Внесення змін і доповнень у Статут ВАТ СКТБ «Комплекс».
8. Про звернення в правоохоронні органи для перевірки законності та дотримання прав держави та інших акціонерів при відчуженні активів Правління ВАТ СКТБ «Комплекс».

Зведений балансовий звіт КБ (з даних 02 файлу)

на 1 липня 2001 року
Форма №11.03
165 «МТ-БАНК» Кременчук

Статті балансу	На початок року 01-01-2001р.	Усього 01-07-2001р.	Резиденти НВ	Резиденти ВКВ	Резиденти НКВ	Нерезиденти НВ	Нерезиденти ВКВ	Нерезиденти НКВ
АКТИВИ	32055207199	32527317773	13354626126	12981872193	-43109594	0	6015202247	21 8726801
Готівкові кошти	559203718	573147969	274381206	291594305	7172458	0	0	0
Банківські метали	0	0	0	0	0	0	0	0
Дорожні та інші чеки	923865	699764	0	699764	0	0	0	0
Кошти в НБУ	2743743546	1492575465	1492575465	0	0	0	0	0
Кошти в інших банках	6844070898	4408009236	0	0	0	0	4240405472	167603764
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	6282990	6230223	6230223	0	0	0	0	0
у т. ч. цінні папери, емітовані НБУ	0	0	0	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення казначейських ЦП	0	0	0	0	0	0	0	0
Нетто: казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	6282990	6230223	6230223	0	0	0	0	0
Депозити та кредити в інших банках	1282703006	2912474274	200000000	888162000	0	0	1773656666	50655608
Резерв під заборгованість інших банків	42781471	756034448	4000000	701378840	50655608	0	0	0
Нетто: депозитів, кредитів в інших банках	1239921535	2156439826	196000000	186783160	-50655608	0	1773656666	50655608
Цінні папери в портфелі банку на продаж	402850000	1160692364	1160692364	0	0	0	0	0
Резерв під знецінення ЦП на продаж	402850000	409206165	409206165	0	0	0	0	0
Нетто: цінних паперів в портфелі банку на продаж	0	751486199	751486199	0	0	0	0	0
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції•	911213375	906277429	905810000	0	0	0	0	467429
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції•	878768066	675779134	675779134	0	0	0	0	0
Нетто: цінних паперів на інвестиції•	32445309	230498295	230030866	0	0	0	0	467429
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	18250120926	19593728079	7183219961	12410508118	0	0	0	0
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	897190687	418499201	228652437	189846764	0	0	0	0
Нетто: кредитів та фінансового лізингу (оренда), які надані клієнтам	17352930239	19175228878	6954567524	12220661354	0	0	0	0
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	5000000	9919382	9919382	0	0	0	0	0
Основні засоби та нематеріальні активи	3018289884	3371131331	3371131331	0	0	0	0	0
Зношення основних засобув та нематеріальних активів	432491165	634061790	634061790	0	0	0	0	0
Нетто: основні засоби та нематеріальні активи	2585798719	2737069541	2737069541	0	0	0	0	0
Нараховані доходи до отримання	422739658	339457084	198374464	139568955	373556	0	1140109	0
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	0	4718109	4718109	0	0	0	0	0
Нетто: нараховані доходи до отримання	422739658	334738975	193656355	139568955	373556	0	1140109	0
Інші активи	262168928	652555798	509991143	142564655	0	0	0	0
Резерв під можливі витрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	22206	1281778	1281778	0	0	0	0	0
Нетто: інші активи	262146722	651274020	508709365	142564655	0	0	0	0
СУКУПНІ АКТИВИ	32055207199	32527317773	13354626126	12981872193	-43109594	0	60152 02247	218726801
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	21625890491	20860502020	5034900990	15655580836	170020194	0	0	0
Кошти банків	0	0	0	0	0	0	0	0
Депозити та кредити банків	0	81000000	81000000	0	0	0	0	0
у т. ч. кредити, отримані від НБУ	0	0	0	0	0	0	0	0
Кошти клієнтів	21018606587	20153566171	4486856148	15496689829	170020194	0	0	0
Інші депозити	0	0	0	0	0	0	0	0
Боргову цінні папери, емітовані банком	0	0	0	0	0	0	0	0
Кредити, отримані від міжнародних фінансових організацій	0	0	0	0	0	0	0	0
Субординована заборгованість	0	0	0	0	0	0	0	0
Нараховані витрати до сплати	21506354	32571509	8250502	24321007	0	0	0	0
Інші зобов'язання	585777550	593364340	458794340	134570000	0	0	0	0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	21625890491	20860502020	5034900990	15655580836	170020194	0	0	0
КАПІТАЛ	10429316708	11666815753	11666815753	0	0	0	0	0
Статутний капітал	5015017000	5435402000	5435402000	0	0	0	0	0
Зареєстрований статутний капітал банку	5015017000	5435402000	5435402000	0	0	0	0	0
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0	0	0	0	0	0	0
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	5015017000	5435402000	5435402000	0	0	0	0	0
Капіталізовані дивіденди	0	0	0	0	0	0	0	0
Викуплену власну акцу•	0	0	0	0	0	0	0	0
Результат минулих років	1455178081	2163786795	2163786795	0	0	0	0	0
Прибуток минулого року, що очікуї затвердження	0	0	0	0	0	0	0	0
Збитки минулого року, що очікують затвердження	0	0	0	0	0	0	0	0
Емісійні різниці	0	0	0	0	0	0	0	0
Загальні резерви	2399507714	2541904199	2541904199	0	0	0	0	0
Результат поточного року	1559613913	1525722759	1525722759	0	0	0	0	0
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	10429316708	11666815753	11666815753	0	0	0	0	0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	32055207199	32527317773	16701716743	15655580836	170020194	0	0	0
Активи-пасиви (має бути 0)	0	0	-3347090617	-2673708643	-213129788	0	6015202247	218726801
Активи №№ 380,390,391,392	7659873267	6877467748	4448012914	2406271601	23183233	0	0	0
Пасиви №№ 380,390,391,392	7659873267	6877467748	1100911922	5747775581	28780245	0	0	0
Доходи №№ 608,618,638,648	831153450	538162460	538162460	0	0	0	0	0
Витрати №№ 708,718,738,748	831153450	538162460	538162460	0	0	0	0	0
Різниця (має бути 0)	0	0	10375	-6015212623	-218726800	0	6015202247	218726801

Звіт про прибутки та збитки КБ

на 1 липня 2001 року
Форма №2.01
165 «МТ-БАНК» Кременчук

(коп.)

Символ	Стаття доходів	Усього
	Доходи	3043942633
60	Процентні доходи	2369316079
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	203268340
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської• діяльності	2155264794
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	4952710
605	Процентні доходи за цінними паперами	567955
609	Інші процентні доходи	5262280
61	Комісійні доходи	728056506
610	Комісійні доходи за операціями з банками	1111642
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	726944864
62	Результат від торговельних операцій	-100408819
63	Інші банківські операційні доходи	38129461
639	Інші банківські операційні доходи	38129461
6397	Штрафи, пені, що отримані за банк. операціями	545283
64	Інші небанківські операційні доходи	8849406
649	Інші небанківські операційні доходи	8849406
6497	Штрафи, пені, що отримані за госп. операціями	1084446

	Витрати	1518219874
70	Процентні витрати	154037626
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	620440
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господарської• діяльності	65387093
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	88030093
71	Комісійні витрати	30953533
710	Комісійні витрати	30953533
73	Інші банківські операційні витрати	184674931
739	Інші банківські операційні витрати	184674931
7397	Штрафи, пені, що сплачені за банк. операціями	85000
74	Інші небанківські операційні витрати	783817502
740	Витрати на утримання персоналу	371182380
7400	Основна і додаткова заробітна плата	293321699
7401	Внески на державне соціальне страхування	67352579
74011	з них: збір на соц. страхув. на випадок безробіття	3437437
7403	Матеріальна допомога та ін. соц. виплати	10482738
741	Сплата податків та інших обов'язкових платежів крім податку на прибуток	5285850
7411	Податок на землю	600000
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежів крім податку на прибуток	4685850
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	239532667
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	27954529
7421	Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	9724679
7423	Амортизація	201853459
743	Інші експлутаційні та господарські витрати	63446554
744	Витрати на телекомунікації	54539290
745	Супутні небанківські операційні витрати	33650504
749	Інші небанківські операційні витрати	16180257
7497	Штрафи, пені, що сплачені за госп. операціями	220
77	Відрахування в резерви та списання безнадійних активів	56668719
770	Відрахування у резерви	50431853
772	Відрахування в резерви пуд сумнувну	6236866
	Прибуток (збиток) до сплати податку	1833790322
79	Податок на прибуток	308067563
	Чистий прибуток (збиток)	1525722759

Баланс АБ «Муніципальний» на 1 липня 2001 року

(тис. грн)

Рядок	Найменування статті	01-07-2001р.	01-07-2000р.
	АКТИВИ		
1.	Кошти та залишки в НБУ	7942	5966
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
3.	Кошти в інших банках	15529	30367
4.	Цінні папери на продаж	4530	578
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	71504	40455
6.	Інвестиційні цінні папери	179	502
7.	Довгострокові вкладення до асоційованих та дочірніх компаній	0	0
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	7957	4021
! 9.	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10.	Нараховані доходи до отримання	932	337
11.	Інші активи	5752	2113
12.	Усього активів	114326	84339
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13.	Кошти банків	10690	6122
14.	Кошти клієнтів	65489	33595
15.	Інші депозити	0	0
16.	Боргові цінні папери емітовані банком	4876	100
!17.	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0
!	2500,2510	0	0
18.	Нараховані витрати до сплати	1025	555
19.	Інші зобов'язання	9105	26767
20.	Усього зобов'язань	91185	67139
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21.	Статутний капітал	11700	11700
22.	Капіталізовані дивіденди	0	0
23.	Акції, викуплені в акціонерів	0	0
!	5900	0	0
!	6-7кл.	2255	1336
24.	Емісійні різниці	10	0
25.	Резерви	3085	2777
26.	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	1387	1387
27.	Нерозподілений прибуток	4704	0
28.	Усього власного капіталу	23141	17200
29.	Усього пасивів	114326	84339
	Активи-пасиви (повинна рівнятися 0)	0	0

Звіт про прибутки та збитки АБ «Муніципальний» на 1 липня 2001 року

(тис. грн)

Рядок	Найменування статті	01-07-2001р.	01-07-2000р.
1.1.	Процентний дохід	8525	6041
1.2.	Процентні витрати	-3725	-1796
1.	Чистий процентний дохід	4799	4246
2.1.	Комісійний дохід	1596	761
2.2.	Комісійні витрати	-77	-136
2.	Чистий комісійний дохід	1519	624
3.	Дивідендний дохід	0	0
4.	Чистий торговельний дохід	189	-546
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6.	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7.	Інший операційний дохід	11	8
8.	Операційний дохід	6518	4331
9.	Загальноадміністративні витрати	-2125	-766
10.	Витрати на персонал	-1411	-619
11.	Прибуток від операцій	2983	2947
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-768	-1611
13.	Прибуток до оподаткування	2215	1336
14.	Податок на прибуток	0	0
15.	Прибуток після оподаткування	2215	1336
16.	Непередбачені доходи/витрати	42	0
17.	Чистий прибуток/збиток банку	2257	1336

Баланс АКБ «УБТС» станом на 01.07.2001 р.

м. Харків вул, Клочківська,3

(тис. грн)

Актив	
- готівкові кошти	6998
- кошти в НБУ	662
- кошти в інших банках	869
- цінні папери	299
- кредити та фінансовий лізинг	59941
- резерви(-)	3426
- основні засоби	10805
- інші активи	3074
- сукупні активи	**79222**
Пасив	
- кошти банків	274
- депозити та кредити банків	10919
- кошти клієнтів	39276
- цінні папери, емітовані банком	3311
- інші зобов, язання	656
- сукупні зобов'язання	**54436**
- статутний капітал	18000
- результат минулих років	1725
- загальні резерви	4903
- результат поточного року	158
- сукупний капітал	**24786**
- сукупні зобов, язання і капітал	**79222**

Голова Правління **В. Ю. Степанов**
Головний бухгалтер **Н. М. Косенко**

Звіт про прибутки та збитки АКБ»УБТС» станом на 01.07.2001 р

м. Харків вул. Клочківська,3

(тис. грн)

І. Статті доходів		**ІІ. Статті витрат**	
Доходи, усього:	**12547**	**І. Витрати, усього:**	**12389**
- процентні	**8789**	- процентні	**7968**
доходи	**2974**	витрати	**67**
- комісійні доходи		комісійні витрати	**4199**
- результат від	**749**	-інші	
торговельних	**35**	-податок на	**155**
операцій		прибуток	**158**
- Інші		**ІІ. Чистий прибуток**	

Голова Правління **В. Ю. Степанов**
Головний бухгалтер **Н. М. Косенко**

РЕЗУЛЬТАТИ ДІЯЛЬНОСТІ ВАТ "КРЕДИТПРОМБАНК" НА 1 ЛИПНЯ 2001 р.

БАЛАНСОВИЙ ЗВІТ НА 1 ЛИПНЯ 2001 РОКУ
ВАТ "КРЕДИТПРОМБАНК"

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	на 1.07.2001 р.	на 1.01.2001 р.
	АКТИВИ		
1.	Кошти та залишки в НБУ	36 305	20 682
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	-	-
3.	Кошти в інших банках	164 596	103 735
4.	Цінні папери на продаж	6 042	-
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	282 135	275 022
6.	Інвестиційні цінні папери	5 125	32
7.	Довгострокові вкладення до асоційованих та дочірніх компаній	2 646	1 689
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	16 826	14 806
9.	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	-	-
10.	Нараховані доходи до отримання	1 550	2 628
11.	Інші активи	13 013	16 341
12.	**Усього активів**	**528 238**	**434 935**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13.	Кошти банків	120 379	122 763
14.	Кошти клієнтів	260 078	176 770
15.	Інші депозити	-	-
16.	Боргові цінні папери емітовані банком	-	14 941
17.	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	-	-
18.	Нараховані витрати до сплати	4 727	2 076
19.	Інші зобов'язання	61 673	39 154
20.	**Усього зобов'язань**	**446 857**	**355 704**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21.	Статутний капітал	59 000	59 000
22.	Капіталізовані дивіденди	-	-
23.	Акції, викуплені в акціонерів	-	-
	6-7кл.	2 700	1 853
24.	Емісійні різниці	1 681	1 681
25.	Резерви	18 000	16 697
26.	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	-	-
27.	Нерозподілений пр	-	-
28.	**Усього власного капіталу**	**81 381**	**79 231**
29.	**Усього пасивів**	**528 238**	**434 935**
	Активи-пасиви (повинна рівнятися 0)	-	-

ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ
НА 1 ЛИПНЯ 2001 РОКУ
ВАТ "КРЕДИТПРОМБАНК"

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	на 1.07.2001 р.	на 1.01.2001 р.
1.1.	Процентний дохід	31 938	57 051
1.2.	Процентні витрати	-20 898	-40 109
1.	**Чистий процентний дохід**	**11 040**	**16 942**
2.1.	Комісійний дохід	8 109	15 936
2.2.	Комісійні витрати	-538	-1 423
2.	**Чистий комісійний дохід**	**7 571**	**14 513**
3.	Дивідендний дохід	-	-
4.	Чистий торговельний дохід	-26	1 764
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	-200	-857
6.	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані й дочірні установи та інших інвестицій	-	520
7.	Інший операційний дохід	318	2 477
8.	**Операційний дохід**	**18 703**	**35 359**
9.	Загальноадміністративні витрати	-8 220	-13 604
10.	Витрати на персонал	-3 834	-5 158
11.	**Прибуток від операцій**	**6 649**	**16 597**
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-3 666	-13 122
13.	Прибуток до оподаткування	2 983	3 475
14.	**Податок на прибуток**	**-283**	**-1 622**
15.	Прибуток після оподаткування	2 700	1 853
16.	Непередбачені доходи/витрати	-	-
17.	**Чистий прибуток/збиток банку**	**2 700**	**1 853**

АК "ПРОМИСЛОВО - ФІНАНСОВИЙ БАНК"

Тел. 246-89-66

Звіт про прибутки та збитки

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	на 01.07.2001	на 01.01.2001
1.1	Процентний дохід	15 024	26 819
1.2	Процентні витрати	(6 132)	(12 495)
1	Чистий процентний дохід	8 892	14 324
2.1	Комісійний дохід	919	1 365
2.1	Комісійні витрати	(362)	(194)
2	Чистий комісійний дохід	557	1171
3	Дивідендний дохід	0	0
4	Чистий торговельний дохід	(41)	541
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	60	373
8	Операційний дохід	9 468	16 409
9	Загальноадміністративні витрати	(2 720)	(5 012)
10	Витрати на персонал	(1 924)	(2 709)
11	Прибуток від операцій	4 824	8 688
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(354)	(4 428)
13	Прибуток до оподаткування	4 470	4 260
14	Податок на прибуток	(1 194)	(1 372)
15	Прибуток після оподаткування	3 276	2 888
16	Непередбачені доходи/витрати	0	0
17	Чистий прибуток/збиток банку	3 276	2 888

Балансовий звіт

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	на 01.07.2001	на 01.01.2001
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	10 462	6 475
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0	0
3	Кошти в інших банках	43 751	37 110
4	Цінні папери на продаж	15 000	16 043
5	Кредити та заборгованість клієнтів	99 085	84 427
6	Інвестиційні цінні папери	0	0
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	75	75
8	Основні засоби та нематеріальні активи	7 722	7 671
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10	Нараховані доходи до отримання	1 499	1 538
11	Інші активи	1 338	1 009
12	**Усього активів**	**182 936**	**154 385**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків	30 321	33 746
14	Кошти клієнтів	96 744	69 008
15	Інші депозити	1 540	340
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0
18	Нараховані витрати до сплати	833	684
19	Інші зобов'язання	18 377	18 762
20	**Усього зобов'язань**	**147 815**	**122 580**
21	Статутний капітал	27 600	27 600
22	Капіталізовані дивіденди	2 390	0
23	Акції, викуплені в акціонерів	0	0
24	Емісійні різниці	609	609
25	Резерви	936	747
26	Переоцінка основних засобів	0	0
27	Нерозподілений прибуток	3 276	2 888
28	**Усього власного капіталу**	**35 121**	**31 805**
	Усього пасивів	**182 936**	**154 385**

Голова Правління Ільїн В.Н.
Головний бухгалтер Кизим Г.М.

Фінансова звітність Банку Велес за другий квартал 2001 року

Ліцензія НБУ №117 від 12.07.2000
03680, м. Київ, вул. Барбюса, 9-А, тел. 268-94-02

Балансовий звіт

(тис.грн)

	На 01.04.2001	На 01.07.2001
Активи	**22012**	**22956**
Готівкові кошти та коррахунки в НБУ та інших банках	240	270
Міжбанківські короткострокові кредити та депозити	4000	4000
Кредити та заборгованість клієнтів	6748	7884
Цінні папери	9533	8662
Вкладення в асоційовані компанії	60	60
Основні засоби та нематеріальні активи за залишковою вартістю	1319	1308
Інші активи	112	772
Пасиви	**22012**	**22956**
Кошти банків	4502	4500
Кошти клієнтів до запитання	1144	1560
Інші депозити	341	886
Інші зобов'язання	45	28
Всього зобов'язань	**6032**	**6974**
Статутний фонд	15000	15000
Додатковий капітал	980	982
Всього капітал	**15980**	**15982**

Звіт про прибутки та збитки на 01.07.2001 *(тис.грн.)*

Доходи	**2616,8**
Процентні доходи	967,6
Комісійні доходи	189,3
Результат від торговельних операцій	1456,9
Інші банківські операційні доходи	3,0
Витрати	**2614,0**
Процентні витрати	149,7
Комісійні витрати	45,1
Інші банківські операційні витрати	141,6
Інші небанківські операційні витрати	671,3
Відрахування в резерви	1577,4
Прибуток до сплати податку	**31,7**
Податок на прибуток	28,9
Чистий прибуток	**2,8**

факториал
Б А Н К

Квартальна фінансова звітність АБ "Факторіал-Банк"

за I півріччя 2001 року

Балансовий звіт (тисячі гривень)

Рядок	Найменування статті	За I півріччя 2001 р.
	Активи	
1	Кошти та залишки в НБУ	2576
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0
3	Кошти в інших банках	9801
4	Цінні папери на продаж	2937
5	Кредити та заборгованість клієнтів	31688
6	Інвестиційні цінні папери	557
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	6258
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0
10	Нараховані доходи до отримання	471
11	Інші активи	931
12	**Усього активів**	**55219**
	Зобов'язання	
13	Кошти банків	9534
14	Кошти клієнтів	14917
15	Інші депозити	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0
18	Нараховані витрати до сплати	127
19	Інші зобов'язання	9861
20	**Усього зобов'язань**	**34439**
	Власний капітал	
21	Статутний капітал	15112
22	Капіталізовані дивіденди	0
23	Акції, що викуплені у акціонерів	(166)
24	Емісійні різниці	0
25	Резерви	427
26	Переоцінка основних засобів та нематеріальних активів	5006
27	Нерозподілений прибуток	36
28	Результат поточного року	365
29	**Усього власного капіталу**	**20780**
30	**Усього пасивів**	**55219**

2. Звіт про прибутки та збитки

(тисячі гривень)

Рядок	Найменування статті	За I півріччя 2001 р.
1.1.	Процентні доходи	5067
1.2.	Процентні витрати	(1885)
1	**Чистий процентний доход**	**3182**
2.1.	Комісійний доход	863
2.2.	Комісійні витрати	(17)
2	**Чистий комісійний доход**	**846**
3	Дивідендний доход	0
4	Чистий торгівельний доход	820
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	8
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0
7	Інший операційний доход	76
8	**Операційний доход**	**4932**
9	Загальноадміністративні витрати	(1522)
10	Витрати на персонал	(647)
11	**Прибуток від операцій**	**2763**
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(2259)
13	**Прибуток до оподаткування**	**504**
14	Податок на прибуток	(139)
15	**Прибуток після оподаткування**	**365**
16	Непередбачені доходи/витрати	0
17	**Чистий прибуток/збиток банку**	**365**

Голова Правління ***С.В.Курський***
Головний бухгалтер ***І.А. Лисенко***

Арбітражний суд м. Києва порушив справу № 24/366-б про банкрутство ТОВ «Леге Артіс» (м. Київ, вул. Гоголівська, 11/39, р/р 26004100643101 в КФС «Експобанк», МФО 322294, код 24257991) за заявою ТОВ «Леге Артіс-Київ». Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чебаненко Сергія Павловича.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2 місяців.

Пісня стала оберегом

До 10-річчя незалежності України

У Новояворівську на Львівщині відбувся ювілейний, 10-й Всеукраїнський фестиваль молодих виконавців сучасної української пісні «Молода Галичина-2001».

Проводити упродовж п'яти днів грандіозне музичне дійство саме у Новояворівську — певною мірою виклик його організаторів соціальному песимізмові. Бо, за інформацією міського голови Олександра Роговського, саме в цьому місті, збудованому для сімей працівників державного гірничохімічного підприємства «Сірка», із 27 тисяч мешканців вісім тисяч нині безробітні. Однак щороку фестиваль набуває дедалі більшого розмаху. І це не парадокс, а закономірність. Бо економіку за великим рахунком піднімає здорова мораль, духовність, турбота про ідеали підростаючого покоління. У цьому вбачають своє надзавдання організатори фестивалю — Львівська облдержадміністрація, Яворівська райдержадміністрація на чолі з головою оргкомітету фестивалю Степаном Лукашиком.

Єдиний дитячий україномовний фестиваль свого часу дав крила Катерині Бужинській, Людмилі Москаль, Каті Чілі та багатьом іншим виконавцям. Серед цьогорічних лауреатів, яких відібрало журі на чолі із заслуженим артистом України Мар'яном Шуневичем, — одинадцятирічна володарка Гран-прі із Південноукраїнська Миколаївської області Юля Сіренко, лауреат першої премії Мар'яна Ластовецька.

На фестивалі стали переможцями дуже багато виконавців — кожен у своїй віковій категорії, номінації. Тому щедрості меценатів не було меж. До підприємців і банкірів-спонсорів долучилися і політики, зокрема, Аграрна партія України, Партія зелених, СДПУ(о), «ДемСоюз». Незмінним співорганізатором та інформаційним спонсором фестивалю залишається газета «Молода Галичина». А один із почесних гостей фестивалю Володимир Яворівський запропонував на майбутнє проводити на Яворівщині ще одне свято — пошанування Гімну України. Адже саме у цих краях народився автор безсмертної музики «Ще не вмерла...».

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

На знімках: володарка Гран-прі Юля Сіренко; голова Партії зелених України, народний депутат Віталій Кононов вручає призи переможцям.

Фото Укрінформу.

Від лікарняної каси — до страхування

Майже рік працює при Канівському міськвиконкомі лікарняна каса — зі своєю бухгалтерією та окремим рахунком. Членами добровільної скарбниці стали більш як 600 канівчан. На рахунку каси — близько 12 тисяч гривень. Скористалося акумульованими громадою коштами 63 пацієнти Канівської райлікарні. На їх лікування та придбання медикаментів витрачено три з половиною тисячі гривень.

Нині бажаючих вступити до лікарняної каси більшає — нова (чи стара забута) форма самопорятунку агітує сама за себе. А від неї — крок до цивілізованого медичного страхування.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Самозахист від крадіїв

Мешканці Червоної Кам'янки Олександрійського району, не дочекавшись реакції правоохоронних органів, розтрощили, облили бензином і спалили два приймальні пункти металобрухту.

Уже не один рік органи влади намагаються упорядкувати збір металобрухту, а віз, як то кажуть, і нині там. От і вдаються мешканці, господи яких потерпають від набігів злодіїв, до самозахисту.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Хто провокує акції протесту

Сумчан черговий раз за нинішній рік охопила паніка: представники «Сумиобленерго» вже вкотре погрожують знеструмити «Міськводоканал» і залишити трьохсоттисячне місто без води. За такого «пасьянсу» разом з житловим сектором змушені будуть стати на прикол десятки малих і великих підприємств обласного центру. А це вже пахне катастрофою.

— Либонь, монополіст відчув свою повну безкарність, коли так нахабно диктує місту умови? — цікавлюся в заступника сумського міського голови Геннадія Михайленка.

— Даруйте, але цього разу навіть натяку на диктат з їхнього боку нема. Просто енергопостачальникам набридло місяцями наші жданики їсти.

— Тобто?

— Обіцяли ліквідувати заборгованість перед ними в лютому, березні, квітні, але далі обіцянок справа так і не рушила. Більше того, за цей час борг перед ними зріс ще на кілька сотень тисяч гривень. Ось у них і урвався терпець.

— Певно, більшість населення неохоче розстається зі своїми кровно заробленими мізерними пенсіями і зарплатами?

— Не без цього. Однак я не спішив би вішати всіх собак на жителів Сум. Сьогодні за надані житлово-комунальні послуги справно розраховується близько 75 відсотків квартиронаймачів міста — у півтора разу більше минулорічного.

— Послуги оплачуються досить-таки пристойно, проте енергетики непохитні в своєму рішенні знекровити місто в самісінький розпал літа. Де ж тоді собака зарита? Може, водоканалівські начальники бавляться з коштами в якусь азартну гру?

— Це припущення також необґрунтоване. Якщо торік ця організація за місяць проплачувала 350 тисяч гривень, то нині, завдяки кредитам (місто змушене було залізти в борги), «Міськводоканал» перерахував надавачам послуг у травні 800 тисяч, а в червні 910 тисяч гривень. Проте ці суми лише частково погасили борг, який утворився з початку року.

Кому, ви думаєте, сумчани мають «дякувати» за свій страх? Правильно. І цього разу дамоклів меч над переляканим містом занесла держава, яка лише «Міськводоканалу» за перші півроку завинила 1,9 мільйона гривень субвенцій. Ще 2,8 мільйона гривень субсидій та пільг уряд «забув» виплатити іншим надавачам послуг населенню: житловим організаціям, ліфтовикам та іншим, — фактично переклавши непідйомний фінансовий тягар на плечі виконкому міської ради. Внаслідок такого «дбайливого» піклування заборгованість працівникам міської житлово-комунальної сфери в зарплаті у Сумах становить від двох до шести місяців, а загальна її сума перевищує 2 мільйони(!) гривень. Схоже, що укази Президента України, у тому числі про негайне погашення заборгованості бюджетній та житлово-комунальній сферам до 1 липня 2001 року, діють на урядовців, як на мертвого кадило. За такої «благодійності» не сьогодні-завтра сумські комунальники почнуть «випускати пару» — вдадуться до страйків. Дивно, що вони стільки часу терплять! Втім, міська влада робить усе можливе, щоб зменшити напругу на ринку комунальних послуг. Проте в більшості випадків ці зусилля столичні дяді зводять нанівець. Торік, наприклад, завдяки вжитим заходам місто зменшило споживання електроенергії проти попереднього року на 7 мільйонів кіловат-годин. І все було б «тіп-топ», якби не одне злощасне «але»: електроенергії спожили менше, а завдяки «новаторам», які затвердили завищені тарифи на неї, заплатили на 700(!) тисяч гривень більше. Спроби керівників Сумського міськвиконкому відстояти справедливість у високих столичних кабінетах закінчилися повною поразкою. Провалом завершився і похід по субвенції.

Зрозумівши, що виконавча влада, м'яко кажучи, чхати хотіла на проблеми трьохсоттисячного міста, виконком Сумської міськради разом з депутатським корпусом на початку червня звернувся по допомогу і захист від чиновницького свавілля до Комітету з питань бюджету Верховної Ради України. Однак і доручення комітету — погасити заборгованість із субвенцій до кінця минулого місяця — Кабмін також проігнорував.

Коло замкнулося? Якби ж то. Доведені до відчаю сумські комунальники ось-ось застрайкують, а тисячі сумчан, у разі припинення подачі води в їхні оселі, можуть удатися до акцій протесту.

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Спорт

Донбасівці окупували лідерські місця

ФУТБОЛ. Чемпіонат країни. Вища ліга. 3-й тур.

«Шахтар» — «Поліграфтехніка». 2:1. 26 000. Воробей, 12, Агахова, 80 — Чуйченко, 59, з пенальті.

«Дніпро» — «Динамо». 0:0. 18 500.

«Металург» М — «Закарпаття». 3:0. 7 000. Бабич, 27, Рикун, 67, 70. На 83-й хвилині Богатирьов («3») не реалізував пенальті.

«Металург» Зп — «Кривбас». 0:0. 4 000.

«Металіст» — «Карпати» — 0:0. 13 000.

ЦСКА — «Металург» Д. 0:1. 3 000. Селезньов, 37.

Матч «Таврія» — «Ворскла» відбудеться 29 серпня (до речі, матч-відповідь у Парижі «Таврія» програла ПСЖ — 0:4. і вибула зі змагань Кубка Інтертото).

«Металург» Д — 9 очок, «Шахтар», «Металург» М — по 7, «Динамо», «Дніпро» — по 5, «Карпати», «Металіст» — по 4, «Таврія», «Поліграфтехніка» — по 3, «Кривбас» — 2, «Металург» Зп, «Закарпаття» — по 1, у «Ворскли» і ЦСКА — 0.

З господарями розійшлися мирно

У Фінляндії стартував чемпіонат Європи серед юніорів (U-18). У першому матчі збірна України (тренер Валентин Луценко) зіграла внічию — 1:1 з господарями — фінськими футболістами. Рахунок на 49-й хвилині відкрив закарпатець Ярослав Карабкін. Але фінам на 85-й хвилині вдалося врятувати матч. Того самого дня збірна Чехії виграла у команди Югославії — 1:0. Результати матчів в іншій групі: Польща — Іспанія — 4:1, Бельгія — Данія — 2:0.

Учора, коли це число газети було підписано до друку, збірна України провела свій другий матч на турнірі зі збірною Югославії. Про нього розповімо у наступному номері.

Богота (Колумбія). Кубок Америки-2001. 1/4 фіналу. Мексика — Чилі —2:0, Уругвай—Коста-Ріка — 2:1.

З усіх усюд

ВЕЛОПЕРЕГОНИ. Тур де Франс. 14-й етап (144 км) виграв іспанець Роберто Лайсека. Жовта майка лідера залишається в американця Ленса Армстронга.

ТЕНІС. Бразилець Густаво Куертен завоював свій п'ятий у нинішньому сезоні титул. У вирішальному поєдинку турніру у Штутгарті (Німеччина) він у трьох сетах подолав аргентинця Гілермо Каньяса.

БАСКЕТБОЛ. На чемпіонаті світу, що відбувався в Чехії, володарками бронзових медалей стали спортсменки США. Вони виграли у збірної Австралії — 77:72. Учора пізно увечері завершився поєдинок за «золото» — Чехія — Росія.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311129.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець – Верховна Рада України